

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

สารนิพนธ์
ของ
ชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2552

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

สารนิพนธ์
ของ
ชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

บทคัดย่อ
ของ
ชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2552

ชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล (2552). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีข้า.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง และกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบแผนของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ One Group Pretest – Posttest Design

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP ACTIVITIES ON ATTITUDE TOWARD VALUE
OF VIRGINITY OF FEMALE STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
CHONTICHA RITNETIKUL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Educational Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2009

Chonticha Ritnetikul (2009). *The Effect of Group Activities on Attitude Toward Value of Virginity of Female Student*. Master's Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Asst. Prof. Dr.Totsaworn Maneesrikum.

The purpose of this study was to compare the attitude toward value of virginity of female students of Prathomsuksa 6 before and after participating in the Group Activities on Attitude toward Value of Virginity of Female Student. The subjects of this study were the female students of Prathomsuksa 6 in the first semester of academic year; 2009 students of a school in Bangkok whose scores in attitude toward value of virginity of female student perception lower than twenty fifth percentile. The samples were 12 students, from those who volunteered and selected by simple random sampling. The research instruments were a questionnaire of Attitude toward Value of Virginity of Female Student and Group Activities on Attitude toward Value of Virginity of Female Student. The research design was One Group Pretest – Posttest Design. The statistical used in data analyses was dependent t – test.

The result of the study was as followed:

The attitude toward value of virginity of female students who participated in the Group Activities on Attitude toward Value of Virginity of Female Student was significantly increased at .01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
ของ ชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สู้รักษา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตา กรุณาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ ประธานควบคุมสารนิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ และเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมาจนสำเร็จโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุรักษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามและกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุรักษา และอาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ในครั้งนี้ และได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนะและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้ความรัก ความเมตตา ความเอาใจใส่และแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาการศึกษาและคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าจนก่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง ที่ได้ให้การต้อนรับ ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่งในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คุณครูบรรณารักษ์และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระแม่มาลีพระโขนง ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ทำให้การทดลองเป็นไปอย่างราบรื่น และสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้ใหญ่และสมาชิกคณะภคินีธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล ที่ได้ให้โอกาส และสนับสนุนผู้วิจัยอย่างดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมักร คุณแม่มอ พี่สาว พี่ชาย น้องชาย น้องสาวในครอบครัว ฤทธิเนติกุล ที่เป็นกำลังใจสำคัญในทุกเรื่องในชีวิตและตลอดระยะเวลาในการศึกษา จนทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนะ (ภาคพิเศษ) ปีการศึกษา 2549 สำหรับมิตรภาพที่น่ารัก และกำลังใจที่ดีตลอดระยะเวลาที่อยู่ร่วมกัน

ชลธิชา ฤทธิเนติกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	10
ความหมายของเจตคติ.....	10
ลักษณะของเจตคติ.....	11
องค์ประกอบของเจตคติ.....	13
การเกิดเจตคติ.....	14
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	16
การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	17
ประโยชน์ของการวัดเจตคติ.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	19
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	19
งานวิจัยในประเทศ.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ ความต้องการและพฤติกรรมของวัยรุ่น.....	22
พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น.....	22
ความต้องการ ความสนใจและลักษณะของวัยรุ่น.....	23
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในมิติเสรีภาพและการแสดงออกทางเพศ.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี.....	25
ความหมายของพรหมจารี.....	25
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี.....	27
ผลกระทบจากการไม่รักษาพรหมจรรย์.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง.....	31
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	31
งานวิจัยในประเทศ.....	32
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	34
ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	34
ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	35
ลักษณะของบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ.....	37
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่า	
พรหมจารีของนักเรียนหญิง.....	39
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม.....	39
ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม.....	39
จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม.....	40
ปรัชญาพื้นฐานของกิจกรรมกลุ่ม.....	41
ขนาดของกลุ่มที่ใช้ในกิจกรรม.....	42
จำนวนครั้งและเวลาในการเข้ากิจกรรมกลุ่ม.....	43
บทบาทของสมาชิกในกลุ่ม.....	43
คุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม.....	45
เทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม.....	46
ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่ม.....	48
ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม.....	51
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	51
งานวิจัยในประเทศ.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	53
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปราย.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	69
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	69
ขอบเขตการศึกษา.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	70
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	71
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	73
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	90
ภาคผนวก ค.....	165
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design.....	60
2 รายละเอียดและกำหนดการการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	61
3 สถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงโดยรวมและรายด้านหลังการทดลอง.....	65
4 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงโดยรวมก่อนและหลังการทดลอง.....	66
5 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงด้านความคิด.....	67
6 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงด้านความรู้สึก.....	67
7 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงด้านแนวโน้มนำการกระทำ.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ผู้หญิงไทยหลายยุคหลายสมัยมักถูกสอนกันมาถึงเรื่องการรักษาวนสรวงตัว มีการวางกฎเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติและการวางตัวสำหรับผู้หญิงที่ค่อนข้างเคร่งครัด โดยเฉพาะในเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ที่ได้กลายมาเป็นเครื่องหมายของผู้หญิงดีตามบรรทัดฐานในสังคมไทยมาช้านาน การสามารถดำรงรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงในเวลาที่เหมาะสม หรือการรักษาตนเองให้อยู่ในกรอบของความเป็นกุลสตรีที่ดีงาม ในส่วนหนึ่งยังแสดงถึงการเป็นคนที่มีเกียรติ มีคุณค่า มีศักดิ์ศรีเป็นความภาคภูมิใจของทั้งตนเอง ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด นอกจากนี้ ความบริสุทธิ์ในการรักษาตนให้อยู่ในกรอบที่ดีงามยังเป็นที่มาของความภาคภูมิใจและการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้หญิงด้วย(พรหมจรรย์กับคุณค่าของผู้หญิง. 2550: ออนไลน์)

พรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของผู้หญิงตามบรรทัดฐานของสังคมไทย หมายถึง การไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายก่อนการแต่งงาน (พจนานุกรม. 2542: 609) ตามหลักแนวคิดของชาวฮินดูดั้งเดิมอธิบายช่วงวัยของ “พรหมจรรย์” หรือวัยแห่งการเรียนรู้ว่าเป็นช่วงเวลาที่ต้องศึกษาหาความรู้ มีระเบียบวินัยอันดีงาม ผ่านการอบรมปณิธานจากผู้สูงอายุกว่า จึงเป็นวัยที่ไม่ควรจะต้องมาข้องแวะกับเรื่องของเพศ อันจะชักจูงให้เกิดการหมกมุ่นซึ่งจะก่อให้เกิดการไม่เป็นอันเรียน การรักษาพรหมจรรย์อย่างเคร่งครัดยังเป็นความภาคภูมิใจ ใจที่ตนสามารถเอาชนะใจตัวเอง รู้จักเลือกตัดสินใจกับอนาคตของตนเองอย่างมีสติ และช่วยให้ตนเองไม่มีภาระความผูกพันที่ต้องเดือดร้อนกับสิ่งที่จะตามมาหลังการมีเพศสัมพันธ์ในเวลาที่ไม่เหมาะสม (กรุณา-เรื่องอุไร กุศลาลัย. 2538)

แม้การเห็นคุณค่าในตนเองและการสามารถรักษาพรหมจรรย์จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ แต่จากสภาพสังคมในปัจจุบันกลับมีคำกล่าวที่ออกจากปากหนุ่มสาวในยุคดิจิทัลว่า “สาวพรหมจรรย์หายากยิ่งกว่างาช้างในมหาสมุทร” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าปรากฏการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นกำลังเกิดขึ้นเป็นวงกว้างในสังคมไทย และพฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่นไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมไร้พรมแดนอันเชื่อมโยงรากลึกของวัฒนธรรมตะวันตกหลังไหลเข้ามาอย่างไม่ขาดสายผ่านทางสื่อสารมวลชนต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยงานของ ชลลดา ศรีเดช (2550: 64) ที่ได้ศึกษาคุณค่าของความเป็นหญิงและพรหมจรรย์ในสายตาของวัยรุ่นหญิง พบว่าคุณค่าแห่งความเป็นหญิงและพรหมจรรย์ในสายตาของวัยรุ่นหญิงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือวัยรุ่นมีแนวโน้มมีความสัมพันธ์ทางเพศและสูญเสียพรหมจรรย์กันมากขึ้น

จากงานวิจัย Child Watch สำนวจสถิติเพศสัมพันธ์ในนิสิตนักศึกษา พบว่าในกลุ่มเด็กหญิงมีเพศสัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 80-90 สะท้อนว่านิสิตนักศึกษายอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรกันมากขึ้น และยอมรับได้กับการอยู่กันก่อนแต่ง รวมทั้งยอมรับผู้หญิงที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เพราะเห็นว่าการแต่งงานนั้น ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องบริสุทธิ์อีกต่อไป

(สมพงษ์ จิตระดับ.ออนไลน์) การรักนวลสงวนตัว การอดเปรี้ยวไว้กินหวาน การรู้จักยับยั้งชั่งใจในเรื่องเพศ ซึ่งเคยเป็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทยมานานนับศตวรรษ กำลังเลือนหายไปพร้อมๆ กับการเกิดขึ้นของค่านิยมใหม่ๆ อย่างเช่น หนุ่มสาววัยเรียนทดลองอยู่ร่วมด้วยกัน พฤติกรรมฟรีเซ็กซ์ที่เกิดขึ้นในหมู่วัยรุ่น สิ่งเหล่านี้เป็นต้นเหตุของปัญหาอีกหลายปัญหา เช่น ปัญหาการทำแท้ง ซึ่งในปีหนึ่งๆ มีวัยรุ่นกว่า 30,000 รายไปทำแท้ง ปัญหายาเสพติด ปัญหาโรคเอดส์ (สมใจ รักษาศรี. 2550: ออนไลน์) นอกจากนี้บุญยงค์ เวชมนิศรี (2547: 10) รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ยังให้ข้อมูลว่าเด็กไทยมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ โดยในปี พ.ศ. 2544 เด็กไทยมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 16-17 ปี พ.ศ. 2545 พบว่า เด็กจะมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 13-14 ปี และในปี พ.ศ. 2546 พบว่าเด็กช่วงอายุ 9-10 ขวบเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศแล้ว(ไทยรัฐ. 2547) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวัลลภ ปิยะมโนธรรม (2540: 87) ที่ว่าปัญหาของวัยรุ่นที่สำคัญในขณะนี้คือ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนวัยรุ่นหญิง โดยนักเรียนหญิงเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มองการร่วมเพศเป็นเรื่องปกติ หากใครยังบริสุทธิ์จะถูกตราหน้าว่าเซยและโดนกีดกันไม่ให้เข้ากลุ่ม

ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิงที่เกิดขึ้นมักจะเป็นไปอย่างฉาบฉวยและ ยังรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการไม่เห็นคุณค่าในตนเอง การไม่ให้เกียรติกับตนเอง ดังที่ยุทธพงศ์ วีระวัฒนตระกูล. (2541: 4-6) ได้ทำการศึกษาการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและตั้งครรถ์นั้นเกิดจากการที่วัยรุ่นคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่าไม่ภาคภูมิใจในตนเอง วัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำอาจแสวงหาความภาคภูมิใจด้วยการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม เพื่อต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับและมีคุณค่าสำหรับอีกฝ่ายหนึ่ง และเมื่อมีการช้องแฉะกับเซ็กซ์ก่อนแต่งงาน มันจะเต็มไปด้วยความรู้สึกมีมลทิน รู้สึกกลัว และสูญเสียความนับถือตัวเองไป เพราะมอบความผูกพันใกล้ชิดเชิงเซ็กซ์ให้ใครสักคนที่ไม่ได้เห็นคุณค่าแท้จริงและลึกๆ ในใจแล้วรู้สึกที่กำลังทำบางสิ่งที่ผิดอยู่ (โควิทย์. 2550: 309)

จากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไปทำให้กระแสการตอบรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย (free sex) หรืออิสระทางเพศสัมพันธ์ดูเหมือนได้รับการตอบรับและขยายตัวกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว และทำให้การมองเห็นคุณค่าพรหมจารีในสังคมมีพื้นที่แคบลงเรื่อยๆ ในบริบทของสังคมสมัยก่อน จะมีปัจจัยภายนอกเข้าไปควบคุมพฤติกรรมทางเพศ เช่น ความเชื่อ ประเพณี ซึ่งสอดคล้องกับแบบแผนการใช้ชีวิตในยุคนั้น แต่ปัจจุบันกลไกควบคุมพฤติกรรมทางเพศที่เป็นความเชื่อ จารีตประเพณีไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมอีกต่อไป เมื่อปัจจัยภายนอกที่ใช้ควบคุมไม่มี ก็คงเหลือแต่ปัจจัยภายใน ที่จะบอกกล่าวพวกเขา “วัยรุ่น” จะต้องดูแลตัวเองให้ดี นั่นคือการรู้เท่าทัน เข้าใจความต้องการทางเพศของตนเอง สามารถที่จะควบคุมความต้องการของตนเอง มีทักษะในการจัดการอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม มีทักษะในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและทักษะในการปฏิเสธ (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. 2550: ออนไลน์)

ผู้วิจัยในฐานะที่ทำงานด้านการศึกษาซึ่งมีหน้าที่ปลูกฝังเจตคติที่เหมาะสม เพื่อให้เยาวชนของชาติมีภูมิคุ้มกัน และสามารถดำรงรักษาคุณค่าที่ดั่งามท่ามกลางกระแสสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง จึงตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหาวุฒิการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวันอันสมควรของวัยรุ่น ซึ่ง “จุดแรกต้องเปลี่ยนที่เจตคติของคนในสังคมใหม่ ให้มองสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่ต้องร่วมกันแก้ไข ป้องกัน และเน้นไปที่การปลูกฝังเจตคติที่ดีขึ้นมาแทนที่ไม่ใช่มองหรือแก้แต่ที่ปลายเหตุ” (สมใจ รักษาศรี. 2550: ออนไลน์)

เจตคติเป็นปัจจัยที่สำคัญเกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรม อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่แสดงออกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติ เจตคติเป็นพฤติกรรมการเตรียมพร้อมทางสมองที่บ่งชี้สภาพทางจิตใจหรืออารมณ์อันซับซ้อนก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (ธีรวิทย์ เอกะกุล. 2550: 1) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมาแล้ว สิ่งนั้นอาจเป็นบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ก็ได้ โดยผลรวมของความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ จะเป็นเครื่องกำหนดการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือกำหนดปฏิกิริยาของบุคคลต่อสิ่งเหล่านั้น

การสร้างแนวความคิดและเจตคติที่ดีสำหรับบุคคลเป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากแนวความคิดและเจตคติที่ตนเองได้ยึดถือปฏิบัติจะเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมกระทำของตนเอง การพัฒนาตนเองในขั้นต้นจึงต้องพัฒนาความคิด จิตใจของตนให้มีแนวความคิดและเจตคติที่ถูกต้องก่อน (อนุรี แก้วแว่น้อย; และคนอื่นๆ. 2549: 27) เช่นเดียวกันเรื่องพรหมจารี ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อคุณค่าพรหมจารีหรือเชื่อว่าพรหมจารีเป็นสิ่งที่มีความค่า เราก็มีแนวโน้มของการกระทำที่จะรักษาพรหมจารีไว้จนถึงเวลาอันสมควร

การเลือกวางรากฐานในการสร้างเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีให้กับวัยรุ่นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้นผู้วิจัยเห็นว่าวัยรุ่นในช่วงนี้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างเห็นได้ชัด และจากสภาพการณ์ในปัจจุบันที่พบเห็นนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลลดา ศรีเดช (2550: 64) ที่ว่าการให้คุณค่าของความเป็นหญิงและพรหมจารีในสายตานักเรียนวัยรุ่นหญิงนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะเข้าไปกับการวางรากฐานทางความคิดหรือเจตคติด้านคุณค่าของคำว่า “พรหมจารี” หรือ “พรหมจรรย์” ฉะนั้นการปลูกฝังความรู้คิดและแนวการปฏิบัติที่เหมาะสมให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อหล่อหลอม ปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีในช่วงนี้ จะช่วยให้พวกเขาได้มองเห็นคุณค่า ศักดิ์ศรีทั้งของตนเองและผู้อื่น ช่วยเขาให้สามารถเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตนเอง ด้วยการรู้จักยับยั้งชั่งใจต่อสิ่งยั่วยั่วทั้งหลายทั้งมวล ด้วยวัยที่เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ช่วงของวัยรุ่นเต็มตัว ที่สุดพวกเขาจะสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศได้อย่างถูกที่ ถูกเวลา เหมาะสมกับสถานที่และโอกาสตามวัยของตน

ในการหล่อหลอม ปลูกฝัง พัฒนาและปรับเปลี่ยนเจตคตินั้น สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้คำปรึกษากลุ่ม การแนะแนวกลุ่ม และการใช้กิจกรรมกลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำกิจกรรมกลุ่ม เข้ามาใช้เพื่อช่วยในการหล่อหลอม ปลูกฝัง พัฒนา กล่อมเกลาจิตใจและสร้างสม

เจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ให้กับนักเรียนโดยผ่านประสบการณ์ตรงที่เขาจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้วิจัยจัดให้ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้บุคคลมีความรู้สึกที่ดี มีคุณค่าในการพัฒนา อารมณ์ สังคม และที่สำคัญคือ สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเจตคติได้ นอกนั้นยังทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความซาบซึ้งและพึงพอใจที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตนเอง แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2546:26,148) และเนื่องจากกิจกรรมกลุ่มเป็นการร่วมกันคิดค้นร่วมกันทำกิจกรรม เป็นการนำเอาเหตุการณ์ปฏิสัมพันธ์ความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อสังเกตต่างๆ ซึ่งเป็นประสบการณ์จากกิจกรรมกลุ่มมาร่วมกันวิเคราะห์ อภิปรายให้เกิดการเรียนรู้ โดยการค้นพบด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้แต่ละคนสามารถพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง และสามารถนำเอาความรู้ไปใช้จริงในชีวิต (ทิตนา แคมมณี. 2545: 4) นอกจากนี้ แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ (2547: 108) ได้ศึกษาการนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น พบว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้

จากสถานการณ์และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ให้กับนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนหญิงเหล่านี้ เป็นผู้ที่มีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิงที่เหมาะสมกับเป็นกุลสตรีไทย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ก่อให้เกิดกิจกรรมเพื่อใช้ในการหล่อหลอมปลูกฝังและพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิง อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปฏิบัติงานด้านงานนอภีบาลของโรงเรียน โดยสามารถนำกิจกรรมเหล่านี้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และในระดับชั้นต่างๆ นอกจากนั้นยังใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของผู้วิจัยเอง

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 62 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
2. ตัวแปรตาม คือ เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงออกทางพฤติกรรม ในการรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศ ได้แก่ การคิดว่าพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าและจำเป็นจะต้องรักษาไว้ รู้สึกพอใจ มีความสุข และภาคภูมิใจในการรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงเวลาอันสมควร ไม่อยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และสามารถปฏิเสธเมื่อเพื่อนหรือคู่รักชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์

2. กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีการทำกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิเคราะห์สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ร่วมกันอย่างมีเหตุผล ทั้งในด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การพัฒนาเจตคติของตนเอง เพื่อหล่อหลอม และปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มนั้นใช้เทคนิคของกระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยเทคนิค เกม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 12 ครั้งๆ ละ 50 นาที

2.1 การดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้เกม (Game) เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งนำมาใช้ในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยผู้วิจัยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยการเข้ามีส่วนร่วมลงเล่นด้วยตนเองภายใต้ข้อตกลงหรือกติกาบางอย่างตามที่กำหนด ซึ่งนักเรียนจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันจะมีผลออกมาเป็นแพ้หรือชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ เกิดการวิเคราะห์ มีแนวความคิด สะท้อนความรู้สึก และมีแนวทางปฏิบัติในการหล่อหลอมเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของตน

2.2 การดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Case) หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้ กรณีหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งได้รวบรวมไว้จากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง มาดัดแปลงใช้เป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษา วิเคราะห์ อภิปรายเพื่อนำไปสู่ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความคิดและหาแนวทางปฏิบัติในฝึกแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยการ เเชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความมีสติ ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มีแนวทางการปฏิบัติ ในการรักษาพรหมจรรย์ของตนและผู้อื่นได้ในสถานการณ์ที่จำเป็น

2.3 การดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการ แสดงออกทั้งด้าน ความคิดความรู้สึก และแนวการปฏิบัติโดยให้นักเรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ เกิดแนวคิด และแนวการปฏิบัติในการหล่อ หลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของตน

2.4 การดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing) หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมที่มีการกำหนดสถานการณ์สมมติขึ้นมา มีการ กำหนดบทบาทเฉพาะตัวให้แก่ นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มที่แสดงบทบาทนั้น และให้แต่ละคนแสดง ออกมา ตามลักษณะนิสัยของตัวละคร ตามสถานการณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยความรู้สึกและ พฤติกรรมของผู้แสดงเป็นข้ออภิปราย เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและแนวทาง ในการปฏิบัติเกี่ยวกับ เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี

ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่มในแต่ละเทคนิคแบ่งเป็น 4 ขั้นดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ อธิบายหลักการเพื่อให้นักเรียน เข้าใจบทบาทของตนในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยนำเข้าสู่การทำกิจกรรมด้านพรหมจารี จากนั้นให้ นักเรียนในกลุ่มลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และสังเกตการณ์ในฐานะที่เป็นสมาชิกกลุ่ม โดยมีผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำและสร้างบรรยากาศเพื่อให้ ขั้นตอนต่างๆ ดำเนินไปด้วยดี

ขั้นที่ 2 ขั้นการวิเคราะห์ ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์สถานการณ์ของปัญหาที่ได้รับจากการทำกิจกรรมกลุ่มตาม หัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนดให้ จากนั้นให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเสนอผลสรุปการวิเคราะห์ของกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเห็นแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับเจตคติด้าน คุณค่าพรหมจารี

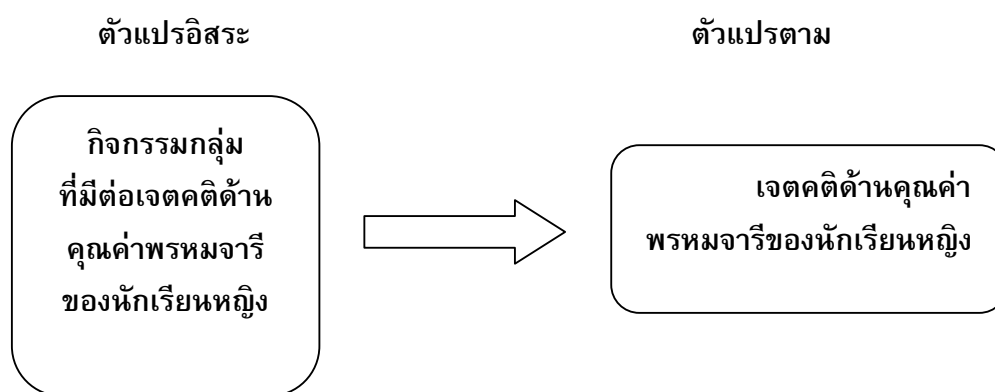
วันที่ 3 ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละคนช่วยกันสรุปและรวบรวมแนวคิดที่ถูกต้อง เหมาะสม จากการร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกคนอื่น ๆ จนเกิดความเข้าใจในสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นจนได้ข้อสรุป แล้วนำมาสรุปเป็นหลักการของตนเองพร้อมทั้งสามารถนำหลักการนั้นมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของตนในชีวิตจริง ผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม

วันที่ 4 ขั้นประเมินผล ให้นักเรียนทุกคนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ของตน โดยร่วมกันอภิปรายและบอกถึงประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อการนำไปใช้ในชีวิตจริงของตน ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะและการติชมร่วมกัน จากนั้นผู้วิจัยประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยสังเกตจากความสนใจ ความร่วมมือ การแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรม

3. นักเรียนหญิง หมายถึง นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวความคิดในการศึกษาและสร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงในรูปแบบของการใช้กิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึก ความคิดและสะท้อนสิ่งที่ตนคิดและรู้สึกออกมา จนได้แนวทางในการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยใช้เทคนิคในการทำกิจกรรมกลุ่มเข้ามาช่วยคือ เทคนิคเกม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ

ภาพประกอบ 1 แนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาพรหมจรรย์มากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้ากิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

- 1.1.1 ความหมายของเจตคติ
- 1.1.2 ลักษณะของเจตคติ
- 1.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ
- 1.1.4 การเกิดเจตคติ
- 1.1.5 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
- 1.1.6 การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
- 1.1.7 ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

- 1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ ความต้องการและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

- 2.1 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น
- 2.2 ความต้องการ ความสนใจและลักษณะของวัยรุ่น
- 2.3 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในมิติเสรีภาพและการแสดงออกทางเพศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี

- 3.1.1 ความหมายของพรหมจารี
- 3.1.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี
- 3.1.3 ผลกระทบจากการไม่รักษาพรหมจรรย์

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

- 3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

- 4.1.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.1.2 ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.1.5 ลักษณะของบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

5.1.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

5.1.2 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

5.1.3 ปรัชญาพื้นฐานของกิจกรรมกลุ่ม

5.1.4 ขนาดของกลุ่มที่ใช้ในจัดกิจกรรมกลุ่ม

5.1.5 จำนวนครั้งและเวลาในการเข้ากิจกรรมกลุ่ม

5.1.6 บทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

5.1.7 คุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม

5.1.8 เทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม

5.1.9 ลำดับขั้นของการจัดกิจกรรมกลุ่ม

5.1.10 ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.1.1 ความหมายของเจตคติ

คำว่า เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม แต่เดิมนั้นเจตคติใช้คำว่า ทศนคติ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า เจตคติ ในปี พ.ศ. 2519 และกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้คำนี้ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน (ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2550: 1)

พจนานุกรม “The American Heritage Dictionary” ได้บัญญัติไว้ว่า “เจตคติ” คือภาวะของจิตหรือความรู้สึกที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง (วราภรณ์ สืบสการ. 2545: 22)

อรรถรณ บิลันธนโรวาท (2546: 25) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง แนวโน้มของคนๆ หนึ่งที่มีต่อสิ่งเร้าหรือเรื่องบางเรื่อง ความถึงผลรวมของความรู้สึก อคติ ความกลัว ความคิด และความรู้สึกอื่นๆ ที่มีต่อเรื่องต่างๆ และมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ (Beliefs) ในเรื่องต่างๆ หรือโลกทัศน์ที่ปลูกฝังอยู่ก่อนแล้ว (Predispositions)

กิตติศักดิ์ ทองอุทุม. (2547: 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่นบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่นๆ รวมทั้งทำให้การแสดงออก ที่บ่งบอกสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทศนคติเป็นนามธรรม เป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกทางด้านปฏิบัติ แต่ทศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะตอบโต้ (State of Readiness) และแสดงให้ทราบถึงแนวทางของการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า

อนาสตาซี (Anastasi. 1968: 470-480) ได้กล่าวไว้ว่า ทศนคติเป็นความโน้มเอียงทางจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยในทางพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นไปในทางบวก ถ้าไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบก็เรียกว่า เป็นทศนคติทางลบ ถ้ารู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบไม่เกลียด ก็เรียกว่า เห็นทศนคติในทางกลางๆ

โรคิช (Rokeach. 1970: 112) ให้กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติสรุปได้ว่า เจตคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความคิด หรือความรู้ ความรู้สึก ความเชื่อ ความเข้าใจของบุคคลกับแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมาแล้ว สิ่งนั้นอาจเป็นบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ก็ได้ โดยผลรวมของความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ จะเป็นเครื่องกำหนดการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือกำหนดปฏิกิริยาของบุคคลต่อสิ่งเหล่านั้น

1.1.2 ลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีลักษณะเป็นนามธรรม เราไม่อาจสัมผัสเจตคติได้โดยตรง แต่เราอาจทราบเจตคติของบุคคลได้ จากการสังเกตพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2538: 6-7) ได้กล่าวถึง เจตคติไว้ว่า โดยทั่วไปแล้ว “เจตคติ” มีคุณสมบัติมากมายหลายอย่าง ถ้าเรามองเจตคติในแง่ของมิติ (Dimensions) ต่างๆ จะสามารถมองเจตคติได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้น การมองเจตคติในแง่มุมหรือมิติต่างๆ นั้นทำได้หลายวิธี อย่างไรก็ตามมิติที่น่าสนใจและสมควรกล่าวมีถึง 7 ด้าน คือ

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือลักษณะอื่นของเจตคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากมักจะมียิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุประสงค์ของเจตคติ เช่น เจตคติที่มีต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิดามารดาของคนอื่น

2. ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือปริมาณการชอบหรือไม่ชอบว่ารุนแรงหรือไม่เพียงใด คือ ชอบมาก ชอบน้อย หรือไม่ชอบเลย

3. ด้านความเด่น (Salience) คือความพร้อมที่จะแสดงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เราเป็นคนไทยนับถือพุทธศาสนา เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดี เราพร้อมที่จะตอบโต้

4. ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) เจตคติบางอย่างมีสถานภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลกมองชีวิต จะใช้เจตคตินี้เป็นหลักในการมอง เจตคติที่ว่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคิดรวบยอดของบุคคล (Self - concept)

5. ด้านมิติทั้งสามองค์ประกอบเจตคติ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านการกระทำ (The Cognitive, Affective and Action Tendency Trachotomy) การมองมิติทั้งสามนี้เป็นการมองในด้านความเชื่อ ความคิดเห็น ในความรู้สึกและในด้านการกระทำหรือพฤติกรรมนั่นเอง

6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้เจตคติจะถูกมองว่าอยู่ในสภาวะจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วน

7. ด้านความมั่นคง (Stability) การพิจารณาเจตคติตามมิตินี้ก็ดูได้จากว่า เจตคตินั้นๆ มีความทนทานยืดหยุ่น หรือง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหนอย่างไร

เทอร์สโตน (2550: Online) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่ง ที่ไม่สามารถสังเกตได้ง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายในแสดงออกมาได้โดย พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และเจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความรู้สึกรู้สึก และความเชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นอกนั้น ชีรฐม เอกะกุล (2550: 3-5) ยังได้กล่าวถึงเจตคติว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่บ่งชี้ลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตนเมื่อเขาเรารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันแต่รูปแบบ การแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกันได้

3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์ – คดโกง รัก –เกลียด ชอบ – ไม่ชอบ เป็นต้น

4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ขยันทมาก ขยันทน้อย เป็นต้น

5. เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อรักแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติพบว่า เจตคติมีลักษณะเป็นนามธรรม เราไม่สามารถสัมผัสเจตคติได้โดยตรง แต่อาจทราบเจตคติของบุคคลได้จากการสังเกตพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคลนั้นๆ โดยเจตคติมีลักษณะที่สำคัญทั่วไปคือ เป็นเรื่องของ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ที่มีระดับของความทนทาน หรือเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไข เป็นเรื่องเฉพาะตัว แสดงออกได้ 2 ทิศทางทั้งด้านบวกและด้านลบ มีความเข้มที่แตกต่างกันแต่ละสถานการณ์ แต่ละบุคคล เจตคติบางอย่างมีลักษณะเป็นแกนสำคัญของชีวิต และเจตคติสามารถเกิดขึ้นในระดับของ จิตสำนึก จิตไร้สำนึก และจิตกึ่งสำนึกด้วย

1.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ (Attitude Components)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติพบว่า เจตคติประกอบด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ กัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้เสนอแนวคิดที่หลากหลายขององค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติที่มีสามองค์ประกอบ คือ

1.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าไม่ว่าบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ก็ตาม ความรู้และแนวความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวคิดต่อสิ่งเร้าใดครบถ้วนแล้ว บุคคลนั้นก็จะมีเจตคติต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวกหรือลบชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและลักษณะของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีเจตคติไปในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีเจตคติทางลบต่อสิ่งนั้น

1.3 องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ (Behavioral Component) ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอกลักษณะและทิศทางทัศนคติของบุคคลกล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ทิศทางก็จะมีลักษณะชัดเจนแน่นอน และเป็นทิศทางบวกหรือลบชัดเจนด้วย

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ ทริอันดิส (Triandis, 1971: 3) มอริส (Morris, 1990: 610) เชตส์กัตต์ ไชวาลินส์ (2530: 40) และพัชณี วรกวิน (2522: 60-61)

2. เจตคติที่มีสององค์ประกอบ คือ

2.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึงองค์ประกอบด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ

2.2 องค์ประกอบอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ แคทซ์ (Katz. 1960) คาร์เพน (Kaplan. 1965) โรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1965) และกิลฟอร์ด (Guilford.1960)

3. เจตคติที่มีองค์ประกอบเดียว คือ องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ เทอร์สโตน (Thurstone. 1959) อินสโก (Insko. 1967: 2-3) นิวแมนและนิวแมน (Newman; & Newman. 1983)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้เจตคติมีองค์ประกอบด้วยกัน 3 ด้าน คือ 1.) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา 2.) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก 3.) องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะกระทำหรือแนวโน้มของการปฏิบัติ ซึ่งทั้งสามด้านมีความสัมพันธ์กัน โดยองค์ประกอบด้านความรู้ และด้านความรู้สึกเป็นขั้นพื้นฐาน และจะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเป็นองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมนั่นเอง และถ้าด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนไป จะทำให้เจตคติโดยรวมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นเมื่อบุคคลหนึ่งรู้ว่าการกระทำเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เขาจะรู้สึกรักและห่วงหาและพร้อมที่จะปฏิบัติอยู่ในวิถีทางที่จะรักษาไว้ซึ่งพรหมจรรย์

1.1.4 การเกิดเจตคติ

จากการศึกษาเรื่องแหล่งหรือจุดกำเนิดเจตคติของบุคคลตามแนวคิดของ รอย แบล็ควูด(Roy Blackwood) และอรวรรณ บิลันธนโสภาทนั้นมียุ่มาหลายประการ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เช่น เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีจากบิดามารดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกแยะได้ว่าสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ที่สามารถแยกแยะระหว่างการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งและหลังแต่งว่าดีหรือไม่ดี

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีเจตคติที่ดีต่อการรักษาสงวนตัว เพราะได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก

4. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) เจตคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติตนอย่างไร จากนั้นบุคคลจะแปลความหมายของการปฏิบัติในรูปแบบของความเชื่อ หากบุคคลนั้นให้ความสำคัญ

เคารพนับถือบุคคลที่แสดงปฏิภีรียนั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลนั้นๆ มี

5. การตอบสนองความต้องการของบุคคล นั้นคือสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้บุคคลนั้นก็มิตศนคติที่ดีตอสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้นก็จะมีเจตคติไม่ดีตอสิ่งนั้น

6. การเข้าไปเป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งคนส่วนมากมักยอมรับเอาทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตน หากเจตคตินั้นไม่ขัดแย้งกับเจตคติของตนเกินไป

7. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) เจตคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาหรือหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้บุคคลเกิดเจตคติบางอย่างได้

8. เกิดจากความเชื่อ ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ประเด็นสำคัญคือ ความยากง่ายในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมีระดับแตกต่างกันในความเชื่อแต่ละอย่าง

9. เกิดจากค่านิยม คือ หลักการของความประพฤติที่เป็นที่ยอมกันในสังคมหนึ่ง หลักการนี้มาจากวิชาชีพและจริยธรรมของสังคมนั้น เช่น ค่านิยมหนึ่งของสังคมไทยคือหญิงสาวควรเป็นพรหมจารีก่อนการสมรส

10. เกิดจากปทัสถาน คือ มาตรฐานหนึ่งซึ่งสังคมหนึ่งๆ ใช้เป็นแบบแผนในการปฏิบัติตน เช่น ปทัสถานของประเทศไทยตั้งแต่ดั้งเดิมที่ยึดถือว่า หญิงสาวที่รักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงานเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่สังคมต้องการ

ฉะนั้นกล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือ เกิดจากประสบการณ์ของบุคคล โดยแหล่งที่ก่อให้เกิดเจตคตินั้นมีมากมาย คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้อง การได้รับการสั่งสอน การเลียนแบบสิ่งที่เป็นแบบอย่าง การได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการหรือการเป็นสมาชิก ดังนั้นในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงให้กับกลุ่มนักเรียนหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จึงเน้นการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ได้รับประสบการณ์โดยตรงจากกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ ทำให้นักเรียนมีโอกาสดูไตร่ตรอง ครุ่นคิดถึงประสบการณ์ที่ได้รับและก่อให้เกิดเจตคติที่เป็นไปในทางบวกในแง่ของแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับการให้คุณค่าด้านพรหมจารีของนักเรียนหญิง

1.1.5 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

การศึกษาเจตคติเป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษาพฤติกรรมภายในของตัวบุคคล สิ่งสำคัญคือการศึกษาทฤษฎีเจตคติ ซึ่งทฤษฎีเจตคติมีหลายทฤษฎีที่ใช้อธิบายด้วยกันดังนี้

1.1.5.1 ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด (Cognitive Consistency Theories)

ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดหรือการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความรู้หลายๆ ด้าน หรือมีส่วนประกอบของการรู้ (Cognitive element) หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้ารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีจะเกิดความสอดคล้องของการรู้ขึ้นทำให้เกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้น หรือถ้ารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีจะเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีหรือไม่ชอบสิ่งนั้น และเมื่อรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีและไม่ดีพอๆ กัน จะทำให้เกิดความขัดแย้งของการรู้ขึ้นเรียกว่า เกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น (Cognitive dissonance) ดังนั้นจำเป็นจะต้องรู้ในทางที่ดีให้มากกว่าในทางที่ไม่ดี จึงจะมีเจตคติในทางที่ดีมากกว่า กล่าวได้ว่าส่วนประกอบของการรู้ (Cognitive element) ของคนเรา ถ้ารู้ในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีจะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเรา ซึ่งทำให้เกิดความมั่นคง (Consistency) เกิดความสมดุล (Balance) เกิดความสอดคล้อง (Consonance) เกิดความเหมาะสม (Congruity) และถ้าส่วนประกอบของการรู้ของเราในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดี จะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเราดังนี้ เกิดความไม่มั่นคง (Inconsistency) เกิดความไม่สมดุล (Imbalance) เกิดความไม่สอดคล้อง (Dissonance) เกิดความไม่เหมาะสม (Incongruity) (ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2550: 25)

ฉะนั้นในการจัดประสบการณ์ เพื่อปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง จึงมีเป้าหมายให้นักเรียนได้เกิดความรู้สึก ความรู้สึกและแนวโน้มการกระทำที่สอดคล้องกันอย่างสมดุล จากประสบการณ์ตรงที่แต่ละคนได้รับในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เปลี่ยนแปลงเจตคติได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ข้อความเดียวกัน ถ้าคนพูดมีสองคนเราจะเชื่อไม่เหมือนกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเจตคติที่เรามีต่อสองคนนั้นมาก่อนว่ามีเจตคติในทางบวกหรือลบ” (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531: 15) ด้วยหลักเหตุผลแนวคิดของทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด (Cognitive Consistency Theories) ที่ว่าหากผู้หนึ่งผู้ใดได้รู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก จะมีความคิดความสอดคล้องกับสิ่งนั้น ฉะนั้นการให้ข้อมูลความรู้ ความคิด ความรู้สึก และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง จะสามารถช่วยสร้างเจตคติที่ดี ให้เกิดขึ้นอย่างถูกต้องเหมาะสม มั่นคง สมดุลและสอดคล้องกับพฤติกรรมที่จะตามมา

1.1.5.2 ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interaction Theory)

และการกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social interaction Theory) ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interaction Theory) เป็นทฤษฎีประเภทจุลภาค (Micro) นักทฤษฎีที่สำคัญในทฤษฎีนี้คือ จอร์จ เฮอร์เบิร์ต มีด (George Herbert Mead) จาคอบ โมเรโน (Jacob Moreno) ราล์ฟ ลินตัน (Ralph Linton) เออร์วิง กอฟฟ์แมน (Erving Goffman)

เฮอร์เบิร์ต บลูเมอร์ (Herber Blumer) และเชนดอน สไตรเกอร์ (Sheldon Stryker) (สนรยา พลศรี. 2545: 91) การกระทำระหว่างกันทางสังคมและการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์ การกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social interaction) หมายถึง การกระทำของบุคคลที่มีผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของอีกบุคคลหนึ่ง ในการจัดให้กลุ่มตัวอย่างได้ร่วมกิจกรรมด้วยกัน ทั้งทางด้านความคิด ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการกระทำนั้น เป็นการทำให้แต่ละคนมีผลต่อความคิดของกันและกัน

Mead อ้างอิงจาก: (สนรยา พลศรี.2545: 91) นักปรัชญาชาวอเมริกัน ในฐานะผู้วางรากฐานของทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ มีความเห็นว่า ลักษณะเด่นของจิตมนุษย์มี 3 ประการ คือ 1) จิตมีความสามารถใช้สัญลักษณ์กำหนดสิ่งต่างๆ ในสภาพแวดล้อมทำให้สามารถ “รู้จัก” สิ่งต่างๆ เหล่านั้น 2) จิตสามารถฝึกซ้อมแนวการกระทำต่อสิ่งต่างๆ ดังกล่าวแนวทางต่างๆ ก่อนที่จะได้ลงมือกระทำจริง และ 3) จิตสามารถหักห้ามแนวการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควร เมื่อพิจารณาที่ได้จากการฝึกซ้อมในใจตามข้อ 2 ก่อนที่จะได้มีการปฏิบัติจริง ซึ่ง Mead เรียกกระบวนการใช้สัญลักษณ์หรือใช้ภาษานี้ว่า “การฝึกซ้อมในใจ” (imaginative rehearsal) ซึ่งแสดงให้เห็นความคิดเกี่ยวกับจิตมนุษย์ของเขาว่า จิตเป็นกระบวนการไม่ใช่เป็นโครงสร้าง ความคิดเรื่องการฝึกซ้อมในใจนี้เองเป็นความคิดสำคัญทำให้ Mead อธิบายการเกิดขึ้นของกลุ่มที่เป็นระเบียบ (organized group) และการดำรงอยู่ได้ของกลุ่มเหล่านี้ เพราะจิตจะเลือกสรรแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความร่วมมือและการปรับตัว จึงทำให้กลุ่มเกิดขึ้นและดำรงอยู่ได้

ฉะนั้นจะเห็นว่า การกระทำของบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของอีกบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือทั้งสองฝ่าย นอกนั้นจิตของมนุษย์สามารถแยกแยะสิ่งถูก ผิด เหมาะสมหรือไม่ สามารถหักห้ามแนวการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควร เมื่อได้รับฝึกซ้อมอย่างดีแล้ว ผู้วิจัยเห็นถึงความเหมาะสมว่าการให้ความรู้ความเข้าใจ พร้อมการชี้แนะในการหล่อหลอม ปลุกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีโอกาสในการฝึกซ้อมกับสถานการณ์จำลอง และสะท้อนความคิดในเชิงสร้างสรรค์ในกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัด ซึ่งจะมีผลต่อความคิดของกันและกันดังทฤษฎีที่ได้ศึกษามา

1.1.6 การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน ดังนี้

1. การรับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่นหรือผ่านทางสื่อมวลชน ซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลถึงการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความรู้สึก และการประพฤติปฏิบัติ

2. การให้ประสบการณ์ตรง เช่น การให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจาก บุคคลที่ล้มเหลวในเรื่องความรัก เพราะการไม่เห็นคุณค่าต่อพรหมจารีของตนในอดีต ทำให้นักเรียนได้คิด และเกิดการพัฒนาต่อเจตคติในการให้คุณค่าต่อพรหมจารีของตนเองได้

3. การใช้สารชักจูง โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น บทความ คำพูดโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ไปยังผู้รับ ทำให้บุคคลเปลี่ยนเจตคติคล้อยตาม โดยการใช้สารที่ทำให้เกิดความกลัวในระดับต่างกัน

4. การอภิปรายกลุ่ม โดยการให้สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนะความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ แล้วหาข้อสรุปที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งมีผลทำให้สมาชิกในกลุ่มรับรู้และคล้อยตามได้

5. การให้คำแนะนำ โดยการให้บุคคลอื่น เช่น ผู้มีอำนาจเหนือกว่า กลุ่มเพื่อน มาแนะนำสิ่งต่างๆ ทำให้บุคคลเปลี่ยนเจตคติได้

6. การใช้อิทธิพลของกลุ่ม

7. การเปลี่ยนแปลงความเชื่อและค่านิยม

8. การใช้ตัวแบบประกอบการให้ข่าวสารข้อมูลในการพัฒนา

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าแนวทางในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติต่อคุณค่าพรหมจารีนั้น มีหลากหลายวิธีด้วยกัน เพื่อให้เกิดผลดีในการพัฒนาควรเลือกใช้หลายๆ วิธีการอย่างผสมผสานกัน การเลือกใช้แต่ละวิธีการทำให้บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์หรือในบริบทนั้น เกิดความสงสัย คับข้องใจในเจตคติของตน การจัดกิจกรรมจะเข้าไปช่วยสะกิดความคิด สะท้อนความรู้สึก และการปฏิบัติแบบเดิมๆ ของนักเรียนในด้านการให้คุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นการก่อกวนนักเรียนได้ถูกคิดใหม่ว่าพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาไว้จนถึงเวลาที่เหมาะสม

1.1.7 ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

กิตติศักดิ์ ทองอุทุม (ชัยยงค์ ขามรัตน์. 2523: 17-18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดเจตคติมีดังนี้

1. เพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกด้านที่ดีหรือไม่ดีกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น จึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2. เพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างนั้น เป็นสิทธิของเขาต่อการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขของสังคม ย่อมเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่อสิ่งต่างๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและไม่ก่อให้เกิดการแตกแยก

3. เพื่อหาทางแก้ไข หาเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

4. เพื่อเข้าใจถึงเหตุและผล เจตคติเปรียบเหมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำสิ่งต่าง ๆ กัน และสาเหตุภายในหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้น อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีผลต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกด้วย

จากการศึกษาของธีรวุฒิ เอกะกุล (2550: 20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติว่าดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง (Self - Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น
5. เตรียมบุคคลเพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
6. ช่วยให้บุคคลได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น
7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

จากการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของการวัดเจตคติ พอสรุปได้ว่า ถ้าเราทราบเจตคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว เราสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคล สามารถหาแนวทางป้องกันและแก้ไขในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งเข้าใจสาเหตุและผลของพฤติกรรมหรือแนวทางการกระทำของบุคคลได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มัวร์และโรเซนทอล (สุทธิวรรณ ชินสาย. 2548: 36; อ้างอิงจาก Moore; & Rosenthal. 1993: 11) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งวัยรุ่นหญิงถือว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเหมือนสิ่งที่แสดงออกถึงความรักต่อคนที่รัก ตรงข้ามกับเจตคติของวัยรุ่นชายกลับมองว่าเป็นเรื่องที่ทำหายและตื่นเต้น และต้องการที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส

เอเจอร์ (Egger. 1993: 161) ได้ทำการศึกษาความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน 4 แห่ง ในนิการากัว

จำนวน 451 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 64.00 นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 90.00 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 50.00 อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายอยู่ระหว่าง 10 – 21 ปี โดยเฉลี่ยอายุ 15 ปี ส่วนนักเรียนหญิงอยู่ระหว่าง 15 – 21 ปี โดยเฉลี่ย 17.40 ปี นักเรียนชายร้อยละ 60.00 มีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คนในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ส่วนนักเรียนหญิงมีร้อยละ 3.00

ยูโทโม (Utomo, 1997: Abstract) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศ เจตคติทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของชนชั้นกลางในจาการ์ตา อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นวัยรุ่นโสดอายุ 15 – 24 ปี และผู้ที่แต่งงานแล้วอายุ 30 ปี ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 344 คน นิสิตระดับมหาวิทยาลัย 175 คน และผู้ที่แต่งงานแล้วจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าจะนำไปสู่การแต่งงานได้ โดยวัยรุ่นหญิงตอนต้นจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าวัยรุ่น และเพศชายที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามและวัยรุ่นที่ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดา ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

เมนส์ช ; และคณะ (Mensch; et al. 1999: 89) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในประเทศเคนยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี จำนวน 600 คน ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 33 โรงเรียน จาก 3 ตำบลของประเทศเคนยา ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวและโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นชาย แต่มีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนวัยรุ่นหญิง การปลูกฝังการเลียนแบบบทบาททางเพศแห่งความเป็นแม่จากมารดา และการสนับสนุนของบิดาและมารดามีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นหญิง

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา พึ่งโพธิ์ (2547: 72) ได้ทำการวิจัยทดลองเรื่อง ผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่มีต่อทัศนคติทางเพศในการรักษาสงวนตัวของวัยรุ่นที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองและวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกัน โดยมีนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 70 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. วัยรุ่นหญิงที่ได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร มีทัศนคติทางเพศในการรักษาสงวนตัวมากกว่าที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001

2. วัยรุ่นที่มีบิดา – มารดาเป็นผู้อุปการะ เมื่อได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีทัศนคติทางเพศในการรักษาสงวนตัวมากกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีผู้อื่นเป็นผู้อุปการะและได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .005

3. วัยรุ่นหญิงที่ผู้อุปการะประกอบอาชีพรับราชการ / พนักงานของรัฐ / ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มผู้อุปการะที่ประกอบอาชีพ รับจ้าง / เกษตรกรรม เมื่อได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีทัศนคติทางเพศในการรักษาวลสงวนตัวไม่แตกต่างกัน

4. วัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีระดับเศรษฐกิจค่อนข้างสูง เมื่อได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีทัศนคติทางเพศในการรักษาวลสงวนตัว ไม่แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงที่ครอบครัวระดับเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำและได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

อรนุช จันทรสุริยะเฉษฐา (2547: 63) ได้ทำการวิจัยมโนภาพแห่งตนและชีวิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมเมืองใหม่ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยผลวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับปานกลาง พนักงานชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พนักงานที่อายุมากกว่า และพนักงานที่อายุน้อยกว่า มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พนักงานที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน และมีสภาพการพักอาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 พนักงานที่มีมโนภาพแห่งตนปานกลาง มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสก่อนการสมรสดีกว่าพนักงานที่มีมโนภาพแห่งตนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสัมพันธ์พบว่า ในกลุ่มรวม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับมโนภาพแห่งตนด้านรวม มโนภาพแห่งตนด้านครอบครัว และมโนภาพแห่งตนด้านคุณธรรม ในเพศชาย ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับมโนภาพแห่งตนด้านคุณธรรม ในเพศหญิงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กับมโนภาพแห่งตนด้านรวมและแยกด้าน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ พบว่าหญิงและวัยรุ่นชายมีเจตคติแตกต่างกันในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หรือการรักษาพรหมจรรย์ พบว่าวัยรุ่นในปัจจุบันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในทางที่ไม่เหมาะสมโดยเฉลี่ยมากขึ้น การเห็นคุณค่าพรหมจรรย์ลดน้อยลง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ ความต้องการและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

2.1 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น

พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านโครงสร้าง และแบบแผนของร่างกาย ทุกๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาเรื่อยๆ จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่ง อันจะทำให้มีลักษณะและความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ความเจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โสภา ซปีลมันน์. (2543: 109)

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2550: 70-72) ได้กล่าวถึง วัยรุ่นเริ่มตั้งแต่ช่วงลูเข้าวัยแรกรุ่น (Puberty) เป็นช่วงมีวุฒิภาวะทางเพศสมบูรณ์ทั้งกายและใจ พร้อมผสมพันธุ์ได้ วุฒิภาวะทางเพศนี้เริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาตอนปลาย ประมาณ ป.5 และ ป.6 เด็กหญิงจะลูสู่วุฒิภาวะทางเพศที่สมบูรณ์ก่อนเด็กชายประมาณ 2 ปี ในช่วงนี้เรียกว่าร่างกายพร้อม ฮอร์โมนเพียบ เด็กวัยนี้จึงอยากมีคู่รักสักคนแล้วเริ่มฝันว่าอนาคตจะเป็นคู่กันจริง เพราะฉะนั้นถ้าใครบางคนมาสนใจแม้แต่น้อย วัยรุ่นจะรู้สึกว้าวใจเลย ใช่ว่าจริงๆ ธรรมชาติผลักดันให้หญิงชายเกิดฝักใฝ่ในความรักเมื่ออายุ 12 ปีขึ้นไป อวัยวะเพศและฮอร์โมนจะพร้อมมีคนรักและพร้อมแต่งงาน วัยรุ่นจึงเริ่มมีแอบรักและรักกัน หญิงสาวสนใจความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่าเด็กชาย เด็กชายจะไว้ตัวด้วยคิดหลักการและเหตุผล เด็กชายจะไม่จุใจเหมือนเด็กหญิง แต่เป็นแบบสร้างมิตร เป็นเพื่อนเล่นเริ่มจากการเล่น โดยแบ่งของเล่นให้ แบ่งขนมให้ จนถึงเล่นแบบสนใจอย่างมีความหมาย จนถึงกลั้กลายเป็นเพื่อนสนิท เพื่อนรู้ใจและเพื่อนคู่ใจ เด็กๆ ค่อยพัฒนาความสัมพันธ์ด้วยรูปแบบดังกล่าวนี้ เป็นกลุ่มที่คิดใช้เหตุผลและปัญญา ร่วมกับความปรารถนาแห่งวัย

วัยรุ่นตอนต้น เด็กผู้หญิงอยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปี เด็กผู้ชายอยู่ในช่วงอายุ 12-16 ปี ในระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลง คือ

- มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างรวดเร็ว เช่น เด็กหญิงจะมีเต้านมใหญ่ขึ้น มีประจำเดือน มีการสร้างฮอร์โมนอีสโตรเจน และโปรเจสเตอโรน มีขนตามรักแร้และอวัยวะเพศภายนอก มีรูปร่างสูงใหญ่ขึ้น

- ก่อนข้างหลงตัวเอง (Narcissistic phase)
- มีความเพ้อฝัน (Magical Thinking)
- ความเป็นอิสระ (Emancipation) แต่ยังต้องพึ่งพ่อแม่ ยังสนใจเพศเดียวกัน

สจวร์ต โค้วตระกูล (2548: 83-88) ได้กล่าวถึง เด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงแรกรุ่น(Puberty)ว่าเป็นวัยที่มีอารมณ์ รุนแรงและเปลี่ยนแปลงง่าย มักแสดงพฤติกรรมที่สร้างความแปลกใจให้กับผู้อื่น เป็นวัยที่เต็มไปด้วยความเบิกบาน ต้องการประสบความสำเร็จ รู้ว่าตนมีสมรรถภาพ เป็นวัย

ที่เริ่มใช้เวลาส่วนมากในการอยู่กับเพื่อนมากขึ้น เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ จากเพื่อน เพื่อนเป็นผู้ให้แรงเสริม ขณะเดียวกันจะเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมให้คำติชม ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจึงสำคัญมาก การมีเพื่อนสนิทมีความสำคัญสำหรับเด็กวัยนี้ เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่อายุ 12 ปี พัฒนาการด้านร่างกายจะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กตระหนักในการเปลี่ยนแปลงของตนเองที่เกิดขึ้น และมีความวิตกกังวล ซึ่งพัฒนาการทางร่างกายในช่วงวัยรุ่นตอนต้นเริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปีมีดังนี้

1. เริ่มมีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงทางความสูงและน้ำหนักอย่างรวดเร็ว (Growth Spurt)

2. การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ ก็จะเริ่มในวัยแรกรุ่น เนื่องจากฮอร์โมนเกี่ยวกับการเจริญเติบโตที่ต่อมพิทูอิทารี (Pituitary Gland) หรือต่อมใต้สมองได้สร้างขึ้น เด็กหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงของรังไข่ และการตกไข่ (Ovulation) และการเพิ่มฮอร์โมนที่เรียกว่า เอสโตรเจน (Estrogens) ในเลือด

3. การเปลี่ยนแปลงทุติยภูมิทางเพศ (Secondary Sex Characteristics) จะปรากฏเป็นระยะการแตกเนื้อสาว เด็กหญิงจะเพิ่มขนาดของหน้าอก สะโพก มีรูปร่างอวบขึ้นและมีเอว บางคนมีสิวขึ้นเต็มหน้า มีขนตามร่างกายและรอบอวัยวะสืบพันธุ์

2.2 ความต้องการ ความสนใจ และลักษณะของวัยรุ่น

สุรางค์ โค้วตระกูล (2548: 89-90) กล่าวว่า ในช่วงของวัยรุ่นนี้เด็กจะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง แต่ก็มักที่จะเป็นห่วงคนอื่นว่าจะคิดอย่างไรด้วย โดยเฉพาะเพื่อนร่วมวัย เพื่อนร่วมวัยมีความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก วัยรุ่นมักจะคบเพื่อนที่มีความสนใจและมีค่านิยมร่วมกัน การคบเพื่อนของวัยรุ่นหญิงจะจริงจังและมีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้ทุกซอกทุกได้ ซึ่งต่างจากวัยรุ่นชาย วัยรุ่นจะเริ่มสนใจที่จะมีเพื่อนต่างเพศ ซึ่งการคบเพื่อนต่างเพศอาจมีหลายระดับ เป็นต้นว่า เป็นเพื่อนกันแบบคบเพื่อนเพศเดียวกัน หรืออาจชอบกันแบบคู่รักมีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างจริงจัง วัยรุ่นมีความต้องการที่จะทำทุกอย่างเหมือนเพื่อนร่วมวัย ตั้งแต่การแต่งตัว ความประพฤติ การใช้ภาษารวมทั้งความเชื่อและค่านิยมการคบเพื่อน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2550: 70-72) กล่าวว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่มีความเพ้อฝัน (Fantasy) ชอบบันทึกหรือคิดถึงใครสักคนที่จะมาเป็นคนรัก อาจเป็นเพื่อน ดาราหรือบุคคลในฝันที่ยังไม่มีตัวตน แต่เป็นภาพชายในรู้สึกฝัน หญิงในฝันของตน เป็นความคิด ความอยากของวัยที่พร้อมต่อการมีครอบครัว ความฝันนี้ไม่ใช่ความอยากมีเพศสัมพันธ์ แต่เป็นความฝันอยากมีความรักที่นำไปสู่การมีครอบครัวมากกว่า วัยรุ่นทุกคนอยากให้มีคนสนใจ อยากมีรัก เริ่มตั้งแต่ช่วงลู่วัยแรกรุ่น (Puberty) ไวต่อการปฏิสัมพันธ์ทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากการทำหน้าที่ของร่างกาย และการสนับสนุนของฮอร์โมนเพศ จึงพร้อมเสมอต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้น สัญชาตญาณทางเพศถูกกระตุ้นตลอดเวลา ถ้ามีโอกาสวัยรุ่นจะปฏิบัติการเพศสัมพันธ์ทันที

แฮริสแต็ค สัลลิแวน (สร้างค์ โค้วตระกูล. 2548: 90; อ้างอิงจาก Harry Stack Sullivan, 1953) ได้กล่าวถึงว่า เด็กวัยนี้มีความต้องการที่จะมีความใกล้ชิดผูกพัน (Intimacy) กับเพื่อนวัยเดียวกัน และมีความสัมพันธ์อย่างสนิทสนมเพื่อร่วมแบ่งปันความรู้สึกรู้สึกและความคิดต่างๆ อย่างเปิดเผย ปกติจะเริ่มจากการสนิทสนมกับเพื่อนเพศเดียวกันก่อน และหลังจากนั้นจะมีความใกล้ชิดผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ

2.3 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในมิติเสรีภาพและการแสดงออกทางเพศ

จากการศึกษาผลงานวิจัยและสารคดีเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยพบว่า วัยรุ่นไทยในสายตาของสังคมมีแต่ความไม่มีสาระ ฟุ้งเฟ้อ หลูหร่า มั่วสุมการพนัน มั่วยา มั่วเพศ ขาดบริการทางเพศ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต และสื่ออื่นๆ ทั้งทางตรงและแอบแฝง มีช่องว่างระหว่างวัยกับผู้ใหญ่ ขาดความสุขในการเรียน และว่าเหว่ เรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ถูกศึกษาและถูกตีแผ่ให้สังคมได้รับทราบกันอย่างแพร่หลาย ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในรอบ 10 ปี (2532-2542) พบว่าวัยรุ่นชายถึงร้อยละ 67 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในขณะที่วัยรุ่นหญิงไม่ถึงร้อยละ 10 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นชายที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในต่างจังหวัดมากกว่าในกรุงเทพฯ เกือบเท่าตัว ในขณะที่วัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์สูงถึงเกือบร้อยละ 70 วัยรุ่นชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ในช่วงอายุน้อยกว่าวัยรุ่นในต่างจังหวัด

วัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นวาทะทางเพศของชายหญิงควรมีความเสมอภาคกัน แต่วัยรุ่นชายร้อยละ 30 ยังมีความเชื่อว่าผู้ชายมีสิทธิเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง เช่นการที่ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคนเป็นต้นวัยรุ่นชายร้อยละ 60 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย ในขณะที่ร้อยละ 94 ของนักเรียนหญิงมองว่าเป็นเรื่องน่าอาย (นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ. 2547: ออนไลน์)

ข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเพศของเด็กไทย ซึ่งโครงการ “ดูเร็กซ์ โก บัล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 1999” ได้ทำการสำรวจพฤติกรรม และทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอายุ 16-21 ปี รวมทั้งหมด 4,200 คน ใน 14 ประเทศทั่วโลก โดยมอบหมายให้บริษัทวิจัยอิสระในแต่ละประเทศเป็นผู้เก็บข้อมูล แล้วส่งผลการสำรวจทั้งหมดนั้นให้บริษัทวิจัยอิสระกลางในกรุงลอนดอนเป็นผู้วิเคราะห์ ผลปรากฏว่าวัยรุ่นไทยครองแชมป์โลกในเรื่องต่อไปนี้

- 1) นิยมมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ค่าเฉลี่ย “สูงที่สุดในโลก” คือมีร้อยละ 52 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ ร้อยละ 34)
- 2) เริ่มเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา “ช้าที่สุดในโลก” คือเมื่ออายุ 13.5 ปี (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ 12.2 ปี)

3) มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเซ็กซ์ครั้งแรก “น้อยที่สุดในโลก”
เพียงร้อยละ 23(ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ ร้อยละ 57) ส่วนพ่อแม่ของวัยรุ่นไทยครองแชมป์เรื่องมีบทบาทในการสอนเรื่องเพศแก่ลูก “น้อยที่สุดในโลก” คือร้อยละ 1 เท่านั้น (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือร้อยละ12) ส่วนผลสำรวจจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า

1) วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14-18 ปี และมีกับเพื่อนหรือคู่มากกว่าหญิงบริการทางเพศ

2) ในกลุ่มคนโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราเพิ่มมากขึ้น

3) เยาวชนหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

4) วัยรุ่นชายหญิงปัจจุบันเชื่อว่าชายหญิงมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานมากขึ้น

5) วัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น

6) มีแนวโน้มว่าวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ

(เกสร สิทธิพันธ์. 2545: ออนไลน์)

จากการศึกษาพัฒนาการ ความต้องการและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในมิติเสรีภาพและการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น จะเห็นว่าพัฒนาการทางอารมณ์ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางร่างกายอย่างแยกกันไม่ออก เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เนื่องจากร่างกายมีความพร้อมในการสืบพันธุ์ได้ดี จึงเริ่มมีการเกี่ยวข้องกับเรื่องของความรัก การมีคู่ครอง ซึ่งอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และพบว่าสังคมของวัยรุ่นทุกวันนี้มีเสรีภาพสูงมากในการแสดงออกทางเพศ เจริญชีวิตด้วยความสนุกกับคุณค่าที่มีค่าอย่างยิ่ง กับคำว่า “พรหมจรรย์”

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารีของนักเรียนหญิง

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี

3.1.1 ความหมายของพรหมจารี

พรหมจารี คือ สัญลักษณ์ทางเพศของผู้หญิง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารีไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

พิเศษ เจียจันทร์พงษ์ (2546: 43) กล่าวถึงความหมายของคำว่า “พรหมจรรย์” ไว้ว่า “พรหมจรรย์” ประกอบอยู่ด้วยคำ 2 คำ คือ “พรหม” มีความหมายว่า บริสุทธิ สะอาด “จรรย์” หรือ “จริย” หมายความว่า ความประพฤติหรือพฤติกรรมที่แสดงออก รวมแล้วมีความหมายว่า “ความประพฤติที่สะอาดบริสุทธิ์”

พรหมจรรย์ หมายถึง ความบริสุทธิ์ของสตรีผู้ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายใดมาก่อน มักใช้คำเรียกสำหรับสตรีพรหมจรรย์ว่า หญิงพรหมจารี หรือพรหมจารีณี หรือเรียกอย่างที่ใช้โดยสามัญทั่วไปว่า สตรีที่ยังเป็นสาว-ยังไม่เสียสาว นอกนั้นคำว่า พรหมจรรย์ มิได้เป็นคำที่ใช้บอก

ความเป็นสาวบริสุทธิ์ของสตรีเพศเสมอไป บุคคลใดทั้งหญิงและชายที่บำเพ็ญพรต ไม่ข้องแวะกับกามารมณ์ หรือที่ใช้ในภาษาทางพระว่า ไม่บริโศกคาม ก็เรียกว่าเป็นผู้ถือพรหมจรรย์ด้วย

พรหมจารี หมายถึง สตรีที่บริสุทธิ์ถือความบริสุทธิ์เป็นของมีค่า ศักดิ์สิทธิ์ และตามธรรมเนียมไทยพรหมจารีถือเป็นการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้หญิง ในสังคมไทยยกย่องความบริสุทธิ์ของหญิงก่อนการแต่งงาน (บุญยงค์ เกศเทศ. 2532: 195)

พระมหาชัยวุธ โกชนกุล ฉายา ฐานุตตโม (2007: Online) ได้กล่าวว่า พรหมจารี หมายถึง วัยเด็ก เป็นช่วงชีวิตที่ประเสริฐคล้ายกับพระพรหม หน้าที่ของวัยนี้ ก็คือการศึกษาเล่าเรียน

สำหรับความหมายดั้งเดิมของคำว่าพรหมจรรย์ น่าจะมาจากที่ใช้กันในสังคมของชาวฮินดู ดังที่อาจารย์กรุณา-เรืองอุไร กุศลาสัย ได้รวบรวมเรียบเรียงไว้ในหนังสืออินเดีย อนุทวีปที่น่าทึ่ง (2538: 66) ของท่านไว้ว่า

สังคมของชาวฮินดูได้แบ่งขั้นตอนในการดำรงชีวิตไว้ 4 ระดับคือ

1. ในเยาว์วัย เป็นช่วงเวลาที่ต้องศึกษาหาความรู้ มีระเบียบวินัยอันดีงาม ไม่ข้องเกี่ยวกับเรื่องทางกามารมณ์ จึงเรียกบุคคลที่อยู่ในวัยนี้ว่า “พรหมจารี”
2. เมื่อมีอายุมากขึ้นเข้าสู่วัยที่มีครอบครัว มีภรรยาบุตร ทำมาหากินสร้างความมั่นคงให้แก่ตนเองและครอบครัว เรียกบุคคลที่อยู่ในวัยนี้ว่า คฤหัสถ์
3. เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุบุคคลนั้นๆ ก็ควรถอยห่างออกจากพันธะส่วนตัวทั้งหมด เพื่อบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมมากขึ้น อันหมายถึงการขัดเกลาปรับปรุงตนเอง เรียกวัยนี้ว่า วานปรสฺถ์

4. คือวัยชรา ควรปลีกตนอย่างสมบูรณ์จากภารกิจและความยึดถือทั้งหมดตามปกติวิสัยของชีวิต บำเพ็ญพรตและจาริกสั่งสอนผู้อื่นให้ประพฤติปฏิบัติชอบ เรียกบุคคลวัยนี้ว่า สันยาส

ฉะนั้นจะเห็นว่า พรหมจารีในความหมายดั้งเดิมอย่างสังคมชาวฮินดูนั้น คือวัยเด็กที่จะต้องเรียนรู้ อบรมบ่มนิสัยจากผู้ที่สูงอายุกว่า จึงเป็นวัยที่ไม่ควรจะต้องมาข้องแวะอะไรกับเรื่องของเพศ อันจะชักจูงให้เกิดการหมกมุ่นซึ่งจะก่อให้เกิดการไม่เป็นอันเรียน (พิเศษ เจียจันทร์พงษ์. 2546: 43)

สำหรับคนไทยแต่โบราณนั้น มีการแบ่งขั้นตอนในการดำเนินชีวิตคล้ายกับชาวฮินดูเช่นกัน โดยเฉพาะพรหมจารี หรือวัยเด็ก อันเป็นวัยของการเรียนรู้ ซึ่งมีหลักฐานว่าตั้งแต่โบราณนั้น วัยแห่งการเรียนรู้คนไทยได้กำหนดไว้จนถึงอายุ 16 ปี ดังตำนานของล้านนาที่เล่าว่า พระร่วงสุโขทัยกับพระยงเมืองของพระยา เป็นสหายกันเพราะสำเร็จการศึกษาจากสำนักฤๅษีกรุงละโว้แห่งเดียวกัน เมื่อมีอายุ 16 ปี หรือในศิลาจารึกวัดบูรพารามของสุโขทัยก็กล่าวว่า พระมหาธรรมราชาธิราชโอรสของพระมหาธรรมราชาลิไท เรียนสำเร็จจบกลศาสตร์ เมื่ออายุ 16 ปี

ในอดีตคำว่าพรหมจรรย์ หรือหญิงพรหมจารี หรือพรหมจารีณี หมายถึงหญิงที่ยังไม่มีการมีเพศสัมพันธ์ ในพิธีกรรมชาวทิพย์ที่ต้องใช้หญิงพรหมจารีเป็นผู้กวนนั้น จะคัดเลือกจาก

เด็กหญิงในวัยที่ไม่มีรอบเดือน หลักฐานเกี่ยวกับความหมายของหญิงพรหมจารีนี้ ปรากฏอยู่ในพระราชนิพนธ์ พระราชพิธีสิบสองเดือน ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า การกวนข้าวทิพย์เริ่มแรกนั้น คงใช้สตรีที่อยู่ในสกุลของพราหมณ์เป็นผู้กวน แต่เนื่องจาก “บรรดาพรหมจารีที่มีระดูแล้ว ก็มีสามีทั้งสิ้น หรือถ้าไม่มีก็คงเป็นคนเสียคนแล้ว จะมาใช้ในการในงานมงคลไม่ควร จึงต้องมีการเลือกเฟ้นเอา นางพรหมจารีที่ยังไม่มีระดูที่เป็นคนบริสุทธิ์มากวน” ซึ่งพระราชนิพนธ์ตอนนี้นำแสดงความไม่เห็นด้วยกับความหมายที่ว่า พรหมจารีนี้หมายถึงหญิงที่ยังไม่มีรอบเดือน ทรงมีความเห็นอย่างหนึ่งที่เชื่อถือสืบกันมาจนถึงปัจจุบันว่า พรหมจารีนี้หมายถึงหญิงที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายใดมาก่อน ในพระราชนิพนธ์ทรงอธิบายเพิ่มเติมว่า เด็กหญิงที่ยังไม่มีรอบเดือนย่อมยังไร้เดียงสาต่อเรื่องกามารมณ์ ไม่อาจถือว่าเป็นผู้ประพฤติพรหมจรรย์ได้ เพราะผู้ถือพรหมจรรย์นั้นคือผู้ที่ได้เลิกละ ไม่ข้องแวะกับกามารมณ์ กล่าวคือ ตามนัยที่ทรงอธิบาย ทรงเปรียบเทียบคำว่า พรหมจารีกับการประพฤติพรหมจรรย์ว่ามีนัยอย่างเดียวกัน พร้อมทั้งทรงอ้างหลักฐานประเพณีการกวนข้าวทิพย์ในพระราชวังว่า ที่ผ่านมามีสตรีในพระราชวงศ์ระดับสูงผู้หนึ่งได้รับเลือกมาเป็นผู้ร่วมกวนข้าวทิพย์จนล่วงเข้าสู่วัยชรา ทั้งนี้เพราะองค์หญิงท่านนั้นทรงครององค์เป็นโสด มิได้ทรงสมรสกับผู้ใดเลย อย่างไรก็ตาม มีข้อเท็จจริงเกิดขึ้น 2 ประการคือ

1) ข้อเท็จจริงที่ว่า ครั้งหนึ่งคนไทยในสมัยโบราณเคยมีความคิดว่า หญิงพรหมจรรย์หรือหญิงพรหมจารีหรือพรหมจารีนั้น หมายถึง สตรีที่ยังอยู่ในวัยที่ยังไม่มีรอบเดือน

2) ข้อเท็จจริงที่ว่า อย่างน้อยตั้งแต่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์แล้วที่คำนี้หมายถึงสตรีที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายใดมาก่อน อันเป็นความหมายที่เข้าใจสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

จากเอกสารต่างๆ ที่ได้ศึกษามา สรุปได้ว่า พรหมจรรย์ตามความหมายเดิมน่าจะใช้กันในสังคมฮินดู ที่แบ่งชั้นในการดำเนินชีวิตไว้ 4 ระดับ โดยอธิบายพรหมจารี ซึ่งเป็นวัยเริ่มแรกของชีวิตว่าเป็นช่วงวัยเยาว์หรือวัยเด็ก เป็นวัยของการศึกษาหาความรู้ ไม่ข้องเกี่ยวกับกามารมณ์สำหรับในสังคมไทย จากการศึกษาเอกสารที่มีการบันทึกไว้ในอดีตพบว่า มีการกล่าวถึงหญิงพรหมจารีใน 2 ความหมาย คือ หมายถึงสตรีที่ยังไม่เคยมีรอบเดือนและสตรีที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายใดมาก่อน โดยในความหมายที่สองเป็นความหมายที่เข้าใจสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

3.1.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี

เฮาเก้น (Haugen. 1997: Online) ได้ศึกษาจากงานวิจัยพบว่าบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่ง มีความพึงพอใจในการร่วมเพศต่ำกว่าคนที่แต่งงานก่อนแล้วค่อยมีเพศสัมพันธ์ เหตุผลเพราะคนที่แต่งงานกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ เขาไม่ต้องมีความกังวลและกลัวกับการได้รับโรคติดต่อจากคู่สมรสของตน อีกทั้งไม่ต้องรู้สึกผิดต่อจริยธรรม และคนที่แต่งงานกันก่อนนั้น เขามีความรักต่อกันและยอมรับข้อผูกมัดซึ่งกันและกัน และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องลองกันอยู่ก่อนการแต่งงาน การแสดงความรู้สึกทางกายนั้นเป็นสิ่งสำคัญ แม้อันดูเหมือนว่าขณะที่คู่สมรสมีความสัมพันธ์

ทางกายอาจมีการสื่อสารน้อยลง แต่สัมพันธ์ภาพกลับเติบโตขึ้น เพราะการมีเพศสัมพันธ์ทำให้เขารู้สึกผูกพันกันมากขึ้น จากงานวิจัยเดียวกันนี้ยังพบว่าตามหลักทางชีววิทยา ขณะมีเพศสัมพันธ์นั้นในสตรีจะมีการหลั่งของฮอร์โมน ออกซิโทซิน ซึ่งเป็นฮอร์โมนตัวเดียวกับฮอร์โมนที่หลั่งขณะที่สตรีให้น้ำนมกับลูก ความผูกพันเป็นสิ่งมีค่าในชีวิตการแต่งงาน แต่สำหรับคนที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานนั้น อาจนำมาซึ่งความเจ็บปวด หากไม่ได้เป็นคู่สมรสกัน เนื่องจากเวลาที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่ของตน จะเกิดภาพเก่าๆ กับคู่ก่อนเดิมที่เคยมีเพศสัมพันธ์กัน และอาจส่งผลต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างตนกับคู่ในปัจจุบันอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นจึงเห็นควรว่า ควรเก็บพรหมจารีของตนไว้จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน เพราะนั่นจะทำให้ทั้งคู่รู้สึกดีต่อกันและซื่อสัตย์ต่อกัน (2550. Online)

อีเกอร์(ม.ป.ป.: 37- 40) ได้กล่าวถึงความสำคัญของพรหมจารีไว้อย่างมีคุณค่าว่า การเก็บรักษาความบริสุทธิ์หรือภาวะพรหมจารี (Verginity) ไว้จนถึงวันแต่งงานนั้นเป็นการให้ของขวัญที่มีค่าที่สุดกับคนรักของตนเพียงคนเดียว ซึ่งของขวัญชิ้นนี้สามารถมอบให้กับคนเพียงคนเดียววัยรุ่นหลายคนได้ให้ของขวัญชิ้นนี้ไปโดยขาดความระมัดระวัง และไม่คิดคำนึงว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ บางคนให้เพราะมีความบังคับให้เขา “พิสูจน์รักแท้” ในขณะที่บางคนมอบพรหมจรรย์ไปเพราะแรงกดดันจากพวกที่ให้ของตัวเองไปแล้วอย่างไม่ระมัดระวัง

ทฤษฎีระบบเพศ (The Sexual System)

อับบรามสัน เป็นผู้คิดริเริ่มทฤษฎีระบบเพศ (Orachorn. 2001: 17-19; อ้างอิงจากแสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ. 2547: 40 - 41) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการบูรณาการโครงสร้างในการเข้าใจในพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ซึ่งรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นด้วย ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่า การแสดงออกทางเพศ (Sexual Expression) ถูกควบคุมด้วยกลไกเชิงสมมติฐานที่เรียกว่า โครงสร้างทางสติปัญญา (Cognitive Structure) ซึ่งเปรียบเหมือนแหล่งเก็บความรู้สึกประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่สะสมมาเป็นระยะเวลา โครงสร้างการรับรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน (Input) 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่1. วุฒิภาวะ (Maturation) เป็นกระบวนการเจริญเติบโตของบุคคลทางร่างกาย สติปัญญา และบุคลิกภาพ เพื่อการพัฒนาตนในทุกๆ ด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปสู่การมีวุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งเป็นที่ทราบอยู่แล้วว่า วุฒิภาวะทางเพศในช่วงวัยนี้ มีความพร้อมสมบูรณ์ทางเพศทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรม สนใจเพื่อนต่างเพศ มีเพศสัมพันธ์ รู้สึกแปลกกับกิจกรรมตามเพศของตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเข้าใจและช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวได้ดีและผ่านพ้นช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ไปอย่างเหมาะสมที่สุด

ขั้นที่ 2. มาตรฐานของครอบครัว (Parental Standards) ได้แก่ มารดา บิดา ที่มีบทบาทในการสร้างมาตรฐาน สร้างค่านิยมทางเพศ และสร้างเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีให้กับลูกตั้งแต่ลูกยังเล็กไม่รู้จักความ การปฏิบัติของมารดา บิดา ถือเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อบทบาททาง

พฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่น เขาเรียนรู้จากการอบรมสั่งสอน การปฏิบัติของท่านเหล่านั้น เช่น เป็นผู้หญิงต้องรู้จักสงวนท่าที รักษาชื่อเสียงตัว จึงจะเป็นผู้หญิงที่มีค่า

ขั้นที่ 3. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) อิทธิพลจากสังคมเป็นตัวกำหนดโครงสร้างในการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นสามารถเรียนรู้ที่จะยอมรับบรรทัดฐานทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน (Peer) กลุ่มทางสังคม (Social) และจากสื่อมวลชน (Mass Media) เช่น การเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน ทำให้วัยรุ่นมีความแตกต่างของเพศ จากวัฒนธรรมทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ว่า การรักษาพรหมจารีไว้จนถึงวันแต่งงานยังเป็นสิ่งที่สังคมปัจจุบันเรียกร้องจากผู้หญิงจากสื่อทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะระวังตัวไม่ให้โดนหลอกไปข่มขืน

ขั้นที่ 4. ประสบการณ์ทางเพศในอดีต (Previous Sexual Experience) เป็นเรื่องที่วัยรุ่นได้รับและสะสมจากการอบรมสั่งสอนในแต่ละสังคมหรือแต่ละวัฒนธรรมนั้น ๆ ซึ่งย่อมมีความแตกต่างกันออกไป เช่น วัยรุ่นในวัฒนธรรมไทย ถูกอบรมสั่งสอนมาว่า เป็นผู้หญิงควรรักษานามสกุล อยู่กับเจ้าเข้ากับเรือน จึงจะสมเป็นหญิงไทยแท้ หรือการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงาน เป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่วัยรุ่นได้รับการสะสมมา และเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของตนในการแสดงออก

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของคนเรามีการพัฒนาจากหลายสิ่งหลายอย่างที่มาประกอบเข้าด้วยกัน เป็นการค่อย ๆ สะสมในทุกด้าน มีสิ่งที่มากำหนดพฤติกรรมของบุคคล เพื่อให้บุคคลสามารถแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสังคมที่ตนอยู่

3.1.3 ผลกระทบจากการไม่รักษาพรหมจรรย์

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของพรหมจรรย์ผู้วิจัยสามารถสรุปผลกระทบของการไม่รักษาพรหมจรรย์ได้ดังนี้

1. ขาดโอกาสในการชวนชายศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
2. ขาดการยอมรับจากสังคม ถูกสังคมครหา
3. ขาดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ภายในของตน ตามที่ควรจะเป็นทั้งร่างกายและจิตใจ
4. มีโอกาสติดโรคร้ายทางเพศสัมพันธ์สูง
5. เกิดความซาซึนกับพฤติกรรมร่วมเพศ มีความต้องการมากขึ้นเรื่อย ๆ
6. ความรับผิดชอบในกิจกรรมทั่วไป ๆ ไปของชีวิตลดน้อยลงไป
7. อารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิดเพราะไม่มีเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตที่ต้องยึดไว้ เพราะชีวิตไม่มีแต่เพียงการร่วมเพศ ความสุขหรือความสนุกจากการร่วมเพศที่เขาได้รับเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม แต่แล้วก็ต้องมาเผชิญกับปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

8. มีความรู้สึกที่สูญเสียสิ่งที่ตัวเองสงวนไว้ บางคนเสียความรู้สึก มีความอาย มีความเสียตาย เสียความภาคภูมิใจในชีวิต

9. เกิดความกร้านต่อชีวิตได้เร็ว เพราะต้องผจญกับปัญหาการรักษาตัวเอง ขาดความไว้วางใจในความสัมพันธ์กับคนรัก เนื่องจากความวิตกกังวลว่าคนรัก อาจมีผู้หญิงคนใหม่ ซึ่งเป็นการเสียเวลา เสียพลังมาก ผู้หญิงเหล่านี้มักจะต้องเผชิญกับการถูกชายคนรักทอดทิ้ง ต้องทนทุกข์ทรมานใจกับชีวิต ในขณะที่เพื่อนๆ รุ่นเดียวกันหาความสุขตามวัยของเขาได้ตามปกติ

10. เกิดความซึมเศร้า เพราะวัยรุ่นยังไม่ใช่วัยที่จะตั้งรกรากปักฐานกับใครผู้ใด ยังเป็นวัยแห่งการแสวงหา เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนคู่นอนจึงเกิดขึ้นเสมอๆ อาการซึมเศร้าที่เกิดจากการขาดความรักที่ยั่งยืนอาจเกาะกินหัวใจได้

11. เกิดการหมิ่นเกียรติกันระหว่างชายหญิง ต่างฝ่ายต่างมองว่าอีกฝ่ายเป็นเพียงตัวสนองความใคร่ ไม่มีรักแท้จริง

12. อาจตั้งครมในวัยที่ยังไม่พร้อม ขาดคนรับผิดชอบ และกลายเป็นปัญหาสังคม ในที่สุด ขาดการเตรียมตัวหาความรู้เพื่อทำงานช่วยตัวเองต่อไปในอนาคต

13. ผิดหวังในชีวิต เมื่อมีโอกาสพบคนดีที่เหมาะสมเข้ามาในชีวิต แต่หากเขารู้เรื่องราวในอดีตก็อาจจะหลีกเลี่ยงไปได้ หรือตนเองอาจรู้สึกผิดกับอดีตไม่กล้าสู้หน้าเขา

14. ถูกหลอกซ้ำซากเพราะ เคยปล่อยตัวปล่อยใจให้คนอื่นเพราะต้องการความรักแท้ เพราะฉะนั้นคำว่ารักก็อาจจะกลายเป็นแค่ตะขอบึงเกี่ยวเหยื่อเท่านั้น

นอกนั้นนักวิทยาศาสตร์ได้ศึกษาความจริงเกี่ยวกับเช็क्सก่อนแต่งงานหรือการไม่รักษาพรหมจรรย์ซึ่งอาจมีผลต่อการแต่งงานในอนาคตไว้ 9 ประการดังนี้

ความจริงข้อที่ 1. เช็क्सก่อนแต่งงานมีแนวโน้มที่ชีวิตคู่จะเลิกร้าง คู่รักที่มีเช็क्सก่อนแต่งงาน จะจับคู่แต่งงานกันจริงน้อยกว่าคู่ที่ยังรักษาความบริสุทธิ์ไว้

ความจริงข้อที่ 2. คนที่สูญเสียพรหมจรรย์แล้วมีท่าทางจะหาคู่ได้ยาก การแต่งงานเป็นความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากที่สุดแห่งสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ทั้งหมด และใครหลายคนก็ไม่ต้องการแต่งงานกับคนที่เคยมีเช็क्सกับคนอื่นมาก่อนแล้ว ดังนั้นการสูญเสียพรหมจรรย์จึงมีที่ทว่าหาคู่ได้ยากกว่าคนที่ยังบริสุทธิ์อยู่

ความจริงข้อที่ 3. คนที่สูญเสียพรหมจรรย์แล้ว จะมีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุขน้อยกว่าคนที่ยังมีพรหมจรรย์อยู่ โอกาสที่จะมีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุขจะมีมากกว่าถ้าคอยตนกระทั่งแต่งงานแล้วค่อยมีเพศสัมพันธ์

ความจริงข้อที่ 4. คนที่ไม่มีพรหมจรรย์ มีโอกาสสูงต้องแยกทางหรือหย่าร้างหลังจากแต่งงาน

ความจริงข้อที่ 5. คนที่ไม่บริสุทธิ์แล้ว มีแนวโน้มจะทำผิดประเวณีได้มากกว่าคนที่บริสุทธิ์ จากรายงานพบว่า ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีที่ทว่าจะหลอกหลวงสามีของตนเองมากกว่า 2 ครั้ง ในขณะที่สาวพรหมจรรย์จะเชื่อตรงต่อการแต่งงาน

ความจริงข้อที่ 6 คนที่ไม่บริสุทธิ์ มีโอกาสแต่งงานกับคนผิดๆ ได้มากกว่าคนที่บริสุทธิ์ เพราะเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้คุณมีโอกาสตัดสินใจผิด การแต่งงานที่มีพื้นฐานมาจากแรงดึงดูดทางเพศสัมพันธ์มักไม่ยั่งยืน หนทางที่จะหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่น่าสลดใจนี้ได้ก็คือ จงจัดตั้งอยู่บนสัมพันธภาพที่ดี โดยปราศจากเช็คส์เข้ามาเกี่ยวข้อง และเมื่อคุณแต่งงานเช็คส์ก็จะกลายเป็นสิ่งที่สวยงามและยืดหยุ่นให้คุณให้มีชีวิตแต่งงานที่สมบูรณ์ที่สุด

ความจริงข้อที่ 7 คนที่เสียพรหมจรรย์แล้วจะมีความสุขในเรื่องเช็คส์หลังการแต่งงานน้อยกว่าคนที่ยังมีพรหมจรรย์อยู่ เหตุผลก็คือ ประสบการณ์ในเรื่องเช็คส์ก่อนแต่งงานจะ ครอบงำจิตใจอยู่ตลอดเวลาขณะที่อยู่กับคนรัก

ความจริงข้อที่ 8 เช็คส์ก่อนแต่งงาน สามารถจุดคุณลงไปสู่การแต่งงานที่น่าเศร้าได้ คู่ที่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเช็คส์ มักจะรู้สึกบ่อยๆ ว่าเหมือนถูกบังคับให้แต่งงาน แม้ว่าพวกเขาจะสงสัยอย่างมากในความยั่งยืนของสัมพันธภาพในชีวิตแต่งงาน ผู้หญิงอาจตั้งท้อง มักจะสร้างความไม่พอใจให้กับบรรดาญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ของพวกเขา พวกเขาเลยต้องรีบแต่งงานกัน

ความจริงข้อที่ 9 การมีเช็คส์ก่อนแต่งงาน มีแนวโน้มจะทำลายเช็คส์หลังการแต่งงาน อีเกอร์ (ม.ป.ป.: 37-40) เมื่อคุณมีการชั่งน้ำหนักกับเช็คส์ก่อนแต่งงาน มันจะล้นไปด้วยความรู้สึกมีมลทิน กลัว และสูญเสียความนับถือตนเองไป มีความรู้สึกมีมลทินเพราะคุณรู้ คุณกำลังทำบางสิ่งที่ไม่ดีอยู่ มีความรู้สึกสูญเสียความนับถือในตัวเองไป เพราะคุณกำลังไม่ได้มีชีวิตที่ขึ้นอยู่กับอุดมคติสูงส่งของตัวเอง

จากผลกระทบของการไม่รักษาพรหมจรรย์สรุปได้ว่า การไม่รักษาพรหมจรรย์นั้นนำไปสู่ปัญหาอื่นตามมามากมาย เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่พร้อม ขาดการยอมรับจากสังคม ปัญหาการทำแท้ง การติดโรคร้ายทางเพศ และอาจมีปัญหาลำบากถึงขั้นการแต่งงานในอนาคต ที่สำคัญคือทำให้ตนเองรู้สึกหมดคุณค่าในตัวเอง ขาดความมั่นใจในความสัมพันธ์ที่ดีครั้งใหม่เมื่อโอกาสมาถึง

3.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิง

3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอนโคมาและฟอร์ด (Ankomah; & Ford. 1994: Abstract) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศก่อนการสมรสและการเปลี่ยนคู่นอนของคนในเมืองในประเทศกานา โดยให้หญิงโสดที่อยู่ระหว่างอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสอบถาม และใช้การสัมภาษณ์ชายจำนวน 39 คน และหญิงจำนวน 39 คน ผลการศึกษาพบว่า 42% ของกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 16 ปีและ 63% ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีคู่นอนเพียงคนเดียวโดยระยะเวลาของการมีความสัมพันธ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเฉลี่ยแล้วประมาณ 13 เดือน

คิม (Kim. 1995: 95: Abstract) ได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาและผู้ปกครองของนักศึกษาจำนวน 93 คน ในวิทยาลัย มิสซูรีตะวันตก สหรัฐอเมริกา โดยการแบ่งกลุ่มการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอายุ 38 – 45 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 18 – 25 ปี ผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มที่อายุน้อยกว่าให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า แต่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านความรักร่วมด้วยไม่ใช่กิจกรรมทางเพศอย่างเดียว

เมนส์ และคณะ (Mensch;et al. 1999: Abstract) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในประเทศเคนยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชาย และหญิงที่มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี จำนวน 600 คน ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 33 โรงเรียนจาก 3 ตำบลของประเทศเคนยา ผลศึกษาพบว่าครอบครัวและโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นชาย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนวัยรุ่นหญิง การปลูกฝังการเลียนแบบบทบาททางเพศแห่งความเป็นแม่จากมารดา และการสนับสนุนของบิดาและมารดา มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นหญิง

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สิริวรรณ ธัญญผล; สุสันทา ยิ้มแย้ม; นันทพร แสนศิริพันธ์ (2548: 61–70) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นด้วยกับการมีค่านิยมรักษานวลสงวนตัวหรือการเห็นคุณค่าในด้านพรหมจารี เนื่องจากสังคมไทยคาดหวังให้สตรีวัยรุ่นมีความบริสุทธิ์ไว้เดียวสาในเรือนเพศ ฉะนั้นบางส่วนจึงเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องเป็นสิ่งไม่ดี โดยจากงานวิจัยนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 88.9 เห็นด้วยกับค่านิยมของการรักษานวลสงวนตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมในเรื่องพรหมจารียังคงมีอิทธิพลต่อความคิดและเป็นที่ยอมรับของสตรีวัยรุ่นอยู่ในปัจจุบัน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยกับความคิดนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดา ดังนั้นการปลูกฝังค่านิยมหรือเจตคติที่ดีต่อพรหมจารีแก่บุตรหลานนั้น จะทำให้บุตรหลานหรือนักเรียนสะสมแนวความคิดและสำนึกที่ดีงามต่อไป นอกจากนี้จากงานวิจัยยังพบว่า ในด้านจิตใจสตรีที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมักมีความรู้สึกหึงหวงคุณค่าในตัวเองกลัวการถูกทอดทิ้ง กลัวการตั้งครรภ์ และหากมีการตั้งครรภ์ก่อนสมรสจะยังรู้สึกกดดันและต้องรับผิดชอบมากขึ้น

พิชิต พัทธกะเทพสมบัติและคณะ (ประพิมพ์ พะยอมใหม่. 2549: 56; อ้างอิงจาก พิชิต พัทธกะเทพสมบัติและคณะ. 2532) ศึกษาวิจัยเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 9.3 มีทัศนคติเห็นด้วยต่อการที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องเพศศึกษา ร้อยละ 50 เป็นการปลดปล่อยทางเพศ ร้อยละ 12.6 มีคนรักร้อยละ 61.1 และในกลุ่มนี้ร้อยละ 17.1 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่หญิงบริการ โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 51.5

พวงวรรณ จันทรตรี. (ชลลดา ศรเดช 2550: 22; อ้างอิงจาก พวงวรรณ จันทรตรี) ได้ศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในเขตชุมชนแห่งหนึ่งของภาคกลาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมในเรื่องการรักษาพรหมจารีว่าเป็นสิ่งที่ดี ควรปฏิบัติ และค่านิยมนี้อยู่ในระดับปานกลาง ขณะเดียวกันก็พบว่ากลุ่มตัวอย่างยังขาดความพร้อมที่จะดูแลตนเองในเรื่องเพศ เนื่องจากมีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำและมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ อยู่ในระดับปานกลางแต่ยังขาดความตระหนักถึงโอกาสที่ตนจะติดโรคเอดส์

เต็มสิริ บุญยสิงห์ (ประพิมพ์ พะยอมใหม่. 2549; อ้างอิงจาก เต็มสิริ บุญยสิงห์. 2526: 20– 21) กล่าวถึงพฤติกรรมของหนุ่มสาวในสังคมไทยปัจจุบันพบว่า นิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยเฉพาะในระยะ 20 ปีหลัง ที่ได้มีการประกาศใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจึงได้มีการกระทำกันอย่างแพร่หลาย จนหนุ่มสาวในปัจจุบันคิดว่า การได้เสียก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความคิดของคนในสังคม และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมจรรยา การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานจึงเป็นเรื่องที่พึงระวังและควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. คู่ควงหรือคู่เพศสัมพันธ์มักจะเป็นคนละคนกับแม่ของลูก
2. ชายมักโอ้อวดความสามารถของตนในเรื่องผู้หญิง ในวงสนทนาของผู้ชายการได้เสียจึงปกปิดไม่ได้ อย่างน้อยจะรู้กันทั่วไปในหมู่เพื่อนฝูงของฝ่ายชาย
3. จากการรายงานของสถาบันสังคมสงเคราะห์ของประเทศอังกฤษในปีพ.ศ. 2521 ปรากฏว่าในคดีหย่าร้าง คู่ที่ภรรยาท้องก่อนแต่งงาน ด้วยประการใดก็ดี จะมีคดีหย่าร้างสูง เพราะสามีไม่ให้เกียรติและไม่ภาคภูมิใจในภรรยาของตน

ชลลดา ศรเดช. (2550: 61) ได้ศึกษา การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง เพื่อศึกษาคุณค่าของความเป็นหญิงและพรหมจารีในสายตาของวัยรุ่นหญิง พร้อมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ต่อการให้คุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบัน ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณค่าของความเป็นหญิงและพรหมจารีในสายตาของวัยรุ่นหญิงที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยดูจากการให้คุณค่าความเป็นแม่ ความเป็นเมีย และเป็นลูก ผ่านบรรทัดฐานของสังคมไทยต่อการรักษานวลสงวนตัวและพิธีกรรมการแต่งงาน การให้คุณค่าต่อนัยยะของพรหมจารี ในรูปของความรู้ความจริงทางวิทยาศาสตร์ กับค่านิยมทางสังคม การมีและการสูญเสียพรหมจารี ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการให้คุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบัน คือ ครอบครัว โรงเรียนและสังคมรอบตัวของวัยรุ่นในปัจจุบัน

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านพรหมจรรย์นั้น พบว่าชายและหญิงมีเจตคติต่อการรักษาพรหมจรรย์แตกต่างกัน แนวโน้มความคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือการไม่รักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงานมีน้อยลงไป แต่ก็ยังมีผู้ให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์อยู่ในกลุ่มของวัยรุ่น นอกนั้นจากการศึกษายังพบว่า หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับการรักษาพรหมจรรย์ มีผลทำให้บุคคลนั้นๆ มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาพรหมจรรย์มากขึ้น

สิ่งที่น่าสังเกตสำหรับผู้วิจัย พบว่าในการศึกษาเอกสารที่เขียนเพื่อสนับสนุนความคิดในการรักษาคุณค่าของพรหมจรรย์นั้นมีอยู่น้อยมาก แต่ในขณะเดียวกันสังคมยังคงเรียกร้อง และให้ความสำคัญกับเรื่องพรหมจรรย์ หรือความบริสุทธิ์ของผู้หญิงอยู่เสมอ แม้ยุคสมัยจะเปลี่ยนไปหรือก้าวหน้าขนาดไหนก็ตาม

ดังนั้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสพบเห็นปัญหาและอุปสรรคที่ปิดกั้นความก้าวหน้าในการพัฒนาตนเองของวัยรุ่นอย่างที่เราจะเป็น จึงมีความมุ่งมั่นในการหาแนวทางเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติที่ดีเหมาะสมในด้านพรหมจารีของนักเรียนหญิงให้กับนักเรียน โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.1.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

คำว่า “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Self-esteem” บางครั้งจะใช้คำว่าความนับถือตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การยอมรับตนเอง การประมาณค่าตนเองหรือภาพพจน์ของตนเอง (อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2543: 12) เนื่องจากการเห็นคุณค่าในตนเองมีทั้งทางด้านจิตวิทยาและด้านสังคมศาสตร์ จึงเป็นการยากที่จะหาคำจำกัดความที่จะครอบคลุมความหมายทั้งหมด จึงมีผู้ให้ความหมายของคำว่า การเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันไปตามมุมมองของแต่ละคนซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้มากมายดังนี้

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 45) ได้กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนมีคุณค่า มีความเข้มแข็ง มีสมรรถภาพในการทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความสามารถ

คูเปอร์สมิธ (Coopersmit. 1984: 5) ได้กล่าวถึง การเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนเอง มีความเคารพ ยอมรับตนเองว่ามีความสำคัญและความสามารถในการทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ตลอดทั้งมีความเชื่อมั่นในคุณค่าแห่งตน

ออสบอน (Osborne. 1996: 22) ได้กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นความรู้สึกบวกหรือลบ ซึ่งค่อนข้างจะถาวรเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งอาจเป็นบวกหรือลบเพิ่มขึ้น เมื่อคนนั้นๆ เผชิญกับความสำเร็จหรือตีความหมายของความสำเร็จและความล้มเหลวในชีวิตประจำวันว่าเป็นแบบใด

ริช (Rice. 1996: 184) ได้กล่าวถึงความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า หมายถึงการรับรู้ตนเองว่า ตนเองมีคุณค่าตามที่ตนเองรับรู้ ซึ่งการประเมินคุณค่านี้นำไปสู่การยอมรับตนเอง มีความพอใจในตนเอง และมีความสอดคล้องกันระหว่างมโนทัศน์ของตนเองกับจินตนาการส่วนตน

โคเวย์ (Covey. 2008: 391) ได้กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองว่าหมายถึง ความเห็นที่มีต่อตนเอง ความนับถือที่มีต่อตนเอง ภาพพจน์ที่มีต่อตนเอง การมีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างเต็มเปี่ยม พอใจในความเป็นตัวของตัวเอง

สำหรับแนวคิดในเรื่องการเห็นคุณค่าตนเองในประเทศไทยมีดังนี้

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2542: 69) ได้กล่าวถึงว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเองในทางที่ดี มีความเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง มีอำนาจในการควบคุมตนเอง มีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่า ทำอะไรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนได้

สุรศักดิ์ อัครอารีสุข (2544: 43) กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า หมายถึง การพิจารณาตัดสินและประเมินคุณค่าของตนเอง ด้วยความเชื่อมั่นในตนเองว่าตนมีความสามารถ มีความสำคัญ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมเป็นที่ยอมรับทั้งของตนเองและบุคคลรอบข้าง

อรอุมา สงวนญาติ (2544: 10-11) ได้กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นการพิจารณาตัดสินคุณค่าของตนเองตามความสำเร็จ และทัศนคติที่มีต่อตนเองทั้งในด้านดีและไม่ดีในเรื่องต่างๆ เช่น การปฏิเสธตนเอง การพึ่งตนเอง ความภาคภูมิใจและพึงพอใจในตนเอง คิดว่าตนเองมีค่า มีความเชื่อมั่น

จากความหมายต่างทั้งหมดที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การประเมินหรือตัดสินคุณค่าของตนเองตามความรู้สึกและเจตคติที่บุคคลมีต่อตนเองทั้งทางบวกและทางลบ เป็นความภาคภูมิใจและความพึงพอใจในตนเอง การยอมรับนับถือตนเอง การพึ่งตนเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น และมีความเชื่อมั่นในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ และความรู้สึกว่าตนเป็นบุคคลที่มีคุณค่า เป็นคนสำคัญของบุคคลอื่น โดยเฉพาะคนในครอบครัวและสังคม

4. 1.2 ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรากฐานของภาวะสุขภาพทางจิต ทำให้บุคคลมีความชื่นชมและพึงพอใจในตนเอง มองตนเองทางบวก รู้ว่าตนเองมีความสามารถ และใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ในการดำเนินชีวิตอันก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม (สุกัญญา พิระวรรณกุล. 2541: 11 ; อ้างอิงจาก Gammon.1991; Taft. 1985) ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตด้วยจิตใจที่เข้มแข็งมั่นคง หลีกเลี่ยงความรุนแรงของปัญหา เป็นอิสระ ไม่พึ่งพาใคร อยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถยอมรับสถานการณ์ที่ทำให้ตนรู้สึกผิดหวัง ซึ่งจะกล่าวได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเปรียบได้กับภูมิคุ้มกันของร่างกาย หรือเกราะป้องกันตัวเรา บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำอย่างคงที่เป็นเวลานานเป็นสัญลักษณ์ว่าคนๆ นั้นจะเป็นคนเกลียดตนเองแบบ

เรื้อรัง ซึ่งอาการต่างๆ เหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาเช่น การใช้ความรุนแรง ดิตสุรา ฆ่ายาเสพติด กินผิดปกติ เลิกเรียนกลางคัน การตั้งครภในวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ฆ่าตัวตาย

อุมพร ตรังคสมบัติ (2543: 16) ได้กล่าวไว้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงอยู่ของชีวิตเช่นเดียวกับอาหารและน้ำ ชีวิตไม่อาจเติบโตและดำเนินไปอย่างมีความสุขหากปราศจากการเห็นคุณค่าในตนเอง เพราะคนเราทุกคนต้องการการยอมรับนับถือจากคนอื่น เราต้องการให้ผู้อื่นมองเห็นคุณค่าในตัวเราและชื่นชมเรา แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่เราจะมองเห็นคุณค่าในตนเอง และยอมรับตนเอง

ยุทธพงศ์ วีระวัฒนตระกูล. (2541: 4-6) ได้ทำการศึกษาในเรื่องการตั้งครภของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การตั้งครภนั้นเกิดขึ้นจากการที่วัยรุ่นคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่ภาคภูมิใจในตนเองตลอดจนเพื่อผูกมัดฝ่ายชาย เพื่อต้องให้ตนเป็นที่ยอมรับและมีคุณค่าของอีกฝ่ายหนึ่ง

ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2542: 69-70) ยังได้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการเห็นคุณค่าในตนเองจะเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล จนกลายเป็นลักษณะที่สำคัญของบุคลิกภาพ และเมื่อบุคคลเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น มีความเคารพตนเองมากขึ้น ความรู้สึกนี้จะแผ่ขยายสู่ผู้อื่น จะรักและเห็นคุณค่าของผู้อื่น มีความเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนมีความรู้สึกเชื่อมั่น มั่นใจและมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตให้เจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่ท้อถอย มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ตนเอง ครอบครัวและสังคมตลอดเวลา แต่หากบุคคลนั้นมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำหรือไม่เห็นคุณค่าในตนเอง บุคคลนั้นจะมีความไม่มั่นใจต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตน มีแนวโน้มทำลายตนเอง มีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การก่ออาชญากรรมและก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้

นอกนั้นลี (Lee. 1993: 22-23) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นหญิงที่มีระดับความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จะมีความเชื่อว่าวิธีที่จะทำให้คู่รักหรือแฟนชอบหรือรักนั้น คือ การให้ในสิ่งที่เขาปรารถนา หรือการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า ว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลจะแสดงออกมา การเห็นคุณค่าในตนเองจะทำให้บุคคลมีความนับถือตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้ว่าตนเองมีคุณค่า มีความสำคัญ เมื่อเขามีความภาคภูมิใจในตนเอง เขาจึงไม่จำเป็นต้องแสวงหาความรักจากคนอื่นด้วยวิธีที่ไม่เหมาะสม นอกจากนั้นการที่บุคคลเห็นคุณค่าในตนเองทำให้บุคคลนั้นๆ สามารถใช้ศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์สิ่งดีงามเพื่อตนเองและสังคม มองเห็นคุณค่าความสำคัญของชีวิตทั้งของตนเองและผู้อื่น

4.1.3 ลักษณะของบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ

ลักษณะของบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง (Hight Self-Estee)

จากการศึกษาของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith. 1981: 96) แบรินเดน (Branden. 1983: 8-10) และนิราศศิริ โรจนธรรมกุล (2535: 30-31) ผู้วิจัยพบลักษณะของบุคคลที่มี การเห็นคุณค่าในตนเองสูงดังนี้

1. บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะมีความสอดคล้องกลมกลืนทั้งหมดของ “ตน” รับรู้คุณค่าของตนตามความเป็นจริง ตระหนักถึงศักยภาพทั้งหมดของตนเอง

2. มีจิตใจที่เปิดกว้าง ยอมรับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง สามารถพูดถึง ความสำเร็จ หรือข้อบกพร่องของตนได้อย่างตรงไปตรงมา สามารถเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับคำสรรเสริญ การแสดงออกด้วยความรัก ความซาบซึ้ง เปิดใจรับคำตำหนิได้ เมื่อมีผู้กล่าวถึงความผิดพลาดของ ตน

3. คำพูดและการเคลื่อนไหวมีลักษณะเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่กังวล มีความ กลมกลืนระหว่างคำพูด การกระทำ และการแสดงออก

4. มีเจตคติที่เปิดเผย อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับแนวความคิด ประสบการณ์ และโอกาสใหม่ๆ ของชีวิต

5. สามารถเห็นความสนุกสนานกับแง่ตลกขบขันของชีวิตทั้งของตนเองและผู้อื่น

6. มีเจตคติที่ยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อสถานการณ์และสิ่งท้าทาย

7. มีวิญญานของการเป็นคนช่างคิดและไม่เอาจริงเอาจังกับชีวิตมากเกินไป

8. สามารถเป็นตัวของตัวเอง แมตกอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเครียด มีความ เป็นตัวของตัวเองในการแสดงความคิดเห็น

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง

10. ใช้กลไกการปรับตัว และป้องกันตนเองน้อย

11. มีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ สามารถแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นเฉพาะหน้า

12. มีความคิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี

13. เป็นผู้มีความพึงพอใจและเคารพในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบทั้งต่อ ตนเองและผู้อื่น สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ยังมีตัวบ่งชี้ทางร่างกายหลายอย่างที่สามารถบอกได้ว่า บุคคลที่มีการเห็น คุณค่าในตนเองสูง มีลักษณะดังนี้

ดวงตาสดใสและมีชีวิตชีวา ใบหน้าผ่อนคลาย ไม่เครียด มีสีสันเป็นธรรมชาติ และ ผิวหนังมีน้ำมีนวล คางตั้งตรงตามธรรมชาติ ขากรรไกรผ่อนคลาย ไหล่ทั้งสองข้างอยู่ในท่าที่ผ่อนคลายและตั้งตรง มือทั้งสองข้างผ่อนคลาย นิ่มนวลและสงบ ไม่สั่น เดินอย่างสง่างาม ไม่ดูก้าวร้าว หรือแบกความทุกข์ น้ำเสียงนุ่มนวลเหมาะสมกับสถานการณ์ และมีการออกเสียงที่ชัดเจน

ส่วนลักษณะของบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ (Low Self-Esteem)

มีลักษณะดังนี้

1. อยู่ในภาวะความไม่สอดคล้องกลมกลืนของ “ตน” มักไขว่ไขว่ในการป้องกันตนเอง รับรู้ว่าคุณค่าตัวเองต่ำ หรือมีคุณค่าเกินความเป็นจริง ซึ่งส่งผลให้บุคคลเหล่านี้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย

2. วิดกกังวล เก็บตัว ไม่ชอบแสดงตน

3. แสวงหาการยอมรับจากบุคคลอื่นเพื่อให้เกิดการยอมรับตนเอง

4. บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมักแสดงความเข้มแข็งให้ปรากฏออกมาเสมอๆ แต่แท้จริงแล้ว บุคคลเหล่านี้จะมีความรู้สึกหวาดกลัว ท้อแท้ ไม่มั่นใจในตนเอง มักตกอยู่ในอิทธิพลของบุคคล หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ มีความยุ่งยากใจในการแก้ปัญหาและไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นๆ ได้

5. เกิดการสูญเสียพลังอำนาจและรู้สึกโดดเดี่ยว ผลที่ตามมาหลังจากเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำก็คือ สุขภาพเสื่อมลง สูญเสียบทบาทในสังคม สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ประสบความสำเร็จน้อย เห็นความเสียหายน้อยเป็นสิ่งผิดร้ายแรง

6. มีความลังเลที่จะทำสิ่งใหม่หรือริเริ่มงานใหม่

7. มักจะแสดงออกด้วยความรู้สึกอายหรือรู้สึกผิด

8. ไม่กล้าปฏิเสธสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการ

9. กลัวการตัดสินใจของคนอื่นต่อตนเอง

10. มักนำความคิดต่อบุคคลอื่นมาใส่ใจ

11. กล่าวโทษตนเองหรือตำหนิผู้อื่น

12. หลีกเลี่ยงการพบปะกับบุคคลอื่น ขาดการเกี่ยวข้องกับบุคคลที่รู้จัก หลีกเลี่ยงการประสาธนา มักจะยืนก้มตัวและเดินอย่างช้าๆ มีความลังเลใจที่จะพูดหรือหยุดพูด

13. กล่าวขอโทษบ่อยๆ มักแสดงความรู้สึกผิดและกระตุ้นให้ผู้อื่นคิดว่าตัวเองเพื่อเป็นการทำโทษ

14. คำพูดที่ใช้มักแสดงความรู้สึกของความสิ้นหวัง ไร้ค่า ไม่ยอมรับคำชมเชย เกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ หดหู่ รู้สึกโกรธตัวเอง และกลายเป็นภาวะซึมเศร้าในที่สุด

และยังมีตัวบ่งชี้ทางร่างกายหลายอย่างที่สามารถบอกได้ว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีลักษณะดังนี้

มีความวิตกกังวลสูง อารมณ์แปรปรวน นอนไม่หลับ กัดเล็บ ใจสั่น ซึมเศร้า ไม่มีความสุขและเกิดอาการผิดปกติทางร่างกาย มีเป้าหมายในชีวิตสำหรับตนเองต่ำ หมกมุ่นอยู่กับความคิดของตนเอง อ่อนแอต่อการถูกปฏิเสธ ต้องการการยอมรับจากสังคมมาก มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองในทางลบ ซ้ำเติมตนเองตลอดเวลา มักจะวิจารณ์คนอื่น มากกว่าที่จะกระทำด้วย

ตัวเอง และยังพบอีกว่า คนกลุ่มนี้มักจะชอบความรุนแรง ดิตสุรา ยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันเนื่องจากบุคคลผู้นั้นขาดการเห็นคุณค่าในตนเอง

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่า

พรหมจารีของนักเรียนหญิง

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

5.1.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มสัมพันธ์ มีชื่อรู้จักกันในภาษาอังกฤษว่า “Group Dynamics” หรือ “Group Process” และมีชื่อใช้ในภาษาไทยหลายชื่อ เช่น “พลังกลุ่ม” “พลวัตรของกลุ่ม” กลศาสตร์ของกลุ่ม “กระบวนการกลุ่ม” และ “กลุ่มสัมพันธ์” เป็นต้น กลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิทยาการแขนงหนึ่งซึ่งพยายามศึกษาเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มคน เพื่อให้ได้ซึ่งความรู้ที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของคน (ทิตนา แหมมณี. 2545: 1-2)

กาญจนา ไชยพันธ์ (2549: 2) ได้กล่าวว่า กระบวนการกลุ่มนั้นมีชื่อเรียกกันหลายอย่างด้วยกัน เช่น พลวัตกลุ่ม กลศาสตร์ของกลุ่ม กลุ่มสัมพันธ์ พลังกลุ่มและกระบวนการกลุ่ม ซึ่งภาษาอังกฤษจะใช้คำอยู่หลายคำเช่นกัน ได้แก่ Group Dynamics, Group Psychology Human Relations และ Group Process ซึ่งกาญจนา ไชยพันธ์ เลือกใช้คำว่า กระบวนการกลุ่ม ซึ่งหมายถึง การที่บุคคลมารวมกันเพื่อศึกษาประสบการณ์ของกลุ่มหลายๆ ฝ่าย ศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำผู้ตาม ความคิด ฝึกปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และมีการศึกษาจากประสบการณ์โดยผู้ศึกษาจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้น

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2544: 97) ได้กล่าวถึง กระบวนการกลุ่มว่าเป็นกระบวนการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันของบุคคลภายในกลุ่มรวมทั้งกายวาจาอารมณ์ ความรู้สึก กิริยาท่าทาง และบรรยากาศภายในกลุ่ม ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลง มีการปรับตัวปรับความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะที่ต่อเนื่องกันเสมอ

วินิจ เกตุขำและคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2522: 14) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มว่า หมายถึง ที่รวมแห่งประสบการณ์ของบุคคลหลายๆ ฝ่ายที่มาพบปะสังสรรค์กัน ด้วยความรู้สึกพึงพอใจในความสัมพันธ์ในกันและกัน เรียกว่าเกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) การปฏิสัมพันธ์นี้เองช่วยให้ค้นพบวิธีแก้ปัญหาที่น่าพอใจร่วมกัน ทำให้แต่ละคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในระหว่างกัน และผลลัพธ์ประการต่อมาก็คือทำให้แต่ละคนเป็นแรงจูงใจให้แก่กันและกัน และมีความเอื้ออารีต่อกันอีกด้วย ผลรวมของประสบการณ์ย่อมเกิดเป็นพลังกลุ่มซึ่งมีทิศทาง มีอัตราความเร็ว และมีปริมาณอยู่ในตัวของมันเอง

อารุณ มังป่วน (อ้างจาก; อัญชลี ดำรงไชย. 2543: 22) ได้กล่าวว่า หมายถึง เทคนิค วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้เป็นสื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ เกี่ยวกับการสำรวจความรู้สึก ความคิด พฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมของตนเอง ก่อให้เกิดการรู้จัก เข้าใจ

ยอมรับตนเอง ตลอดจนความสามารถที่จะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งในใจ ความสามารถพัฒนาจิตใจให้
งอกงามได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่ม(Group Activities) หมายถึง กระบวนการที่
เกิดจากบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน มาร่วมกันในการวางแผนกระทำ
กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยให้
บรรลุในวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิก
ทำให้สมาชิกในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเกิดการพัฒนาตนเองของสมาชิกทุกคนภายใน
กลุ่ม

5.1.2 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

ประนอม เดชชัย (2531: 101 - 102) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มได้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ คือ ความเข้าใจตัวเอง
และเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลปรับตัวเองให้เข้ากับบุคคลในกลุ่มได้ เกิดการเรียนรู้
เรื่องของตนได้ดีขึ้น เช่น รู้ข้อบกพร่องของตนเอง หรือรู้ว่าตนเป็นคนอย่างไร เมื่อเทียบกับบุคคล
ในกลุ่ม เกิดความเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันย่อมทำให้เกิด
การเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ดี ทราบถึงข้อดีข้อเสีย ข้อบกพร่องทั้งของตนเองและคนอื่น อันจะเป็น
แนวทางให้เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน คัดช่วยเหลือกันตลอดจนการปรับตัวเข้าหากัน
2. เพื่อให้ผู้ร่วมกลุ่มเข้าใจกระบวนการทำงาน หรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน
ประสบการณ์ที่จัดในกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน เพราะไม่มีมนุษย์
คนใดอยู่คนเดียวได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ฉะนั้นการฝึกกิจกรรมกลุ่มจะช่วยฝึกให้บุคคลเข้าใจ
เกี่ยวกับกระบวนการทำงานและร่วมมือกันในการแก้ปัญหา
3. เพื่อให้ผู้ร่วมกลุ่มฝึกความรู้สึกทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ในระหว่างการร่วม
กิจกรรมกลุ่ม

บัทตัน (Button. 1974: 1-2) ยังได้กล่าวถึงว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นสิ่งที่จัดขึ้นโดยมี
จุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้มนุษย์ได้เติบโตและพัฒนา โดยเฉพาะทักษะด้านสังคมและด้าน
ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ดังนั้นการจัดกิจกรรมกลุ่มจึงเป็นการสร้างโอกาสให้มนุษย์ได้เรียนรู้
เกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ในบรรยากาศที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มจะ
พยายามช่วยกลุ่มและช่วยบุคคลแต่ละคนเพื่อทำงานไปสู่จุดหมาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสสำรวจตนเอง เสริมสร้างความเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง
โดยเป็นกระจกสะท้อนให้เห็นภาพตนเองทุกด้าน
2. เพื่อสร้างความเข้าใจในบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมที่บุคคล
แสดงออกมา และเปิดโอกาสให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ลักษณะต่างๆ ของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

3. เพื่อสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิก โดยจะเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีให้กับสมาชิกกลุ่ม ให้มีทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน

4. เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกการคิดวิเคราะห์ และฝึกทักษะการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

5. เพื่อให้สมาชิกรู้จักนำความรู้และทักษะต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนางานของตนต่อไปเรื่อยๆ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า จุดหมายของกิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มีโอกาสสำรวจตนเอง เข้าใจความคิด ความรู้สึก เข้าใจตนเองและผู้อื่น ได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยให้สมาชิกมีโอกาสปรับปรุงแก้ไข พัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิดเห็นต่างๆ ไปในทางที่เหมาะสม

5.1.3 ปรัชญาพื้นฐานของกิจกรรมกลุ่ม

คมเพชร จัตรศุภกุล (2546: 13-15) ได้กล่าวถึงปรัชญาพื้นฐานของกลุ่มไว้ดังนี้

1. บุคคลแต่ละคนมีความสามารถพิเศษในตนเองที่แตกต่างกัน ตามหลักจิตวิทยามนุษย์ที่ว่าแต่ละคนมีความแตกต่างกัน (Individual difference) และด้วยความแตกต่างกันนี้เอง ทำให้เขาสามารถช่วยกลุ่มได้มาก เพราะแต่ละคนจะได้นำเอาความสามารถหรือพรสวรรค์ของตนออกมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม เป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน เพราะหากไม่มีการรวมกลุ่มแล้ว บางครั้งความสามารถเหล่านั้นก็อาจไม่มีโอกาสนำออกมาใช้อย่างเต็มที่

2. ประสบการณ์ที่ได้รับจากกลุ่ม ส่งเสริมให้สมาชิกได้พัฒนาความสามารถพิเศษขึ้นมา แล้วนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและกลุ่มได้ การที่บุคคลมาอยู่รวมกันทำให้เขาได้เรียนรู้จักตนเอง และจำเป็นต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อกลุ่ม และเมื่อเขามีโอกาสพบกับบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ ได้

3. บุคคลแต่ละคนจะมีอิทธิพลต่อกัน และในขณะที่เดียวกันกลุ่มก็จะมีอิทธิพลต่อบุคคลแต่ละคนเช่นเดียวกัน เมื่อบุคคลแต่ละคนมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในกลุ่มคือ การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคลแต่ละคน ทุกคนมีโอกาสแสดงและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นๆ ทำให้ได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นผลดีต่อการดำเนินงานจากกระบวนการในกลุ่มนี้ ทำให้สมาชิกทั้งหลายเรียนรู้การรู้จักให้ (Give) และการรู้จักรับ (Take)

4. กลุ่มจะช่วยส่งเสริมสมาชิกแต่ละคนให้มีการพัฒนาเจตคติทางด้านสังคมในทางที่ดี บุคคลเรียนรู้ว่าตนไม่สามารถอยู่คนเดียวได้โดยลำพังโดยไม่เข้ากลุ่ม จำเป็นที่เขาต้องเรียนรู้จาก

สังคม โดยอาศัยการอยู่ด้วยกัน การทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้บุคคลมีโอกาสนในการเรียนรู้ที่จะพัฒนาเจตคติของตนไปในทางที่ถูกต้องดีงาม

จากการศึกษาปรัชญาพื้นฐานของกลุ่ม จะเห็นได้ว่าบุคคลทุกคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาในการอยู่ร่วมกัน กลับกลายเป็นความร่ำรวยในความสามารถ หากบุคคลเรียนรู้และนำประสบการณ์ที่ต่างต่างนั้นมาสร้างเสริมกลุ่มให้เจริญ ด้วยการใช้ความสามารถที่ต่างต่างนั้นเพื่อสร้างสรรค์กันและกันเพื่อประโยชน์สุขของกลุ่ม นอกจากนี้กลุ่มทำให้บุคคลมีเจตคติที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทางด้านสังคม โดยรู้จักทักษะสังคม การทำงานร่วมกัน การยิ้มแย้มแจ่มใส รู้จักพูดคุย รู้จักมารยาท

5.1.4 ขนาดของกลุ่มที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม

จำนวนสมาชิกในกลุ่มมีผลต่อปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มตลอดจนการสื่อสารระหว่างสมาชิก โดยมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกของกลุ่มไว้ดังนี้

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 31) ได้กล่าวถึงว่ากลุ่มอาจจะเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาธรรมชาติของปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม กลุ่มที่มีขนาดแตกต่างกัน จะทำให้กระบวนการปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย ในกลุ่มที่มีสมาชิกมากเกินไปจนความจำเป็น สมาชิกจะต้องทำงานซ้ำซ้อนกัน บางคนคาดหวังว่าจะรับผิดชอบทั้งหมดในขณะที่สมาชิกคนอื่นรู้สึกคับข้องใจที่ไม่มีงานทำ ไม่มีโอกาสได้ใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ ขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน จะใหญ่เท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือในกลุ่ม และระดับวุฒิภาวะของบุคคลในกลุ่ม

ออกตาเวย์ (กาญจนา ไชยพันธุ์. 2549: 18; อ้างอิงจาก Ottaway. 1973) ได้กล่าวถึง จำนวนสมาชิกในกลุ่มว่า ควรมีขนาดอย่างมากที่สุด 12 คน ถ้ามากกว่า 12 ก็ไม่ควรเกิน 15 คนโดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ซอร์ (กาญจนา ไชยพันธุ์. 2549: 18; อ้างอิงจาก Shaw. 1976) ได้สรุปถึงจำนวนสมาชิกในการเข้ากลุ่มว่า กลุ่มย่อยควรมีสมาชิก 10 คนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องร่วมมือในการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม เพราะต้องอาศัยความสัมพันธ์จากสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ทรัมป์และมิลเลอร์ (Deighton.1971: 225; citing Trump; & Miller. n.d.) มีความเห็นว่าสมาชิกของกลุ่มที่จัดกิจกรรมกลุ่มควรมีประมาณ 12-15 คนกลุ่มไม่ควรเล็กกว่านี้ เพราะจะทำให้สิ้นเปลือง แต่ถ้าขนาดใหญ่ไปกว่านี้ก็ไมเหมาะสม เพราะสมาชิกจะขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

จากการที่มีผู้ให้ความคิดเห็นเรื่องขนาดของกลุ่มแตกต่างกันออกไป พอจะสรุปได้ว่า กลุ่มที่ดีและมีคุณภาพนั้นควรมีขนาดเล็ก มีจำนวนสมาชิกไม่เกิน 15 คน โดยเฉพาะกับกลุ่มที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิด จึงจะส่งผลให้ทุกคนกล้าแสดงความคิด ความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้สมาชิกทุกคนจะได้มีเวลาและโอกาสใน

การร่วมกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้การจัดกิจกรรมเกิดผลดี ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของเจตคติที่นักเรียนมีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้จำนวนนักเรียนในการทดลองทั้งสิ้น 12 คน

5.1.5 จำนวนครั้งและเวลาในการเข้ากิจกรรมกลุ่ม

แพทเทอร์สัน (กาญจนา ไชยพันธ์. 2549: 19; อ้างอิงจาก Patterson. 1973: 105) กล่าวว่า การให้ทำกิจกรรมกลุ่มในเด็กประถม ไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมงต่อครั้ง และสัปดาห์หนึ่งควรจัด 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพราะป้องกันการเกิดความเบื่อหน่าย

ทรอทเซอร์ (อรุณญา วันกิง. 2546: 19; อ้างอิงจาก Trozer. 1977) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลา และความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนั้น หากจัดทำกับสถานศึกษา จำเป็นต้องพิจารณาถึงการจัดเวลาเรียนของสถานศึกษานั้นด้วย เช่น ในโรงเรียนส่วนมากจะจัดเวลาเป็นคาบๆ ละ 50 นาที เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดได้ว่าควรใช้เวลาในการเข้ากลุ่มนานเท่าใด สำหรับจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่มไม่ควรต่ำกว่า 8 ครั้ง

จากการศึกษาจำนวนครั้งและเวลาในการเข้ากิจกรรมกลุ่ม สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่ม ควรจัดสัปดาห์ละ 2-3 ครั้งๆ ละ 50 นาที แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ามีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมากน้อยเพียงใด นอกนั้นยังต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและธรรมชาติของกลุ่มนั้น ๆ ด้วย อย่างเช่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรจัดให้อยู่ในช่วงเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง เพราะหากเกินนั้นเด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจในกิจกรรมที่จัดให้

5.1.6 บทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

กาญจนา ไชยพันธ์ (2549: 19 -21) ได้กล่าวถึงว่า กลุ่มจะดำเนินไปด้วยดีและสามารถดำเนินกิจกรรมให้ถึงจุดมุ่งหมายหรือไม่นั้น สมาชิกมีส่วนสำคัญมาก ดังนั้นบทบาทที่สำคัญของสมาชิกต่อกลุ่มพอจะสรุปได้ดังนี้

1. สมาชิกของกลุ่มควรเคารพในสมาชิกคนอื่น ๆ เพราะในกระบวนการกลุ่ม เชื่อว่าทุกคนมีศักดิ์ศรี มีคุณค่า มีความสามารถ บางสิ่งบางอย่างที่เขามีในตัวเขาอาจเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มรวมทั้งความสามารถ ความรอบรู้ ทำให้กลุ่มได้ประโยชน์จากสมาชิก
2. ต้องยอมรับการดำเนินงานภายในกลุ่ม การที่สมาชิกได้ร่วมกันทำงาน แสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถต่าง ๆ ช่วยกันบุคคลพลอดภัยในการทำงาน ดังนั้นการทำงานในกลุ่มจะช่วยให้ทุกคนได้รับความรู้สึกที่ได้รับการตอบสนองความต้องการของตน ดังนั้นสมาชิกต้องยอมรับการดำเนินงานของทุกคนในกลุ่มด้วย
3. การเข้าใจบทบาทของตนเอง การเข้าใจบทบาทของตนเองมีความสำคัญ ทุกคนในกลุ่มจะมีบทบาทของตนเอง ซึ่งบทบาทดังกล่าวจะมีผลต่อกระบวนการกลุ่ม ถ้าทุกคนเข้าใจบทบาทของตนเองดี ย่อมทำให้กลุ่มดำเนินไปด้วยดี

4. สมาชิกทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมภายในกลุ่ม ดังนั้นความรับผิดชอบของสมาชิกจึงเป็นหัวใจสำคัญต่อกระบวนการกลุ่ม ทำให้กิจกรรมภายในกลุ่มดำเนินไปสู่จุดหมาย รวมทั้งผู้นำกลุ่มต้องช่วยให้สมาชิกได้ทำกิจกรรม ไม่ข่มขู่แต่ส่งเสริมความเป็นไปของกลุ่ม

5. สมาชิกของกลุ่มต้องให้การยอมรับ รับฟังและซาบซึ้งต่อการที่สมาชิกคนอื่นๆ ให้การช่วยเหลือกับกลุ่ม

6. สมาชิกที่ช่วยเหลือกลุ่ม ควรได้รับการชมเชยจากผู้นำกลุ่มและสมาชิกคนอื่นๆ ถ้าหากงานดำเนินไปด้วยดี ดังนั้นควรมอบหมายงานให้ตรงตามความสามารถเพื่อช่วยให้เขาได้รับความสำเร็จ และควรให้เขาได้รับความชื่นชมจากสมาชิกของกลุ่ม

7. สมาชิกควรร่วมกิจกรรมมากๆ การร่วมกิจกรรมมากๆ ของสมาชิกช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสมากขึ้น ได้รับประสบการณ์ที่มีประโยชน์ต่อตนเอง

8. ควรให้ความสนใจต่อปัญหาและกระบวนการในกลุ่ม การให้ความสนใจปัญหาและกระบวนการแก้ไขให้สำเร็จเป็นความสำคัญต่อกลุ่มที่จะทำให้กลุ่มบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นสมาชิกควรให้ความสนใจและช่วยกันหาวิธีแก้ไขปัญหา เพื่อให้กลุ่มบรรลุวัตถุประสงค์

9. ควรนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้กับกลุ่ม จิตวิทยาการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้กับกลุ่มหรือกับสมาชิกของกลุ่ม เช่น การใช้แรงเสริมแรงจูงใจ ได้แก่ การใช้แรงจูงใจให้ร่วมกันดำเนินการกิจกรรมในกลุ่ม แรงจูงใจได้แก่ การใช้คำพูด ท่าทาง สิ่งของ รวมทั้งแรงเสริมหรือการเสริมแรง ให้แก่สมาชิกเพื่อช่วยให้กลุ่มดำเนินไปจนบรรลุเป้าหมาย

10. ควรทำให้กลุ่มเกิดความมั่นคง สมาชิกทุกคนควรร่วมกันทำให้สมาชิกเกิดความมั่นคงทางอารมณ์ จิตใจ ไม่แสดงอาการท้อแท้ อ่อนแอ เพราะความมั่นคงทั้งอารมณ์จิตใจของสมาชิก มีผลต่อการดำเนินการภายในกลุ่มและผลสำเร็จของกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อความเป็นไปของกลุ่ม

11. สมาชิกควรให้ความร่วมมือกับกลุ่ม การให้ความร่วมมือของสมาชิกสามารถทำให้กลุ่มบรรลุไปถึงจุดหมายของกลุ่มที่ตั้งเอาไว้ ช่วยตอบสนองความต้องการที่ซ่อนเร้นในใจของบุคคลได้

12. สมาชิกทุกคนควรคำนึงถึงการสื่อสารในกลุ่ม การสื่อสารเป็นหัวใจข้อหนึ่งของกระบวนการกลุ่ม การสื่อสารที่ดีทำให้เกิดวินัยในกลุ่ม ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน กลุ่มจะดำเนินไปด้วยดีหรือไม่ขึ้นกับการสื่อสาร

13. สมาชิกต้องมีการประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่ม การประเมินผลด้านการทำงานร่วมกัน ผลของงานที่ออกมาที่ได้จากการประเมิน ทำให้กลุ่มทราบว่า กลุ่มดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

ดังนั้นจะเห็นว่า บทบาทของสมาชิกมีผลต่อความก้าวหน้า และความสำเร็จของกลุ่ม กลุ่มจะสามารถก้าวหน้ารวดเร็ว และไปสู่ความสำเร็จนั้นหรือไม่ ขึ้นกับบทบาทที่แต่ละคนขับเคลื่อนไป หากสมาชิกมีความเข้าใจในบทบาทและดำเนินตามบทบาทของตนอย่างดี มีความมั่นคง

ทางด้านอารมณ์ จิตใจ ความรับผิดชอบต่อบทบาทของตน เคารพสมาชิกคนอื่น ๆ พยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนสมาชิก นี่จะเป็นการนำความสำเร็จมาสู่กลุ่มอย่างแน่นอน

5.1.7 คุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 20-24) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการทำกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้

1. คุณค่าในด้านพัฒนาการ (Development Values) กิจกรรมกลุ่มสามารถสร้างพัฒนาการให้กับบุคคลในกลุ่มได้เป็นอย่างดี กิจกรรมแต่ละประเภทสนองความพึงพอใจของบุคคลแตกต่างกันไป คุณค่าด้านพัฒนาการที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

1.1 การสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล เช่น ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความต้องการความปลอดภัย ต้องการการยอมรับจากกลุ่ม

1.2 มีการสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เขาจะได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติตนในสังคม และในขณะเดียวกันเขาจะเรียนรู้เรื่องการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ด้วย

1.3 การพัฒนาด้านทัศนคติ ความสนใจ ความสามารถ และปกติวิสัยทางสังคม ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม บุคคลจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น มีการเคารพบุคคลอื่น จึงจะทำให้อยู่ร่วมกับกลุ่มได้ ถ้าหากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้วทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้กับสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้แล้วในขณะที่บุคคลมีความซาบซึ้งในกิจกรรมต่างๆ อาจจะพัฒนาความสนใจที่แน่นอนเมื่อมีการปฏิบัติงานในกลุ่ม บุคคลมักจะได้ทำงานบางอย่างซึ่งเท่ากับได้พัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลให้ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้บุคคลที่มาจากครอบครัวต่างกัน ได้เรียนรู้เรื่องของสังคม สามารถแสดงพฤติกรรมให้เหมาะสม นั้นหมายความว่ามีความเข้าใจในเรื่องปกติวิสัยของสังคม (Social Norm) ดีขึ้น

1.4 คุณค่าด้านอาชีพ กิจกรรมกลุ่มบางประเภท ไม่ใช่จะให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพเท่านั้น แต่จะให้ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่ออาชีพต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ความสำเร็จในการประกอบอาชีพของบุคคลจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีต กล่าวคือ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างประสบการณ์และอาชีพ ถ้าหากความสัมพันธ์นั้นเป็นไปได้อย่างดี ย่อมจะแสดงให้เห็นว่ามีโอกาสจะประกอบอาชีพได้ดี ดังนั้นจึงทำให้เห็นว่าประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน มีคุณค่าต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

1.5 ความเจริญงอกงามด้านความรู้และทักษะในขณะที่นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่มนั้น อาจจะได้รับความรู้และทักษะบางประการ ตัวอย่าง เช่น การพูดในที่สาธารณะ การอภิปรายกลุ่ม กฎระเบียบในการทำงานเป็นหมู่คณะ การประสานงาน เป็นต้น กลุ่มความสนใจที่นักเรียนเป็นสมาชิกอาจจะเป็นการละคร การเขียน การกีฬา การถ่ายรูป ซึ่งย่อมจะช่วยให้ นักเรียนมีทักษะเฉพาะอย่างดีขึ้น

2. คุณค่าด้านการวิจัย (Diagnostic Values) สำหรับผู้นำกลุ่ม เมื่อมีการทำกิจกรรมกลุ่ม จะทำให้มีโอกาสสังเกตสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ทำให้สามารถเข้าใจสมาชิกแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น

3. คุณค่าด้านการบำบัด (Therapeutic Values) ในการรวมกลุ่มของบุคคลจะมีค่าต่อการบำบัดเป็นอย่างดี โรงพยาบาลและคลินิกจะนำวิธีการทางกลุ่มไปใช้รักษาคนไข้ โดยการบำบัดทางจิตวิทยากับคนไข้เป็นกลุ่ม (Group Psychotherapy) สำหรับในโรงเรียน ผู้เรียนที่มีปัญหาคล้ายคลึงกันอาจจะได้รับความช่วยเหลือโดยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling) แต่สำหรับผู้มีปัญหาเพียงเล็กน้อย จะได้รับประโยชน์จากกิจกรรมกลุ่ม เช่น การแก้ปัญหาทางอารมณ์ การพัฒนานิสัยของตนเอง เป็นต้น

4. คุณค่าต่อโรงเรียนและชุมชน (Value to the School and Community) ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จะมีโอกาสในการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทำให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีคุณค่า สร้างประโยชน์ให้แก่โรงเรียนและชุมชนได้

จากคุณค่าของกิจกรรม ดังที่ได้กล่าวมานั้น สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมกลุ่มทำให้สมาชิกรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นประโยชน์แก่สังคม อีกทั้งรู้สึกว่าเป็นที่ต้องการและได้รับการยอมรับจากกลุ่ม สมาชิกเรียนรู้ที่จะเข้าใจตัวเองและผู้อื่น พร้อมทั้งมีการให้และการแบ่งปันประสบการณ์ที่หลากหลาย ได้รับกำลังใจจากกันและกันในอนาคตตนเองให้ก้าวหน้า มั่นคงต่อไป

5.1.8 เทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม

สจวร์ต โค้วตระกูล (2548: 397-398) ได้กล่าวถึงว่า การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มหรือเรียกว่า “การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์” เป็นเทคนิคการสอนที่นักจิตวิทยาได้ทำการทดลองแล้วว่าเป็นการสอนที่สนใจ ค่านิยม และจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิควิธีการที่ใช้ในการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์นั้นมีหลากหลาย ดังนี้

1. เกม (Game) นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2544: 2584 – 261) กล่าวว่าเกม หมายถึง กิจกรรมที่สมาชิกผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงมือปฏิบัติหรือเข้ามาร่วมในลักษณะบรรยากาศของการแข่งขันแทรกอยู่ด้วย โดยอาจจะเป็นการแข่งขันกับตัวเอง แข่งขันกับเวลา แข่งขันกับบุคคลอื่น หรือแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ภายใต้กติกาหรือเงื่อนไขที่วางไว้ กิจกรรมที่จัดจะทำให้ผู้เข้าร่วมเกิดการเรียนรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น การสร้างความคุ้นเคย การสื่อความหมาย การทำงานเป็นทีมสร้างความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ดังนั้นผู้นำจะต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเสียก่อนที่จะนำเกมต่างๆ มาใช้

นอกจากนั้นทิสนา แคมมณี (2536: 27-28) ยังได้กล่าวถึงเทคนิคอื่นๆ ที่นอกเหนือจากเกม คือ

2. บทบาทสมมุติ (Role-Play) การจัดกิจกรรมกลุ่มโดยใช้บทบาทสมมติเป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้ตัวละครที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมา

เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรม โดยให้สมาชิกกลุ่มสวมบทบาทนั้น และได้แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเกี่ยวกับบทบาทนั้นออกมา วิธีการนี้ช่วยให้สมาชิกได้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ถึงความรู้สึกและพฤติกรรมของตนและของผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้ง และช่วยให้สมาชิกเข้าใจในบทบาทและแง่มุมที่แตกต่างไปจากตน

3. กรณีตัวอย่าง (Case) การสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเป็นการสอนที่ใช้กรณีหรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง มาดัดแปลงและใช้เป็นสื่อ ตัวอย่าง หรือเครื่องมือ ในการให้สมาชิกกลุ่มศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายกัน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ความคิดในการแก้ปัญหาหลายๆ แบบ วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนคิดและพิจารณาข้อมูลที่ตนได้รับอย่างถี่ถ้วน นอกจากนั้นยังช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น

4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการสอนที่ใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยการให้สมาชิกเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในสถานการณ์นั้น ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ โดยที่การตัดสินใจนั้น จะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ในการเล่น สถานการณ์จำลองสมาชิกจะมีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งสภาพการณ์จริงอาจไม่กล้าแสดง เพราะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับจนเกินไป ประสบการณ์ในการเล่นสถานการณ์จำลอง จะช่วยให้สมาชิกเรียนรู้เข้าใจลึกซึ้งในองค์ประกอบที่ซับซ้อนของสภาพความเป็นจริง

5. การระดมสมอง (Brain Storming) เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมในกลุ่มที่เข้ารับการอบรมที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน มีความสนใจในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน ปฏิบัติงานที่คล้ายกัน มาร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องเดียวกัน วิทยากรที่จะนำการระดมสมองนี้ จะต้องเข้าใจหลักการระดมสมองและอธิบายให้ผู้รับการอบรมเข้าใจก่อน การใช้วิธีการระดมสมองไม่เหมาะที่จะใช้เป็นวิธีการฝึกอบรมในช่วงเวลาเริ่มต้น เพราะผู้เข้ารับการอบรมยังไม่คุ้นเคยกันจะไม่กล้าแสดงออกทำให้ได้ผลไม่เต็มที่

แนวทางในการจัดฝึกอบรมด้วยวิธีการระดมสมอง

1. การเลือกสรรวิทยากรต้องมีความถนัดในการใช้วิธีการนี้ เพราะต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เข้ารับการอบรมกล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย ให้โอกาสทุกๆ คนพูด ปิดโอกาสผู้เข้ารับการอบรมที่พูดมากเกินไปจนผู้อื่นไม่ได้พูด

2. การจัดอบรมด้วยวิธีการนี้เหมาะสำหรับผู้เข้ารับการอบรมจำนวนไม่เกิน 30 คน เพราะถ้าจำนวนมากเกินไป จะทำให้เกิดจุดบอดขึ้นภายในกลุ่มได้

3. การจัดสถานที่ควรเป็นแบบวงกลม แบบตัวยู แบบตัววี แบบสี่เหลี่ยมหรือแบบโค้ง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละครั้งไม่ควรเกิน 30 นาที (นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2544 :

จากเอกสารที่ทำการค้นคว้ามาเกี่ยวกับเทคนิคที่นำมาใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่มนั้น มีด้วยกันหลายวิธี เช่น เกม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การระดมสมอง ซึ่งเทคนิคเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียน ได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง ได้ฝึกทักษะที่จำเป็น ได้ร่วมมือกันในการทำงาน มีโอกาสแสดงความสามารถในการเป็นทั้งผู้ฟังผู้พูดที่ดี จากการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสามารถนำทักษะและสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงอีกด้วย

5.1.9 ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่ม

ประนอม เดชชัย (2531: 103) ได้กล่าวถึง การดำเนินงานกลุ่มว่า ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มใด ในลักษณะใด จะมีกระบวนการดำเนินงาน เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรวมกลุ่ม (Forming Stage) เป็นขั้นแรกของการรวมกลุ่มกัน ถ้าไม่รู้จักดีพอ ทุกคนจะสงวนท่าที ไม่ค่อยแสดงออกในระยะนี้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องประสานให้สมาชิกในกลุ่มรู้จักและคุ้นเคยกันก่อน เช่น อาจจะมีการแนะนำ เป็นต้น

2. ขั้นกำหนดจุดมุ่งหมายของกลุ่ม (Normal Stage) เมื่อสมาชิกภายในกลุ่มรู้จักกันแล้ว กลุ่มจะเริ่มคิดถึงเป้าหมายของกลุ่ม และภารกิจของกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบในขั้นนี้ ผู้สอนจะมีบทบาทร่วมกับผู้เรียน ในการกำหนดเป้าหมายและเรียนรู้กิจกรรมที่สมาชิกของกลุ่มจะทำงานร่วมกัน

3. ขั้นระดมความคิด (Storming Stage) เป็นขั้นที่บรรยากาศของการทำงานเริ่มจริงจังมากขึ้น สมาชิกภายในกลุ่มพยายามกำหนดร่างกฎเกณฑ์ และระเบียบของกลุ่ม ในขั้นนี้ผู้สอนอาจมี 2 บทบาท คือปล่อยให้ผู้เรียนดำเนินการโดยลำพัง หรือเข้าร่วมในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม

4. ขั้นกระชับความสัมพันธ์ (Reforming Stage) เป็นขั้นที่กลุ่มรู้จัก คั่นเคย และเข้าใจในบทบาทของตนเองเป็นอย่างดี จึงทำให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปอย่างดี

5. ขั้นสลายตัว (Disbanding Stage) เป็นขั้นสุดท้ายเมื่อสมาชิกของกลุ่มได้ร่วมมือกัน ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย จนบรรลุเป้าหมายแล้ว ภารกิจของกลุ่มเริ่มลดลงไป ด้วย ทำให้กลุ่มเริ่มสลายตัว ในขั้นนี้ผู้สอนจะมีบทบาทในการทบทวนการดำเนินงานของกลุ่มที่ผ่านมา เมื่อทำการสรุปผลและเสนอแนะแนวทางในการนำไปใช้หรือนำไปศึกษาค้นคว้าต่อไป

ศุภวดี บุญญวงส์ (2527: 133-134) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้

1. ขั้นการมีส่วนร่วม ระยะนี้นักเรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม หรือค้นคว้าแสวงหาสิ่งที่ต้องการรู้นั้นด้วยตนเอง ผลจากการเรียนรู้จะเกิดกับผู้เรียนโดยตรง ผู้ที่มีส่วนร่วมมากก็จะได้รับผลการเรียนรู้นั้นๆ มากขึ้นด้วย ในการทำกิจกรรมจะเป็นการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ทางด้านร่างกาย คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือกระทำกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือ การค้นคว้าสืบสวนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องอาศัยการแสดงออกทางกาย วาจา ในการสื่อความหมายกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

1.2 ทางด้านจิตใจ คือ การที่นักเรียนเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติ นั้นอย่างแท้จริง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้จะนำไปสู่การรับรู้แนวคิดและการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาเป็น อย่างดี และช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาได้นานอีกด้วย

1.3 ทางด้านปัญญาหรือสมอง คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการเห็นจริง มีการค้นพบ สิ่งที่ต้องการเรียนรู้ และสร้างแนวคิดจากสิ่งที่ได้รู้ขึ้น จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวความคิดและเหตุผลในการพิจารณาไตร่ตรองใน การทำงาน การตัดสินใจ การวิเคราะห์และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2. ขั้นวิเคราะห์ เป็นระยะที่ผู้เรียนจะร่วมกันวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ทันที หลังจากที่ได้ลงมือกระทำกิจกรรม จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวาง สามารถประเมินความสัมพันธ์ ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม วิธีการเรียน ผลการเรียนรู้ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองดี

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ เป็นระยะที่ผู้เรียนจะรวบรวมแนวคิดที่ตนค้นพบ แนวคิด ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น แล้วสรุปเป็นหลักการของตนเองซึ่งผู้เรียน สามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ในอนาคต หรือประยุกต์ให้เข้ากับตนเองได้ การประยุกต์นั้นจะ ทำได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การประยุกต์เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ หรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นตลอดจนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.2 การประยุกต์เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ และเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้ ดีขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนช่วยในการคิดค้น และประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ขึ้น

4. ขั้นประเมินผล โดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม จากการอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะและติชมร่วมกับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม

จากลำดับของกิจกรรมกลุ่มดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่มนั้นจะ ประกอบไปด้วย ขั้นการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความคุ้นเคย ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์หลังจากที่ได้ ปฏิบัติกิจกรรม ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองและขั้นประเมินผลโดย ให้สมาชิกช่วยกันประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้ จากการเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะ และติชมร่วมกัน

5.1.10 ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เนลสัน –โจน (Nelson-Jone. 1992: 11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม โดยสรุปว่า บุคคลที่ได้รับการฝึกการเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มจะทำให้เกิดทักษะทางสังคม ทักษะใน การทำงาน มีความกล้าแสดงออก และสามารถขจัดข้อขัดแย้งในใจได้ นอกจากนี้การเข้าร่วม

กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้สมาชิกได้พัฒนาตนเองในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมตนเอง การรู้จักเป็นผู้ให้และผู้รับ การรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง การรู้จักสิทธิของตนเองและผู้อื่น เกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ สามารถปรับตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี และในกลุ่มยังเป็นที่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้บุคคลได้แสดงความสามารถของตนเอง ช่วยให้บุคคลรู้สึกปลอดภัย

โรเจอร์ (จุฑานุช บุษปาลา. 2547: 22-23; อ้างอิงจาก Roger. 1970: 121-122)

ได้กล่าวถึงผลการศึกษาวิจัยของกิบ (Gibb) ที่พบว่าวิธีการกลุ่มจะให้ผลส่งเสริมสร้างสรรค์ทางด้านจิตวิทยามาก กล่าวคือ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการรับรู้ทางความรู้สึก มีการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนเปิดเผยความรู้สึก มีความจริงใจและเป็นไปอย่างธรรมชาติ มีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการควบคุมความรู้สึกต่างๆ ของตนเอง มีการแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง มีแนวทางในการสร้างแรงจูงใจ หมายถึง การเข้าใจตนเอง (Self-Actualization) การรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง มีการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติทั้งต่อตนเองและผู้อื่น หมายความว่า บุคคลจะยอมรับตนเอง พัฒนาในเรื่องคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง และมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้นในด้านทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น ได้แก่ การใช้อำนาจลดน้อยลง มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น ลดการสั่งสอนและควบคุมผู้อื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น และมีความรู้สึกพึงพากันและกัน เชื่อในความสามารถของบุคคลอื่น มีการแก้ปัญหาโดยการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

จากการศึกษาของ อารุณ มังบุญแ้วน และกรมสุภาพจิต (2540: 29) พบว่า การนำกิจกรรมกลุ่มไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสมาชิกกลุ่ม มีดังนี้

1. พัฒนาทักษะทางสังคม กลุ่มเป็นที่ช่วยฝึกทักษะในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ทำให้สามารถอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น
2. พัฒนาทักษะในการคิดพิจารณาและแก้ไขปัญหา โดยการเป็นที่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทัศนคติ ความคิดเห็น รวมทั้งให้กำลังใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังสะท้อนให้สมาชิกได้รู้จักตนเองดีขึ้น ทั้งจุดดี จุดด้อย ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง ทำให้สมาชิกได้พิจารณาเห็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขตนเอง
3. เสริมสร้างควมมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมต่างๆ ที่สังคมยอมรับ เมื่อสมาชิกเข้ากลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ร่วมกัน เพราะสมาชิกมีความต้องการแสวงหาการยอมรับจากกลุ่ม และต้องการความรักผูกพันเป็นเจ้าของกลุ่ม
4. พัฒนาทักษะในการศึกษาค้นคว้า เป็นทักษะที่เน้นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เช่น ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล การพูด การฟัง การรายงาน
5. ช่วยให้สมาชิกเกิดความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย ให้กำลังใจ ให้ความรัก ให้การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข ให้การช่วยเหลือสนับสนุน และสมาชิกจะได้รับการฝึกทักษะเหล่านี้ร่วมกัน

6. สมาชิกกลุ่มได้พบว่า เขามีได้้อย่างโดดเด่น หรือแปลกไปจากคนอื่น ๆ แต่ยังมีคนอื่น ๆ อีกที่มีปัญหาล้ายคลึงกับปัญหาของเขา

7. สมาชิกกลุ่มได้รับการสนับสนุนในการแก้ปัญหาของเขา ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่กลุ่มให้ความยอมรับ ให้รางวัลและให้กำลังใจแก่เขา

8. กลุ่มเป็นตัวแทนของสังคมจริง ๆ เป็นสถานที่ๆ ปลอดภัย ซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะหรือพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ

9. สมาชิกเรียนรู้ที่จะมีการให้และรับความช่วยเหลือตามบทบาทของตนในกลุ่ม

10. สมาชิกมีโอกาสที่จะเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของสมาชิกอื่นด้วยการสังเกต

11. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มอาจทำให้สมาชิกแสวงหา ขอรับการปรึกษาเพิ่มเติมอีกในรูปของการปรึกษาเป็นรายบุคคล

12. บรรยากาศแห่งความเป็นกันเองของกลุ่ม ทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกคุ้นเคยไว้ใจซึ่งกันและกัน ทำให้นำไปสู่การเปิดเผยปัญหาต่างๆ ของเขา

13. เป็นกลุ่มที่มีคุณค่าสำหรับวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม พบว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถหล่อหลอม ปลุกฝัง พัฒนาเจตคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่า โดยอาศัยกิจกรรมกลุ่มในการช่วยหล่อหลอมและปลุกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีได้อย่างแน่นอน

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เทรปปา และไฟร์ค(อมรรณ แก้วผ่อง. 2542: 24; อ้างอิงจาก เทรปปา และไฟร์ค.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของกลุ่มมาราธอนที่มีต่อความเข้าใจในตนเอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและควบคุม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเข้าใจตนเองดีขึ้น มีความสามารถในการควบคุมตนเองมากขึ้น เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ ยอมรับตนเอง เข้าใจในความเป็นมนุษย์ มีความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์และมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ

เล็กซ์ (Lex. 1973: 6093-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักศึกษา ด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมลรัฐอินเดียนา ผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบเก่า กับกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาจิตใจทางด้านศาสนาของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ในระหว่างการทดสอบก่อนและทดสอบหลังสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากการรายงานของกลุ่มทดลองพบว่า นักศึกษารู้สึกพอใจต่อประสบการณ์

ที่ได้รับ เพราะได้รับแรงกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายอย่างอิสระในเรื่องค่านิยม และทุกคนยินดีร่วมในกิจกรรมกลุ่มและอยากเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์อีก

5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จุฑานุช บุษปวนิช (2547: 59) ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเทวราชกุญชร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม หงส์ (2539 : 65) ที่ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความมีน้ำใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแบนชะโด เขตมีนบุรีกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความมีน้ำใจมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ (2547: 107) ทำการศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งทำการทดลองกับนักเรียนวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน โดยการใช้การสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 คน โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 505 คน มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับเหมาะสมมาก
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อนและหลังทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ผู้ที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นในทางที่ดีขึ้น อีกทั้งมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้ พร้อมกับสามารถเปลี่ยนเจตคติไปในทางบวกและพฤติกรรมในการแสดงออกในทางที่เหมาะสมได้ดีขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อใช้กิจกรรมกลุ่มในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 62 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงในครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนทุกคน มาเรียงลำดับจากสูงสุดลงมาหาต่ำสุด แล้วเลือกเฉพาะนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามแล้วได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา พบว่ามีจำนวน 16 คน
4. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองของนักเรียน และขออนุญาตผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมการทดลอง แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนผู้สมัครใจ ได้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 12 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง จำนวน 20 ข้อ มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มการกระทำ ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบวัดโดยการใช้เทคนิคจินตนาการ (Projective Techniques) (ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2550: 20) แต่ละข้อคำถามเป็นสถานการณ์สั้นๆ เกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ของเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง และอาศัยสถานการณ์ที่หลากหลายเหล่านี้ เป็นตัวเร้าเพื่อให้ผู้ทำแบบสอบถามเลือกตอบในสิ่งที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มในการกระทำของตน นอกนั้นผู้วิจัยยังได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของแสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ (2547: 131-138) งานวิจัยของหทัยขวัญ สหชัยยันต์ (2548: 60-123) ของสุธีรา ราษฎร์รินทร์ (2547: 87-134) และของทวีชา เชาว์ฉลาด (2549: 145-151) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

2. กิจกรรมกลุ่มที่ใช้ในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นด้วยตนเองโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมกลุ่มของ วารินทร์ อักษรนำ (2544) ของคมเพชร จัตรศุภกุล (2546) และของทิตนา แคมมณี; และเยาวพา เดชะคุปต์ (2522) เอกสารที่เกี่ยวข้องด้านเจตคติจากแนวคิดของ Mead (อ้างอิงจาก; สนธยา พลศรี, 2545: 91) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพรหมจารี และการเห็นคุณค่าในตัวเองโดยแต่ละกิจกรรมมีลักษณะเฉพาะ (Specific program) และมีความหลากหลายในแต่ละครั้งของการจัดกิจกรรม นำสิ่งเร้าที่เป็นปัญหา สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากชีวิตประจำวันอันจะก่อให้เกิดความคิดที่แตกต่าง เพื่อดึงความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มในการกระทำ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกมา

วิธีการในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ โดยแต่ละข้อแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความคิด จำนวน 20 ข้อ
2. ด้านความรู้สึก จำนวน 20 ข้อ
3. ด้านแนวโน้มการกระทำ จำนวน 20 ข้อ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีซึ่งประกอบด้วย เจตคติด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำ ประกอบด้วย การไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดจนถึงวันแต่งงาน การรักษานวลสงวนตัว ความพอใจในการรักษาความบริสุทธิ์ การวางตัวกับเพศตรงข้าม การปฏิเสธเมื่อเพื่อนต่างเพศหรือคู่รักชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์

1.2 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร ตำรา ทฤษฎีเกี่ยวกับ เจตคติ และบทความต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ เจตคติด้านพรหมจารี คุณค่าพรหมจารี การรักษานวลสงวนตัว พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่น เจตคติทางเพศในวัยรุ่น สถานการณ์และปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

1.3 สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยใช้ข้อความเป็นสถานการณ์สั้นๆ ในแต่ละข้อ ที่สามารถวัดได้ทั้ง 3 ด้านจากสถานการณ์เดียวกัน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มการกระทำที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง เพื่อดูว่ากระบวนการของความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำสอดคล้องกันหรือไม่ เนื่องจากการหล่อหลอมเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีให้กับนักเรียนหญิง ย่อมมาจากการมีความรู้ ความคิด ความรู้สึก และที่สุดจะกลายเป็นแนวโน้มในการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมใดๆ ออกมา

แบบสอบถามวัดเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) 5 ระดับ ด้านความคิด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก คือ พอใจมากที่สุด พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมากที่สุด และแนวโน้มในการกระทำ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้สถานการณ์ที่สร้างขึ้นในแบบสอบถามนั้นสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า กลุ่มตัวอย่าง นิยามศัพท์เฉพาะ และสถานการณ์ในปัจจุบัน จำนวน 20 ข้อ โดยมีสถานการณ์ทั้งทางบวกและลบ

1.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุริรักษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา สถานการณ์ ภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า นิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discrimination) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 – .65 จึงมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้

1.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .94

1.7 นำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ที่ได้หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ นักเรียนคิด รู้สึกและมีแนวโน้มของการตัดสินใจที่จะกระทำตามข้อใดมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบข้อความที่ตรงกับการตัดสินใจของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

2. ด้านความรู้สึก

พอใจมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกพอใจกับข้อความนั้นมากที่สุด
พอใจ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกพอใจกับข้อความนั้นมาก
เฉยๆ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกเฉยๆ กับข้อความนั้น
ไม่พอใจ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจกับข้อความนั้น
ไม่พอใจมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจกับข้อความนั้นมากที่สุด

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

มากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

สถานการณ์ที่ 0

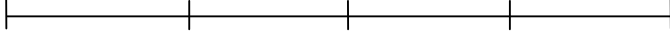
ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง ขณะที่ก้อยและเพื่อนๆ กำลังสนทนากันอยู่ในโรงอาหาร อู๋นักเรียนรุ่นน้องเดินผ่านมาและได้ยินพี่ๆคุยกันว่า

ก้อย : เฮ้ย...ศรี ฉันได้ยิน...ไอ้หนูซมันเมาท์ว่า..เมื่อก่อนไอ้ซันเสร็จมันแล้วละ

ศรี : ตาย..ฉันนึกว่าพี่โบว์จะเร็วกว่า ที่ไหนได้...ช่างกล้าจริง

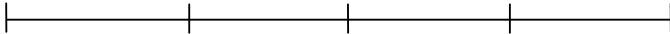
มิน : ว่าแต่แกเถอะ...เดือนนี้ได้ไปกี่รายแล้วละ

- ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไร นักเรียนคิดอย่างไรกับบทสนทนาของพี่ๆ

 เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไร นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับบทสนทนาของพี่ๆ

 พพอใจมากที่สุด พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมากที่สุด

- ถ้านักเรียนเป็นอะไร นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของพี่ๆ ในระดับไหน

เกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ถ้าเป็นข้อความทางบวกหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญ และมีแนวโน้มในการรักษาพรหมจรรย์ไว้ เช่น การคิดว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งที่สำคัญควรเก็บรักษาไว้

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มการกระทำ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	พอใจมากที่สุด	มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	พอใจ	มาก	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เฉยๆ	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ไม่พอใจ	น้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่พอใจมากที่สุด	น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญ และมีแนวโน้มในการรักษาพรหมจรรย์ไว้ เช่น การไปเที่ยวสองต่อสองกับคนรักในยามค่ำคืนเป็นสิ่งที่ควรทำ

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มการกระทำ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	พอใจมากที่สุด	มากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	พอใจ	มาก	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เฉยๆ	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ไม่พอใจ	น้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่พอใจมากที่สุด	น้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 71)

เกณฑ์	การแปลความหมายคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี
4.40 – 5.00	นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีมากที่สุด
3.50 – 4.49	นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีมาก
2.50 – 3.49	นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีปานกลาง
1.50 – 2.49	นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีน้อย
1.00 – 1.50	นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนในการสร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามลำดับต่อไปนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดแนวทางในการสร้างกิจกรรมกลุ่ม โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มคุณค่าพรหมจารี และเจตคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ เจตคติต่อคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง และเทคนิคกิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมกลุ่ม โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสม กับลักษณะปัญหาและสภาพของนักเรียน

2.3 สร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อใช้ในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษาค้นคว้า

2.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุริรักษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตรวจสอบคุณภาพในเรื่องความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย นิยามศัพท์เฉพาะ กิจกรรม เนื้อหา วิธีการดำเนินการ และการประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร เพื่อขอให้นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตอบของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา
3. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มจากนักเรียนที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ได้ผู้สมัครใจจำนวน 16 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายจากผู้สมัครใจ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 12 คน
4. ผู้วิจัยนำกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงไปดำเนินการทดลองกับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน โดยดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) โดยผู้วิจัยใช้กิจกรรมกลุ่มในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 ที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 12 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (Campbell & Rrsso. 1999 : 83) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน (Pretest)	ทดลอง	ทดสอบหลัง (Posttest)
RE	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

RE	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (pretest) โดยใช้แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
X	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

T₂ แทน การทดสอบหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (posttest) โดยใช้
แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง เพื่อพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยดำเนินการทดลองติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้งๆ ละ 50 นาที รวม 12 ครั้ง ทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ โดยเริ่มวันจันทร์ที่ 8 มิถุนายน 2552 ถึงวันศุกร์ที่ 3 กรกฎาคม 2552 เวลา 10.00 น. ถึง 11.00 น. รายละเอียดและกำหนดการการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงแสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 รายละเอียดและกำหนดการการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความเข้าใจ ความเข้าใจ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	กิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง	กิจกรรม	เทคนิค
1	8 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ปฐมนิเทศ	ปริศนาแห่งหัวใจ	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม
2	10 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ความหมาย ความสำคัญของพรหมจารี พรหมจรรย์	วงล้อพรหมจารี	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม
3	12 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ความสำคัญ คุณค่าของพรหมจารีและคุณค่าในตนเอง	ถุงเท้าแสนรัก	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	กิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง	กิจกรรม	เทคนิค
4	15 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ความสำคัญของพรหมจารี และผลกระทบจากการไม่รักษาพรหมจรรย์	ก็เรื่องง่ายเอง	การอภิปรายกลุ่มและกรณีตัวอย่าง
5	17 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ความสำคัญ คุณค่าในตนเองและพรหมจารี	เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด	กรณีตัวอย่าง
6	19 มิถุนายน พ.ศ. 2552	รัก ห่วงแหนในคุณค่าพรหมจรรย์	ไม่มีวันเหมือนเดิม	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม
7	22 มิถุนายน พ.ศ. 2552	รักห่วงแหนในคุณค่าพรหมจรรย์ และการสังเกตสถานที่สถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์	รักแท้... วาเลนไทน์	การอภิปรายกลุ่มและกรณีตัวอย่าง
8	24 มิถุนายน พ.ศ. 2552	ประเมินสถานการณ์ และสาเหตุที่จะนำไปสู่การเสียพรหมจรรย์ ทักษะในการปฏิเสธและเอาตัวรอดจากสถานการณ์เสี่ยง	รู้..รักษา... พาดัวร์อด	การอภิปรายกลุ่ม
9	26 มิถุนายน พ.ศ. 2552	หลักการปฏิเสธที่ดี เหมาะสม วิเคราะห์สถานการณ์และใช้หลักการปฏิเสธที่ตรงกับสถานการณ์เสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	เสี่ยงอย่างไรให้รอด	บทบาทสมมติและการอภิปรายกลุ่ม
10	29 มิถุนายน พ.ศ. 2552	รู้จัก รู้ใจ รู้เท่าทันความต้องการภายในของตน	ความต้องการแท้จริง	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	กิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง	กิจกรรม	เทคนิค
11	1 กรกฎาคม พ.ศ. 2552	ความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน	สัญญาพรหมจรรย์	กิจกรรมและการอภิปรายกลุ่ม
12	3 กรกฎาคม พ.ศ. 2552	ปัจฉิมนิเทศ		การอภิปรายกลุ่ม

การจัดกิจกรรมกลุ่มครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง เพื่อเป็นการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีให้กับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นจัดกิจกรรมในด้านความคิดและความรู้สึกมากกว่าด้านแนวโน้มนำการกระทำ

3. การทดสอบหลังการทดลอง

หลังการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีในฉบับเดิมอีกครั้ง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4. การวิเคราะห์

ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) มาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยการหาค่า t (t -test for dependent samples)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยใช้สูตรการทดสอบค่า t -test dependent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 132–135)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม (Corrected Item -Total Correlation)

2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach's Alpha) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนของเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงที่ได้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตรการทดสอบค่า t-test for dependent samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$D_{\bar{X}}$	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยภาพรวมและโดยแยกเป็นรายด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มการกระทำของนักเรียน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง โดยรวมและรายด้านหลังการทดลอง (n = 12)

เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี	$\bar{X}$	SD	การแปลความ
ด้านความคิด	4.13	0.40	มาก
ด้านความรู้สึก	4.09	0.41	มาก
ด้านการกระทำ	4.30	0.39	มาก
รวม	4.17	0.38	มาก

จากตาราง 3 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีโดยรวมเท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีเป็นรายด้านพบว่า

ตาราง 5 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ด้านความคิด (n = 12)

เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี ของนักเรียนหญิง	กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	SD	$D_{\bar{X}}$	t
ด้านความคิด	ก่อนทดลอง	3.69	0.36	0.44	3.92**
	หลังทดลอง	4.13	0.40		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในด้านความคิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการทดลอง นักเรียนหญิงมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีในด้านความคิดเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง หรืออาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อคุณค่าพรหมจารีในด้านความรู้ ความคิดมากขึ้น

ตาราง 6 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ด้านความรู้สึก (n = 12)

เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี ของนักเรียนหญิง	กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	SD	$D_{\bar{X}}$	t
ด้านความรู้สึก	ก่อนทดลอง	3.51	0.27	0.58	4.28**
	หลังทดลอง	4.09	0.41		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในด้านความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการทดลอง นักเรียนหญิงมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีในด้านความรู้สึกเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง หรืออาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อคุณค่าพรหมจารีในด้านความรู้สึกมากขึ้น

ตาราง 7 เปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ด้านแนวโน้มการกระทำ
(n = 12)

เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี ของนักเรียนหญิง	กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	SD	$D_{\bar{X}}$	t
ด้านแนวโน้มการกระทำ	ก่อนทดลอง	3.96	0.26	0.34	3.41**
	หลังทดลอง	4.30	0.39		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในด้านแนวโน้มการกระทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการทดลอง นักเรียนหญิงมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีในด้านแนวโน้มการกระทำสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง หรืออาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะรักษาพรหมจรรย์มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณะครูของโรงเรียน โดยใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปฏิบัติงานด้านงานอภิบาลของโรงเรียน ทั้งสามารถนำกิจกรรมเหล่านี้ไปปรับใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงในระดับชั้นอื่นๆ และยังใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ในงานอภิบาลของผู้วิจัยเอง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาพรหมจรรย์มากขึ้น

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 62 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถาม เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงมา ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนทุกคน มาเรียงลำดับจากสูงสูดลงมาหาต่ำสุด แล้วเลือกเฉพาะนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามแล้วได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา พบว่ามี จำนวน 16 คน
4. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองของนักเรียน และขอ อนุญาตผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมการทดลอง แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนผู้สมัครใจ ได้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 12 คน

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

- 1.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มที่ต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของ นักเรียนหญิง
- 1.2.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวม ข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง
2. กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยทำการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยใช้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่า พรหมจารีของนักเรียนหญิงที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของ นักเรียนหญิง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)
2. ขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝัง เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยดำเนินการทดลองติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้งๆ ละ 50 นาที รวม 12 ครั้ง โดยทำการทดลองทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ โดยเริ่มวันจันทร์ที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ถึงวันศุกร์ที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 เวลา 10.00 นาฬิกา ถึง 11.00 นาฬิกา
3. หลังการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีใน ฉบับเดิมอีกครั้ง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4. ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานโดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้ นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง มีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีโดยรวมและรายด้านคือ ด้านความคิด ความรู้สึกและด้านแนวโน้มการกระทำเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษารายผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี ปรากฏว่า นักเรียนมีเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงทั้งโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นมากจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่ากิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง สามารถนำมาใช้เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังให้นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาพรหมจรรย์ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมกลุ่มที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ใกล้ตัว เนื้อหาของสถานการณ์และเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในแต่ละกิจกรรม สร้างความอยากรู้อยากเห็น และต้องการการตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิด ความรู้สึก เพื่อตัดสินใจเลือก หรือแก้ปัญหาในการแต่ละกิจกรรม

ผู้วิจัยได้จัดประสบการณ์ต่างๆ ให้กับนักเรียนผ่านการใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ กิจกรรม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ช่วยแต่ละคนให้ทำความเข้าใจกับความกระจ่างกับปัญหาหรือข้อสงสัยของตนเอง ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดใหม่ๆ เพิ่มขึ้น (คมเพชร ฉัตรสุกกุล. 2546: 68-69) นอกนั้นยังช่วยให้แต่ละคนเข้าใจพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นจากการมีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างใกล้ชิด แต่ละคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ วิเคราะห์ปัญหา แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และต่างร่วมกันให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเข้าใจที่มากขึ้นและสามารถนำไปสู่การสรุปเป็นหลักการที่เหมาะสมกับตนเอง พร้อมทั้งนำหลักการนั้นมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในพัฒนาเจตคติด้านคุณค่า

พรหมจรรย์ให้กับตนเอง ดังคำกล่าวของ คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 148) ที่ว่า ประสบการณ์ตรงในการทำกิจกรรมกลุ่มจึงเป็นวิธีการที่ดี เหมาะที่จะนำไปพัฒนาตัวบุคคลและกลุ่ม ทั้งนี้เพราะว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ แม้ว่าจะเป็นสถานการณ์จำลอง (Simulation) ก็ตาม ก็ยังสามารถช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความซาบซึ้งและพึงพอใจที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตนเองต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับนิรันดร์ จุลทรัพย์(2544: 7) ที่ได้กล่าวไว้ในลักษณะเดียวกันว่า เมื่อบุคคลได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแล้วจะเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติซึ่งอันจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change) อีกทั้งคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546: 20-23) ยังกล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มช่วยแก้ปัญหาข้อขัดแย้งในใจเพื่อให้คนมีความเจริญงอกงาม ความความมั่นใจ มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองดีขึ้น เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ประภักดิ์ กันหาชิน (2544: 49) ซึ่งได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวิทย์เสริญสุรณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศเหมาะสมขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ให้ความสนใจในการกิจกรรมต่างๆ ให้ความร่วมมืออย่างดี สนุก ตื่นเต้นกับกิจกรรม พร้อมทั้งมีคำถามหลากหลายทั้งที่ถามกันเองและกับตัวผู้วิจัย ซึ่งคำถามส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยได้รับจากนักเรียนมักจะเป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติตัว และแนวทางในการปฏิเสธเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์ บรรยายภาคในการทำกิจกรรมกลุ่มมีความสุขสนุกสนานเคยเป็นกันเอง เปิดเผย ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยนักเรียนมีความคุ้นเคยกันอยู่แล้ว นอกนั้นยังมีการแบ่งปันจากประสบการณ์จริงที่นักเรียนบางคนได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือจากการบอกเล่าของญาติพี่น้อง พี่ บ้า น้า อา ที่เล่าสู่กันฟังเมื่อนักเรียนกลับบ้านและได้พูดคุยกันในครอบครัวเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ทำในแต่ละครั้ง นอกเหนือจากการแบ่งปันกันในกลุ่มแล้ว นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยังมีโอกาสแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมกลุ่มให้กับเพื่อนที่ใกล้ชิด ซึ่งมีหลายคนที่สนใจซักถามถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำร่วมกัน และมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่จัดขึ้นด้วย จากการสอบถามนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มพบว่าบางครั้งครอบครัว มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง ถึงสิ่งที่นักเรียนได้กระทำตลอดระยะเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การมีโอกาสร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งนี้ถือเป็นกำไรชีวิต เพราะทำให้เขาเข้าใจความหมายของคำว่า “พรหมจรรย์” “พรหมจรรย์” อย่างถูกต้อง ได้ประโยชน์จากกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้โดยเฉพาะในเรื่องของการรู้จักระมัดระวังตัว การรู้จักสังเกตสถานที่ สถานการณ์ที่เป็นอันตราย

ต่อพรหมจรรย์ของตนเอง ทำให้รู้สึกเห็นคุณค่า และวางแผนพรหมจรรย์ของตนมากขึ้น เพื่อนๆ ที่ไม่มีโอกาสมาร่วมกิจกรรมในครั้งนี้มีความสนใจ และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมที่จัดขึ้นในครั้งนี้ นอกนั้นผู้ปกครองยังได้แสดงความขอบคุณมาถึงผู้วิจัยที่ได้ทำสิ่งดีๆ มาให้กับนักเรียนอีกด้วย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงสามารถหล่อหลอม ปลุกฝังและพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิงได้ เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำ และได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มยังช่วยหล่อหลอม ปลุกฝัง ส่งเสริมพัฒนาการทางด้าน อารมณ์ สังคม เจตคติ ความสนใจ และความเจริญงอกงามในด้านความรู้ ทักษะของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ และนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับไปเป็นแนวทางใน

การพัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของตนเอง ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรมของตนไปในทางที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มที่นำมาใช้ในครั้งนี้มีเนื้อหาที่ละเอียดอ่อน รวมทั้งเทคนิคต่างๆ ที่ต้องการความชำนาญในการดำเนินการซึ่งได้แก่ เกม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ ดังนั้นก่อนที่จะนำกิจกรรมกลุ่มไปใช้ ควรมีการทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อจะได้สามารถเชื่อมโยงความคิดให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

1.2 ควรมีการติดตามผลนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม หลังสิ้นสุดการทดลองในระยะเวลาห่างจากการทดลอง 1 เดือน 3 เดือน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีแนวโน้มเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงไปในทิศทางใด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ในการสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์ ควรมีรูปภาพประกอบในแต่ละสถานการณ์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้ทำแบบสอบถามในระดับชั้นประถมศึกษา

2.2 ควรมีการสร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อปลุกฝัง หล่อหลอมเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีที่ใช้สำหรับนักเรียนหญิงและชายร่วมกัน เพื่อเป็นการเสนอมุมมองที่แตกต่างของเพศในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำของแต่ละฝ่ายที่เหมาะสม

2.3 ควรหาแนวทางอื่นในการพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องของรักษาพรหมจรรย์ การดูแลตัวเองจากภัยคุกคามทางเพศ แนวทางในการปฏิเสธ วิธีการเอาตัวรอด และอื่นๆ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์กับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมาก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ และนริศรา แซ่ก้วย. (2547). เพศวิถี: วันวาน วันนี้ และวันพรุ่งนี้จะไม่เหมือนเดิม. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กรุณา-เรืองอุไร กุศลาสัย. (2535). สตรีในวรรณคดีพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- กฤตยา ประพันธ์โกมล. (2549). เจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤตยา อาชวนิจกุล และวรรณ ทงลิมา. (2549). ผู้หญิงในวรรณกรรมสิทธิทางเพศ. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ไชยพันธ์. (2549). กระบวนการกลุ่ม.1. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กิตติศักดิ์ ทองอุทุม. (2547). ศึกษาเจตคติที่มีต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ฤชน. (2538). ผู้หญิงไทยควรมีลักษณะอย่างไรในปัจจุบัน. ท้องถิ่นสตรีไทย. 35(3):3
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2550). เพศศึกษา__เรื่อง (ไม่)ลับสำหรับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เพื่อนอักษร.
- เกษร สิทธิหิ้ว. (2545). “หยุดเซ็กซ์เก็บพรหมจรรย์ในวันที่ใครๆ เขาก็ทำกัน”. นิตยสารสารคดี Feature Magazine. ปีที่ 17 ฉบับที่ 210 เดือนสิงหาคม 2545. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550, จาก <http://www.sarakadee.com>.
- คณางค์ คำนอเนก. (2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบรมนิวาส กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คมเพชร จัตรสุกุล. (2530). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2546). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- “คุณค่าของพรหมจรรย์”. (2550). สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2550, จาก <http://mightuniv.org/fineartcmu> 2001/newpage 17,html.
- โควิทย์, ฌอน. (2550). 6 การตัดสินใจทำลายชีวิตวัยรุ่น. แปลโดย นกตล เวชสวัสดิ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. ไพบูลย์ออฟเซต: ดีเอ็มจี.

- จอร์จ, บี. อีเกอร์. (ม.ป.ป.). คุณค่าหนุ่มสาว. แปลโดย ต้นคำ ไชยสมหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. สากล: เดลฟี.
- จินตนา พิงโพธิ์. (2547). ผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่มีต่อทัศนคติทางเพศในการรักษาลงตัวของวัยรุ่นหญิงที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และวัฒนธรรมในด้านความสัมพันธ์ทางเพศแตกต่างกัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา เวชสวัสดิ์. (2550). เติบโตใหญ่ก้าวไปสู่วัยสาว. กรุงเทพฯ: โลกหนังสือ.
- จุฑานุช บุญปาวนิช. (2547). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเทวราชกุญชร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลลดา ศรเดช. (2550). การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ ขามรัตน์. (2523). เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกสุขศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขาวิชาสุขศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ.
- (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ.
- เชตศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2530). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ตวิศา เชาว์ฉลาด. (2549). การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตะลุ่ยขาว. 2550 มิถุนายน. "พม.เอกซเรย์คลองเตย," คมชัดลึก : 2
- เต็มสิริ บุญยสิงห์. (2526). วัยรุ่นและการปรับตัว. ในเพศวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: นิชนแอตเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- ไทยรัฐ. (2546). 30 กรกฎาคม 2546. หน้า 1.
- (2547). 18 กันยายน 2547. หน้า 10.

- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2550). การวัดเจตคติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซต
การพิมพ์.
- ธีระ ชัยยุทธยรรยง. (2542). การสร้างความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. วารสารวิชาการ.2(2):
68-78
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. ม.ป.ป.. จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ. 2547. ออกเดทระวังเสียความบริสุทธิ์ ผลวิจัยชี้กลุ่มหอพัก
อันตรายสุด. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2551,จาก www.grocities.com/youngyang-98/sexed_date01.html.
- นรินทร์ จุลทรัพย์. (2544). กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. สงขลา:
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นिरาต โรจนธรรมกุล. (2535). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าใน
ตนเองของสตรี ในสถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการ.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2532). สถานภาพสตรีไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญศรี จิงธนาเจริญศรี. (2530). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปกรณ์ ไพธองกูร. (2547). การสร้างแบบประเมินและการพัฒนาการคิดวิจารณ์ของ
นักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์นันท์. (2550). พรหมจรรย์หรือรักรักนวลสงวนตัวสำคัญไหน. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 5 มิถุนายน 2550, จาก <http://www.bodhinanda.com>.
- ประนอม เดชชัย. (2531). แนวการเรียนการสอนและแนวทางปฏิบัติสังคมศึกษา. เชียงใหม่:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภักดิ์ กันหาชิน. (2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวิทย์เสริญสุรณ กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี วงษ์เทศ. (2544). เพศและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.

- ปริศนา ชาญชัย. (2546). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ที่มีต่อวิธีการเผชิญความโกรธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2542). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์. ศิริวัฒนอินเตอร์พรีนท์.
- พจนารถ สารพัด. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนม ลิมอารีย์. (2522). กลุ่มสัมพันธ์. กภาพสินธุ์: โรงพิมพ์จินตภักดิ์.
- พินิจพร จงราเชนทร์. (2551). การศึกษาเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเอง ความว่าเหวและสุขภาพจิตระหว่างผู้สูงอายุที่ไม่ประกอบอาชีพกับผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพเมื่อถึงวัยเกษียณ : กรณีศึกษาผู้สูงอายุในชุมชนตลอดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรชนก ศุภสวัสดิ์ ณ อยุธยา. (2548). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อวิชาดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรหมจรรย์กับคุณค่าของผู้หญิง. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550, จาก http://www.ttonline.net/sexlove/womendetails.php?type_id=134&hot.id.
- พระคริสตธรรมคัมภีร์. (1989). สมาคมพระคริสตธรรมคัมภีร์. กรุงเทพฯ: องค์การกิตติยนิสอินเตอร์เนชันแนลแห่งประเทศไทย.
- พระมหาชัยวุธ โกชนกุล ฉายา ฐานุตตโม. 2550. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2550; จาก <http://www.gotoknow.org/blog.2007>:
- พวงจันทร์ จันทร์ตรี. (2539). ค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ใน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในเขตชุมชนหนึ่งของภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต (วิจัยประชากรและสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- พัชนี วรกวิน. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์วิทยาลัยครูจันทร์เกษม.

- พานัน อารีมา. (2547). การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนชายในสถานฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนชาย บ้านกาญจนาภิเษก โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต พัทธทรัพย์สมบัติ. (2543). โพลและสังคม. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิเศษ เจียจันทร์พงษ์. (2546). การเมืองในประวัติศาสตร์ยุคสุโขทัย-อยุธยา : พระมหารธรรม
ราชาภิเษกธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ภนิดา ภูโตนาท. (2539). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าใน
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวนา เหวียนระวี. (2548). ข่าวสุขภาพจิต. คมชัดลึก. วันที่ 5 มิถุนายน 2552,
จาก <http://www.phrathai.net/node/452>
- มัทนียา กายแก้ว. (2550). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติการเลือกคู่ครองเป็นชาวต่างชาติของ
หญิงไทยจังหวัดหนึ่ง ประเทศไทย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยศ สันตสมบัติ. (2544). มนุษย์กับวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุทธพงศ์ วีระวัฒนตระกูล. (2541, เมษายน). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. ศรีนครินทร์เวชสาร.
13(2): 4-2
- รวีวรรณ ศรีสุชาติ. (2547). เพศ-SEP อย่าให้เด็กหลงทาง. ในสำนักพัฒนาสุขภาพจิต
กรมสุขภาพจิต.
- ลัดดา เหมาะสุวรรณ และคณะ. (2547). เด็กไทยวันนี้เป็นอยู่อย่างไร. กรุงเทพฯ:
ลิตบราเตอร์การพิมพ์.
- วราภรณ์ สืบสการ. (2545). ทัศนคติ-เจตคติเต็ม 100. กรุงเทพฯ: บี ไบท์ บ็อค.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2540). วัยรุ่นวุ่นเซ็กส์. แม่และเด็ก. กรุงเทพฯ: 21 (309) หน้า 87-90.
- วารินทร์ อักษรนำ. (2544). คู่มือการสร้างและการใช้เกมประกอบการอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: บ็อคแบงก์.
- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2522). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีณา วโรตมะวิชญ์. (2530). กลวิธีการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่:
ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2551). เซาว์นอารมณ์ (EQ) ดัชนีเพื่อความสุขและความสำเร็จของชีวิต.
พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เวลล์, ชายวีน่า, สิริพันธ์. (2549). *เรื่องเช็กส์กับเด็กซ่า*. ในกรุงเทพฯ : ตะวันส่อง.
- ศรีนภัส หิรัญพูนชัยกุล. (2551). *การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่น*. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศลิลา ส่งแก้ว. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการหารายได้พิเศษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ: ดี.ดี. บ็อคส์โตร.
- ศุภาวดี บุญดวงศรี. (2527). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. สงขลา: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา.
- ส.ทองอินทร์. (2549). *ภัยวัยฉาบ มหันตภัยวัยรุ่นหนุ่มสาวและการป้องกัน*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). *ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สถาบันวิทยัทรศน์ มูลนิธิวิทยัทรศน์. (2547). *เด็กไทยวัยกิ๊ก*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์.
- สุธีรา ราษฎร์นทร์. (2547). *การพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะชีวิตเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- สนธิยา บุญคุ้ม. (2550). *ผลการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอดส์ที่มีการสนับสนุนของครอบครัวแตกต่างกัน*. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ รักษาศรี. (2551). ออนไลน์ <http://www.konjaibee.com/node/460>.
- สมพงษ์ จิตระดับ สุ้องคะวาทีน. (2550). *เมืองสีเทาของเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 2550, 17.กรกฎาคม. เผยเด็กไทยมี "เพศสัมพันธ์" อายุน้อยลง ชีววัยรุ่นอเมริกันมอง "เช็กส์" เป็นปัญหา. เดลินิวส์. 12 มกราคม 2552, จาก <http://www.phrathai.net/node/452>
- สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์. (2546). *ปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่น*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). *ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สัณหา ยิ้มแย้ม. (2548). ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ ความรู้ทัศนคติของกลุ่มเพื่อนและการใช้ผลิตภัณฑ์อาหารและ/หรือยาเพื่อควบคุมน้ำหนักในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพรรณ บุรี. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริวรรณ ธัญญผล; สัณหา ยิ้มแย้ม; และนันทพร แสนศิริพันธ์. (2548, กรกฎาคม - ตุลาคม). ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น. วารสารสร้างเสริมสุขภาพ. ปีที่ 2(3-4): 65-68.
- สุกัญญา พิระวรรณกุล. (2542). ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลกับความสำนึกในคุณค่าของตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช). เชียงใหม่: บัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2542). จิตวิทยาการพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สนธยา พลศรี. (2545). หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- สุชาดา รัชชกุล และสุรวุฒิ ปัดไธสง. (2541). การตั้งครมไม่พึงปรารถนาและการตัดสินใจทำแท้ง. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนิสา คำบึงกลาง. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิวรรณ ชินสาย. (2548). เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขภาพจิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี. (2549). เรียนรู้ผู้หญิง. กรุงเทพฯ: โฮลิสติก พับลิชชิง.
- สุรศักดิ์ อัครอารีสุข. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการปฏิบัติงานและวิธีเผชิญปัญหาในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูสายการปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ. (2547). การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชีปลมน์. (2543). วัยรุ่นวัยจำป. วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 4(25) : 109.
- หทัยขวัญ สหชัยยันต์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (สาขาจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เหม ทองชัย. (2523). ทศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ด (พัฒนการศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2549). วิจัยวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สากลด.
- อมรรณ แก้วผ่อง. (2542). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่ม และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีความรับผิดชอบตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดน้อยใน. กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรรณ นาคทรพ. (2548). เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- _____. (2551). ครูและผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: วิจัยการเรียนรู้ จำกัด.
- อรนุช จันทรสุริยะเจษฎา. (2547). มโนภาพแห่งตน และชีวิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมเมืองใหม่บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรณ ปิลันธน์โอวาท. (2546). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณ เอื้อกิจ. (2547). ผลของการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อรอุมา สงวนญาติ. (2544). การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความภาคภูมิใจในตนเองที่มีรูปแบบการตอบและวิธีวิเคราะห์ต่างกัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา วันกิ่ง. (2546). ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ของตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี ดำรงไชย. (2543). ผลของกิจกรรมกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจและการปฏิเสธของวัยรุ่นชายที่เสพยาบ้าและเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาการส่งเสริมสุขภาพ) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาคม หงส์ทอง. (2539). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแบนชะโด เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภากรณ์ เตชรัตน์. (2546). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. ปรินญานิพนธ์ วท. ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารุณ มังบุญแ้วน. (2540). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านนาบอน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเขียงคาน จังหวัดเลย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุดม หนูทอง. (2518). การศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ชันดำการพิมพ์.
- อุมากรณ์ ภัทรวาณิชย์. (2541). การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Anastasi Anne. (1968). *Personlity Development*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.

- Ankomah,A; & Ford,N.(1994).*Sexual Exchange: Understanding Premarital Heterosexual Relationship in Urban Ghana*.< [http:// www.who.int /reproductive_ health/ Adolescent/annotated_bibliography_annotated_bibliography_listing_part1. Html](http://www.who.int/reproductive_health/Adolescent/annotated_bibliography_annotated_bibliography_listing_part1.html)>
- Branden, N.(1983). *Honoring the self: the psychology of confidence and respect*. Toronto: Bantam Books.
- Button, Leslie. (1974). *Development Group Work with Adolescents*. London: University of London Press.
- Cambell,D.T.; & Russo, M.J. (1999). *Social Experimentation*. London: Sage.Weely–Manager. 2550: Online);
- Carwright, Dorwin; & Alvin Zander. 1968. *Group Dynamics: Research and Theory*. New York: Harper & Row Publishers. Behavior. New York: McGraw – Hill Book Company.
- .(1981b).*The antecedents of Self-Esteem. 2nd ed*. California: Consulting Psychologist Press Inc.
- Coopersmith. S. (1981). *The Antecedents of Self-esteem. 2nd ed*. California: Consulting -----. (1984). *Self-Esteem Inventories*. San Francisco: Consulting Psychologists Press Inc.
- Deighton, Lee C. (1971). *Small Group Instruction. The Encyclopedia of Education*. New York: the Macmillan Company and Free press. Egger, R and T.
- Egger, R ; &T. Mathias. (1993). *Hiv/AIDS-related knowledge, attitudes, and practice Among managum secondary school student*. Bulletin of PAHO 27 (1993): 161
- Guilford, J.P. (1975). *Psychometric Methods*. New York: McGraw-Hill Book Co.,Inc. Harper: and Row.
- Kaplan, Louis. (1965). *Foundations of Human Behavior*. New York: Harper & Row, Publishers, Inc.
- Katz, Daniel. (1960).“*The functional Approach to the Study of Attitude,*” Public Opinion Quarterly. Summer.
- Keith, Harrel. (2002). *Attitude is Everything*. New York: Tuttle-Mori Agency Co.,Ltd.
- Kim, Young A. (1995). A Cross Generational Study on the Attitudes toward Premarital Sex. December 3. <[http: //www.Psych.edu/psy 302/ fall 95/young. Html](http://www.Psych.edu/psy_302/fall_95/young.Html)>. August 5, 2001.
- Lee, Michele. (1993). *Life Issue: Teenage Sexuality*. New York: Marshall Carvendisk.

- Lex, James Joseph. (1973, May). "Attitude Change to Seminary Student Associated with A Course In Group Dynamics". "Dissertation Abstract International." 33(27): 6093-A.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper & Row, Publishers, Inc.
- Mathias. (1993). HIV-related knowledge, attitudes, and practice Among managum secondary school student. Bulletin of PAHO 27 (1993): 360-368.
- Mead, George H. Selected Writings. Indianapolis : Bobbs-Merrill Co., 1964.
- Mensch, Barbara S. and other. (1999). *Premarital Sex and School Dropout in Kenya: Can School Make a Difference*. < [http www. Popcouncil. Org/publications/wp/Prd/124.html](http://www.PopCouncil.Org/publications/wp/Prd/124.html)>. August 2, 2001.
- Moore, Susan; & Rosenthal Doreen. (1993). *Sexuality in Adolescence*. New York: Routledge.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology*. 7th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hill, Inc.
- Newman, Philip R. and Newman M. (1983). *Principle Psychology*. Illinois: The Dorsey Press.
- Insko, Chester A. (1967). *Theories of Attitude Change*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hill.
- Orachon, Attveelarp. (2001). *Sexual Behavior Among Adolescent in Phuket Province*. Thesis, Master Degree. (Public Health). Bangkok: Mahidol University. Copy.
- Osborne, Randall E. (1996). *Self an Eclectic Approach by Ally and Bacon*. Aviacon Company Massachusetts.
- Osgood, Charles E., Suci, George J. and Tannenbaum, Percy H., (1957). *The Measurement of Meaning*, Urbana III , University of Illinois Press.
- Ottaway, A.K.G. (1970). *Learning Through Group Experiences*. London : Routledge And Kegen Paul.
- Patterson, C.H. (1973). *Theories of Counseling and Psychotherapy*. 2 ed. New York: Rice, Philip F. (1996). *The Adolescent Development, Realationship, and Culture*. Publishers, Inc.
- Roger, Carl R. (1970). *Encounter Group*. New York: Harper and Row.

- Rokeach, Milton. (1970). *Beliefs, Attitude and Value: A Theory of Organization and Change*. San Francisco: Jossey Press Inc., Publishers.
- Rosenberg, Milton J; & Carl Hovland. (1963). *Attitude Organization and Change (Part 1)* ----- . (1965). "inconsistency Arousal and Education in Attitude Change," In *Current Studies in Social Psychology*. New York: Hot Rinehart and Winstom.
- Shaw, Mavin E. (1971). *Group Dynamics: the Psychology of Small Group*.
- Sullivan, H.S. (1953). *The interpersonal theory of psychiatry*. New York: Norton.
- Taft, L.B. (1985). *Self-Esteem in Later Life: a Nursing Perspective*. *Advances in Nursing Science*. 8 October. p. 77-84
- Thurstone, L.L. (1959). "The Measurement of Social Attitudes," *Journal of Abominate and Social Psychology*. Reprinted in Thurstone.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. P 2-3, New York: John Wiley And Son.
- Trotzer, J.P. (1977). *The counselor and Group: Integrating Theory, Training and practice*. Monterey, California: Brooks/Cole Publishing.
- Utomo, Iwu (Budi). Dwisetyai. (1997). *Sexual Attiudes and Behavior of Middle-Class Young People in Jakarta (Indonesian Adolescents)*.< <http://thailis.UniNet.th/dao/detsil.nsp>.> July 86, 2001.
- Water, Jane. (1960). *Group Guidance*. New York: McGraw–Hill, p.428

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมิน

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงและ
กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง
 อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุรักษา
 อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์
 อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

แบบสอบถาม เรื่อง เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

1. คำตอบที่นักเรียนตอบมานั้น จะไม่มีการนำไปเปิดเผย ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นการเลือกของนักเรียนด้วยใจอิสระว่านักเรียนคิดอะไร รู้สึกอย่างไร และมีแนวโน้มของการกระทำหรือปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นขอให้นักเรียนได้พิจารณาสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความรอบครอบ และตรงกับตัวของนักเรียนจริงๆ ซึ่งนักเรียนไม่จำเป็นต้องระบุชื่อหรือสถานศึกษาของนักเรียนลงในแบบสอบถามนี้
2. แบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษา การวิจัยด้านจิตวิทยาและด้านสังคมต่อไป
3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 14 หน้า จำนวน 20 ข้อ โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าตอบไม่ครบทุกข้อจะทำให้แบบสอบถามชุดนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

นางสาวชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงแบ่งเป็น 3 ด้าน ความหมายของ
เกณฑ์ในแบบสอบถามเป็นดังนี้

1. ด้านความคิดเห็นของนักเรียน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

2. ด้านความรู้สึกของนักเรียน

พอใจมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกพอใจกับข้อความนั้นมากที่สุด
พอใจ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกพอใจกับข้อความนั้นมาก
เฉยๆ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกเฉยๆ กับข้อความนั้น
ไม่พอใจ	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจกับข้อความนั้น
ไม่พอใจมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจกับข้อความนั้นมากที่สุด

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน

มากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำตรงกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ นักเรียนคิด รู้สึกและมีแนวโน้มของการตัดสินใจที่จะกระทำตามข้อใดมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบข้อความที่ตรงกับการตัดสินใจของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 0

ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง ขณะที่ก้อยและเพื่อนๆ กำลังสนทนากันอยู่ในโรงอาหาร อู๋นักเรียนรุ่นน้องเดินผ่านมาและได้ยินพีๆ คุณกันว่า

ก้อย : เฮ้ย...ศรี ฉันได้ยิน...ไอ้หนุ่มนั่นมาทว่า...เมื่อวานไอ้ชั้นเสร็จมันแล้วละ

ศรี : ตาย..ฉันนึกว่าพีโบว์จะเร็วกว่า ที่ไหนได้...ช่างกล้าจริง

มัน : ว่าแต่แกเถอะ...เดือนนี้ได้ไปก็รายแล้วละ

- ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไร นักเรียนคิดอย่างไรกับบทสนทนาของพีๆ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไร นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับบทสนทนาของพีๆ

พอใจมากที่สุด พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมากที่สุด

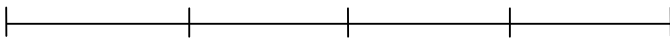
- ถ้านักเรียนเป็นอู๋ไร นักเรียนมีแนวโน้มจะกระทำตามพฤติกรรมของพีๆ ในระดับไหน

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สถานการณ์ที่ 1

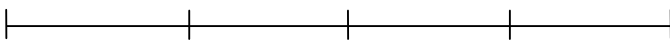
ແหม່ມและແຄ້ມักนั่งเล่น hi5 ที่บ้านของແຄ້ມเป็นประจำ ทั้งสองจะโผล่สลับเปลี่ยน hi5 เพื่อแข่งกันว่ารูปใครสวยกว่ากัน ซึ่งແหม່มสังเกตว่าเกือบทุกครั้ง รูปที่ແຄ້มเลือกโผล่ลงใน hi5 นั้นเป็นรูปที่ค่อนข้างโป๊ และทำท่าทางยั่วยวน

- ถ้านักเรียนเป็นແหม່ม นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำของແຄ້ມ

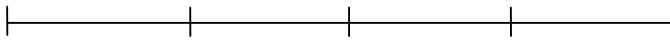
เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ถ้านักเรียนเป็นແหม່ม นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของແຄ້ม

พอใจมากที่สุด พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมากที่สุด

- ถ้านักเรียนเป็นແหม່ม นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของແຄ້ມในระดับไหน

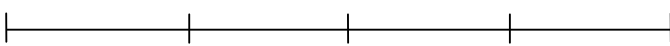

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สถานการณ์ที่ 2

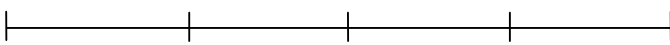
ປຸ້ກและເບລเป็นเพื่อนสนิทกัน ປຸ້ກมักแอบอ่านการ์ตูนในเวลาเรียนบ่อยๆ ซึ่งการ์ตูนส่วนใหญ่ที่ປຸ້ກนำมาอ่านเป็นการ์ตูนโป๊ มีหลายครั้งแล้วที่ປຸ້ກชวนและยืมหนังสือการ์ตูนเหล่านั้นให้ເບລอ่าน พร้อมกับจะยั่วยอให้อ่านทุกครั้ง

- ถ้านักเรียนเป็นເບລ นักเรียนคิดอย่างไรกับคำชวนของປຸ້ກ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ถ้านักเรียนเป็นເບລ นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับคำชวนของປຸ້ກ

พอใจมากที่สุด พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ ไม่พอใจมากที่สุด

- ถ้านักเรียนเป็นเบล นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามคำชวนของปู่ในระดับไหน

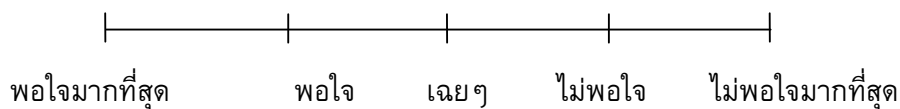
สถานการณ์ที่ 3

บูลเป็นเพื่อนชายของเหมียวซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกัน ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่เรียนชั้นอนุบาล และทั้งสองคนมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เป็นคนมีจินตนาการด้านศิลปะ ชอบงานศิลปะ โดยเฉพาะการเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบ แต่สิ่งที่เหมียวสังเกตเห็นคือ เรื่องที่บูลเขียนและภาพที่วาดประกอบนั้นส่วนใหญ่เป็นรูปโป๊และมีเนื้อหาลามก

- ถ้านักเรียนเป็นเหมียว นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของบูล

- ถ้านักเรียนเป็นเหมียว นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของบูล

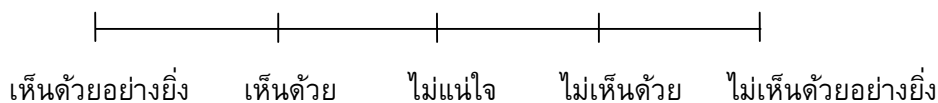
- ถ้านักเรียนเป็นเหมียว นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของบูลในระดับไหน

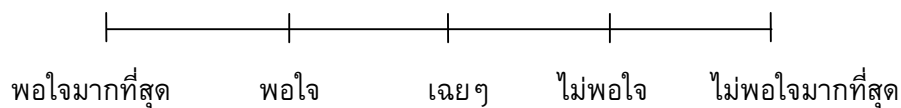
สถานการณ์ที่ 4

ปัญหาการเลียนแบบดารานักแสดง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความประพฤตินี้ไม่เหมาะสม เช่น การเปลี่ยนคู่วาง การแต่งตัวโป๊ หรือการถ่ายคลิปร่วมเพศ ซึ่งที่ผ่านมาพบว่าเกิดขึ้นกับเด็กตั้งแต่ ป.5 ขึ้นไป จากการสอบถามเด็กส่วนใหญ่บอกว่าเห็นดาราทำได้และได้รับการยอมรับมีคนอยากรู้จักมากมาย และไม่เห็นว่าดาราเหล่านั้นถูกลงโทษ ทำให้รู้สึกว่าไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไรกับตน จึงลองทำบ้าง

- นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของดารานักแสดง

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของดารานักแสดง

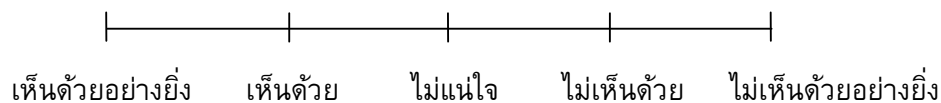
- นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของดารานักแสดงในระดับไหน

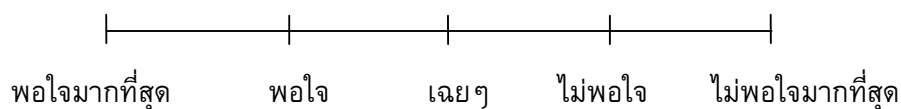
สถานการณ์ที่ 5

ปีนี้จันทร์เริ่มโตเป็นสาว ปิดเทอมนี้แม่พาจันทร์มาอยู่กับน้าสาวที่ต่างจังหวัด เพราะแม่ต้องออกทำงานแต่เช้าและกลับดึกทุกคืน น้าสาวของจันทร์มีลูกสาวคนหนึ่งซึ่งโตกว่าจันทร์ 2 ปี ชื่อว่า น้ำ เป็นคนหน้าตาน่ารัก หุ่นดี มีแฟนหนุ่มที่เรียนอยู่ชั้นเดียวกัน แฟนของน้ำมารับน้ำออกไปเที่ยวกลางคืนแทบทุกคืน และกลับเข้าบ้านอีกทีประมาณตี 2 ตี 3

- ถ้านักเรียนเป็นจันทร์ นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของน้ำ

- ถ้านักเรียนเป็นจันทร์ นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของน้ำ

- ถ้านักเรียนเป็นจันทร์ นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของน้ำในระดับไหน

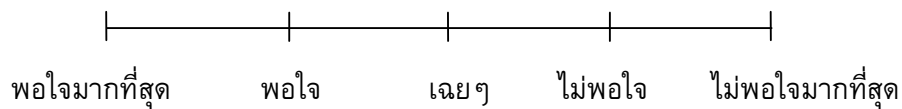
สถานการณ์ที่ 6

ก๊ิบมีพี่ชายเป็นนักขี่มอเตอร์ไซด์ที่เพื่อนๆ ในกลุ่มนักขี่ด้วยกันยอมรับว่าเจ๋งที่สุด ฉะนั้นก๊ิบจึงมีโอกาสเห็นผู้หญิงที่นั่งซ้อนท้ายจักรยานยนต์ของพี่ชายมาที่บ้านของตน อย่างไม่ซ้ำหน้าแทบทุกวัน และส่วนใหญ่ผู้หญิงเหล่านั้นมักแต่งตัวหล่อเหลาเหมือนกันทุกคน

- ถ้านักเรียนเป็นก๊ิบ นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของผู้หญิงเหล่านี้

- ถ้านักเรียนเป็นก๊ิบ นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของผู้หญิงเหล่านี้

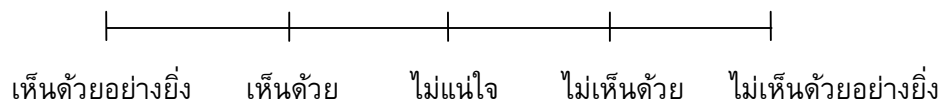
- ถ้านักเรียนเป็นก๊ิบ นักเรียนมีแนวโน้มจะทำเหมือนพฤติกรรมของผู้หญิงเหล่านี้ในระดับไหน

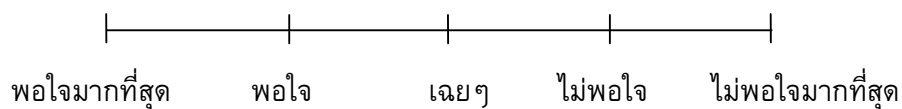
สถานการณ์ที่ 7

วันนี้มันมีโอกาสได้ดูข่าวตอนค่ำเกี่ยวกับการถ่ายคลิปวิดีโอของดาราสาวคนหนึ่งขณะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายคนรักในอดีตเมื่อครั้งยังเป็นวัยรุ่น และต่อมาคลิปนั้นถูกนำออกมาเผยแพร่ ทำให้ดาราคอนนั้นต้องออกมาขอโทษต่อสังคมและสื่อมวลชนสำหรับการกระทำของตน

- ถ้านักเรียนเป็นมัน นักเรียนคิดอย่างไรกับการถ่ายคลิปวิดีโอของดาราคอนนั้น

- ถ้านักเรียนเป็นมัน นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการถ่ายคลิปวิดีโอของดาราคอนนั้น

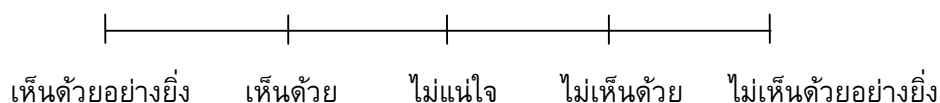
- ถ้านักเรียนเป็นมิน นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมการถ่ายคลิปีวีดีโอของดาราคณันในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 8

คินนี่โบว์และสัมนัดกันไปนอนค้างที่บ้านของสัมน์ เพื่อดูผลการประกาศรางวัลโทรทัศน์ทองคำ ขณะที่รายการกำลังดำเนินไปนั้น ทั้งสองสังเกตเห็นว่า นักแสดงหญิงส่วนใหญ่แต่งตัวโป๊มากและเน้นการเปิดโชว์ส่วนต่างๆ ของร่างกายเป็นส่วนใหญ่

- ถ้านักเรียนเป็นโบว์ นักเรียนคิดอย่างไรกับการแต่งตัวของนักแสดงหญิงเหล่านี้

- ถ้านักเรียนเป็นโบว์ นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการแต่งตัวของนักแสดงหญิงเหล่านี้

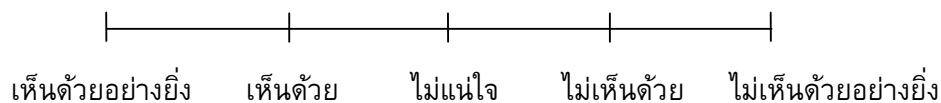
- ถ้านักเรียนเป็นโบว์ นักเรียนมีแนวโน้มการแต่งกายตามนักแสดงเหล่านี้ในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 9

วาเป็นน้องสาวของซาที่อายุห่างกันมาก ปีนี้วาเริ่มโตเป็นสาว ซารู้สึกเป็นห่วงน้องสาวมากๆ ซาเล่าให้วาฟังว่า ตนมีแฟนที่คบกันมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปัจจุบันทั้งคู่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยปี 2 และยังคงคบหากันอยู่ ซายังเล่าอีกว่า ซาปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนของเธอมาตลอดเมื่อแฟนขอ เพราะซาคิดว่า ความสัมพันธ์ที่จบลงด้วยการไม่เห็นคุณค่าของกันและกัน ไม่ให้เกียรติต่อกันมีแต่จะทำลายความสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งไม่เคยเสียใจกับการตัดสินใจของตัวเอง ปัจจุบันแฟนคนนี้ก็ยังรักและดูแลซาด้วยดีเสมอมา

- ถ้านักเรียนเป็นว่า นักเรียนคิดอย่างไรกับการตัดสินใจของชา

- ถ้านักเรียนเป็นว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการตัดสินใจของชา

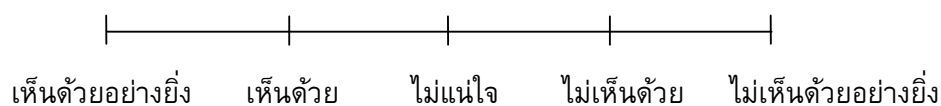
- ถ้านักเรียนเป็นว่า นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของชาในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 10

วันนี้แอมมาโรงเรียนแต่เช้า เพื่อหวังเข้าห้องสมุดค้นคว้างานที่ครูมอบหมาย เมื่อมาถึงแอมตรงไปที่ห้องสมุดซึ่งเปิดบริการแต่เช้าทันที ขณะที่แอมกำลังก้าวเท้าเพื่อจะเดินไปมุมห้อง หวังจะหาหนังสือที่ต้องการ ทันใด แอมก็ต้องหยุด เพราะภาพที่เธอเห็นนั้น ดูเหมือนรุ่นพี่นักเรียนชาย-หญิง คู่หนึ่งกำลังกอดกัน จับเนื้อต้องตัวกันและกันอยู่ในมุมนั้น ทำให้แอมต้องรีบเดินกลับออกมาในทันที

- ถ้านักเรียนเป็นแอม นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของรุ่นพี่ทั้งสอง

- ถ้านักเรียนเป็นแอม นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของรุ่นพี่ทั้งสอง

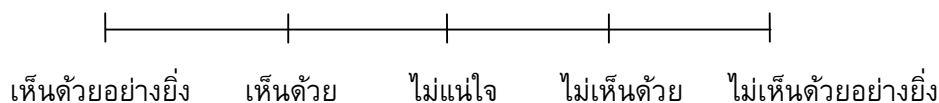
- ถ้านักเรียนเป็นแอม นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของรุ่นพี่ทั้งสองในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 11

ขณะที่เปิดกำลังเดินผ่านกลุ่มผู้ใหญ่ที่นั่งคุยกันหน้าหมู่บ้าน เปิดได้ยินบรรดาผู้ใหญ่ในหมู่บ้านพูดถึงวัยรุ่นหญิงสมัยนี้ว่า ทุกวันนี้ได้กับวัยรุ่นผู้หญิงมีการแข่งขันกันแปลกๆ คือการนอนกับผู้ชายแล้วสะสมแต้มเพื่อนำมาวัดกันว่าใครทำยอดได้มากกว่ากัน

- ถ้านักเรียนเป็นเปิด นักเรียนคิดอย่างไรกับเรื่องที่ได้ยิน

- ถ้านักเรียนเป็นเปิด นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเรื่องที่ได้ยิน

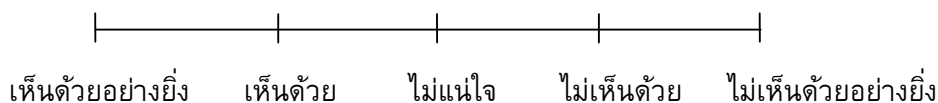
- ถ้านักเรียนเป็นเปิด นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงที่ได้ยินในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 12

บ้านของบุ่มอยู่หน้ามหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่ง บุ่มจึงมีโอกาสเข้าไปใช้บริการที่ห้องสมุดเพื่อค้นคว้างานเป็นประจำ ที่มหาวิทยาลัย บุ่มสังเกตเห็นว่าพี่ๆ ผู้ชายและผู้หญิงที่นั่งทำรายงานกลุ่มด้วยกัน มีหลายคู่ที่นั่งโอบเอวกันอย่างใกล้ชิด และจับเนื้อต้องตัวกันอย่างเปิดเผย

- ถ้านักเรียนเป็นบุ่ม นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมเหล่านั้น

- ถ้านักเรียนเป็นบุ่ม นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมเหล่านั้น

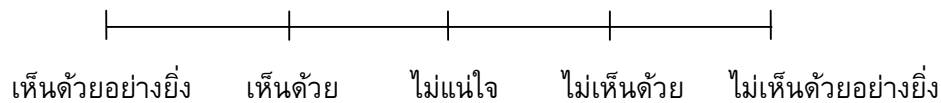
- ถ้านักเรียนเป็นบ๊ม นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมเหล่านั้นในระดับไหน

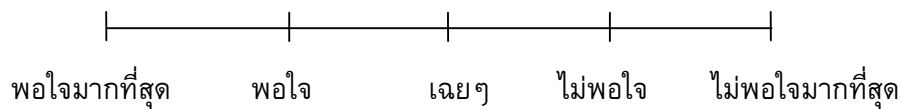
สถานการณ์ที่ 13

บ๊วและเป็ยเป็นเพื่อนสนิทกัน บ๊วชอบที่จะติดต่อกับเพื่อนใหม่ทางอินเทอร์เน็ตเสมอ บ๊วเล่าให้เป็ยฟังว่า พี่งได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งอายุ 17 ปี หน้าตาดี สูง เท่ห์ เรอตกลงใจนัดเจอเขาที่ร้านอินเทอร์เน็ตในซอยแถวบ้านวันนี้

- ถ้านักเรียนเป็นเป็ย นักเรียนคิดอย่างไรกับการตัดสินใจของบ๊ว

- ถ้านักเรียนเป็นเป็ย นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการตัดสินใจของบ๊ว

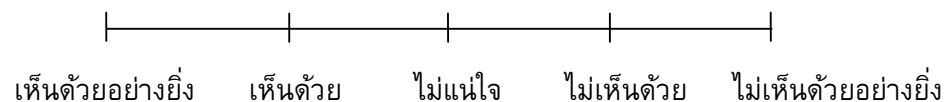
- ถ้านักเรียนเป็นเป็ย นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของบ๊วในระดับไหน

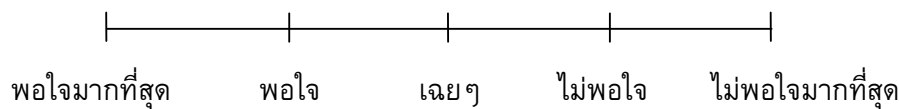
สถานการณ์ที่ 14

พลอยชอบอ่านนิตยสารเกี่ยวกับวัยรุ่นนมาก เธอต้องอ่านก่อนนอนทุกคืน หลายครั้งพลอยพบว่า มีหลายคอลัมน์ที่เปิดเชิญชวน ให้ผู้อ่านเขียนประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของตนกับแฟน เพื่อตีพิมพ์ โดยเนื้อหาที่ส่งมานั้นผู้จัดพิมพ์ได้จัดรูปเล่ม มีภาพประกอบ ซึ่งภาพที่ปรากฏเป็นภาพที่ค่อนข้างโป้ นอกนั้นหากประสบการณ์ที่ส่งมาของบุคคลใด ได้รับการคัดเลือกลงตีพิมพ์ จะได้รับเงินรางวัลจากทางสำนักพิมพ์เป็นการตอบแทนอีกด้วย

- ถ้านักเรียนเป็นพลอย นักเรียนคิดอย่างไรกับคอลัมน์ดังกล่าว

- ถ้านักเรียนเป็นพลอย นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับคอลัมน์ดังกล่าว

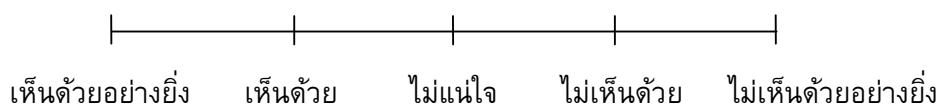
- ถ้านักเรียนเป็นพลอยนักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามประสบการณ์ที่ได้อ่านในระดับไหน

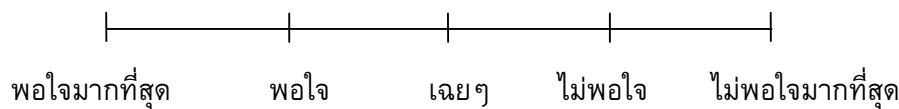
สถานการณ์ที่ 15

ดาและวรรณเป็นเพื่อนสนิทกัน ทั้งสองได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองให้ไปกินเลี้ยงที่บ้านของเพื่อนในโอกาสวันปีใหม่ ขณะที่อยู่ในงาน เพื่อนผู้ชายมักนั่งจับกลุ่มเล่นเกมกัน ส่วนผู้หญิงจับกลุ่มคุยกันเรื่องดารา คงเหลือเพียงวรรณกับเพื่อนชายคนหนึ่งที่มีกลับไปอยู่สองต่อสองที่มุมห้องของบ้าน และที่สุดทั้งสองได้ขอตัวกลับก่อนที่งานจะเลิก

- ถ้านักเรียนเป็นดา นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำของวรรณ

- ถ้านักเรียนเป็นดา นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของวรรณ

- ถ้านักเรียนเป็นดา นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของวรรณในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 16

ปีนี้วิได้รับเลือกให้ร่วมแสดงละครวันฉลองงานโรงเรียนกับพี่ๆ ตลอดระยะเวลา 3 สัปดาห์ที่ซ้อมละครด้วยกัน วิเห็นว่ารุ่นพี่ชายและหญิงที่ชอบกัน เป็นคู่รักกัน มักหาโอกาสที่จะนั่งใกล้กันและจับมือกันตลอด โดยเฉพาะในช่วงที่ครูผู้ซ้อมการแสดงเดินออกนอกห้องหรือเปลว

- ถ้านักเรียนเป็นวิ นักเรียนคิดอย่างไรกับพฤติกรรมของพี่ๆ

- ถ้านักเรียนเป็นวิ นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมของพี่ๆ

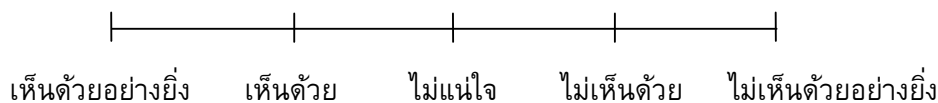
- ถ้านักเรียนเป็นวิ นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามพฤติกรรมของพี่ๆ ในระดับไหน

สถานการณ์ที่ 17

วันนี้รุ่งได้รับจดหมายจากรุ่นพี่ผู้ชายชั้นมัธยม 3 ฉบับหนึ่ง โดยเนื้อหาในจดหมายเขียนมาอย่างหวานซึ้ง สรุปลใจความได้ว่า รุ่นพี่คนนี้สนใจ แอบมอง ติดตามและอยากคบรู้เป็นแฟน อาสาจะดูแลรุ่งอย่างดี ไปรับ-ส่งรุ่งที่บ้านทุกวัน อีกทั้งอยากชวนไปเที่ยวด้วยกันตามลำพัง

- ถ้านักเรียนเป็นรุ่ง นักเรียนคิดอย่างไรกับใจความในจดหมาย

- ถ้านักเรียนเป็นรุ่ง นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับใจความในจดหมาย

- ถ้านักเรียนเป็นรัฐ นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามใจความในจดหมายระดับไหน

สถานการณ์ที่ 18

บ่ายวันหนึ่ง หลังเรียนวิชาสังคม อ้อแสดงความคิดเห็นกับจ๊อบด้วยอารมณ์ขุ่นมัว อย่างไม่พอใจว่า

อ้อ : ทำไมสังคมรับได้กับการให้สิทธิผู้ชายหาประสบการณ์ทางเพศ ในขณะที่
เรียกร้องให้ผู้หญิงรักษาพรหมจรรย์ ...รักษาความบริสุทธิ์ ฉันว่ามันไม่ถูกต้อง

จ๊อบ : ถูกต้องไม่ถูกต้องก็เถอะ อ้อ..ฉันว่า เมื่อเราสามารถเอาชนะใจตัวเองและ
มองเห็นคุณค่าตัวเองด้วยการรู้จักรักษานวลสงวนตัว ก็เป็นผลดี เป็นความ
ภาคภูมิใจกับตัวของเราเอง แถมยังช่วยป้องกันเราจากอันตรายหลายอย่าง

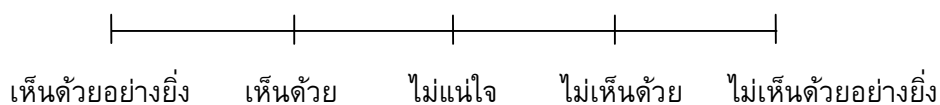
เช่น

การติดโรคร้าย การตั้งท้องในวัยที่ไม่พร้อม ค่าสินไหมชดเชยจากครอบครัว และ
อะไรอีกตั้งหลายอย่าง ฉันว่าก็ดีนะ....แล้วเธอจะยายโสคิดอย่างไร เจียบเขียว

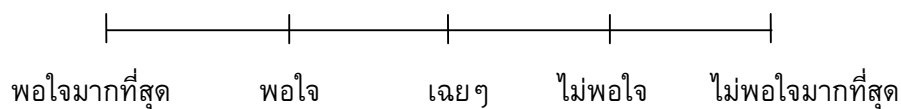
....

โส :

- ถ้านักเรียนเป็นโส นักเรียนคิดอย่างไรกับคำพูดของจ๊อบ

- ถ้านักเรียนเป็นโส นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับคำพูดของจ๊อบ

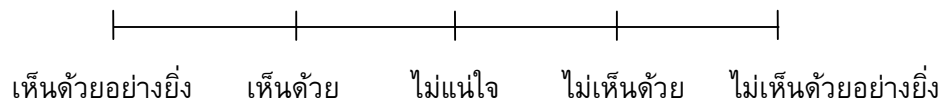
- ถ้านักเรียนเป็นโส นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามคำพูดของจ๊อบในระดับไหน

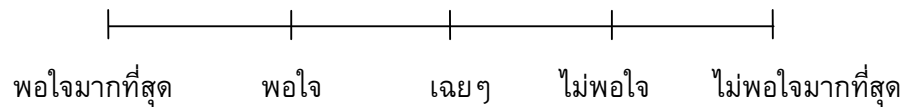
สถานการณ์ที่ 19

สุนีย์เป็นสาวแกรุ่นในปีนี้ เธอกับกลุ่มเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน 4-5 คน มีโอกาสพูดคุยกันและตั้งใจที่จะ เก็บรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน พวกเธอมั่นใจว่าการรักษาสงวนตัว การรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงเวลาที่เหมาะสมนั้นยังเป็นสิ่งที่ทันสมัย จำเป็นและยังคงมีคุณค่าอยู่เสมอในยุคปัจจุบัน

- นักเรียนคิดอย่างไรกับความตั้งใจของผู้หญิงกลุ่มนี้

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับความตั้งใจของผู้หญิงกลุ่มนี้

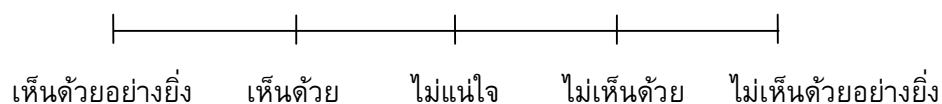
- นักเรียนมีแนวโน้มการกระทำตามผู้หญิงกลุ่มนี้ในระดับไหน

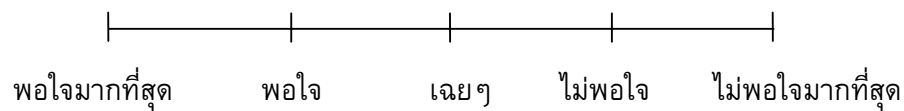
สถานการณ์ที่ 20

แม่ของหมีวเปิดร้านอาหารกลางคืน ลูกค้าสาวใหญ่ของแม่เป็นผู้ชาย ฉะนั้นแม่จะคอยเตือนหมีวเสมอว่า ก่อนที่หมีวจะลงมาช่วยงานในร้าน ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และรู้จักพูดคุยกับลูกค้าอย่างฉลาด อย่าใส่เสื้อผ้าที่จะเป็นเหตุให้บรรดาผู้ชายที่เข้ามาในร้านเกิดความรู้สึกทางเพศกับเราได้ หมีวจึงแต่งกายด้วยความระมัดระวังทุกวัน และออกมาบริเวณที่มีแขกอยู่น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายในทุกรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเอง

- นักเรียนคิดอย่างไรกับการปฏิบัติตัวของหมีว

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการปฏิบัติตัวของหมี

- นักเรียนมีแนวโน้มจะทำตามแบบอย่างของหมีในระดับไหน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม เจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

เกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ถ้าเป็นข้อความทางบวกหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำว่าพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญ และมีแนวโน้มในการรักษาพรหมจารีไว้ เช่น การไปเที่ยวสองต่อสองกับคนรักในยามค่ำคืนเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มการกระทำ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	พอใจมากที่สุด	มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	พอใจ	มาก	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เฉยๆ	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ไม่พอใจ	น้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่พอใจมากที่สุด	น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำว่าพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญ และมีแนวโน้มในการรักษาพรหมจารีไว้ เช่น การไปเที่ยวสองต่อสองกับคนรักในยามค่ำคืนเป็นสิ่งที่ควรทำ

ความคิด	ความรู้สึก	แนวโน้มการกระทำ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	พอใจมากที่สุด	มากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	พอใจ	มาก	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เฉยๆ	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ไม่พอใจ	น้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่พอใจมากที่สุด	น้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

แนวทางการให้ความเข้าใจ เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่า พรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การให้ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงโดยใช้กิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมทั้งหมด 12 ครั้ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

- ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ (ปริศนาแห่งหัวใจ)
: สร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน ชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ บทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยและของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี
- ครั้งที่ 2 วงล้อพรหมจารี
: ความหมาย ความสำคัญของพรหมจารี พรหมจรรย์
- ครั้งที่ 3 ญูงเท้าแสนรัก
: ความสำคัญ คุณค่าของพรหมจารีและคุณค่าในตนเอง
- ครั้งที่ 4 ก็เธอยายเอง
: ความสำคัญของพรหมจารี และผลของการไม่รักษานวลสงวนตัว
- ครั้งที่ 5 เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด
: ความสำคัญ คุณค่าของตนเองและพรหมจารี
- ครั้งที่ 6 ไม่มีวันเหมือนเดิม
: รัก หวงแหวนในคุณค่าพรหมจรรย์
- ครั้งที่ 7 รักแท้...วาเลนไทน์..
: รักหวงแหนในคุณค่าพรหมจรรย์และการสังเกตสถานที่ สถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์
- ครั้งที่ 8 รู้..รักษา..พาตัวรอด
: ประเมินสถานการณ์ และสาเหตุที่จะนำไปสู่การเสียพรหมจรรย์ ทักษะในการปฏิเสธและเอาตัวรอดจากสถานการณ์เสี่ยง
- ครั้งที่ 9 เลี่ยงอย่างไรให้รอด
: หลักการปฏิเสธที่ดี เหมาะสม วิเคราะห์สถานการณ์และใช้หลักการปฏิเสธที่ตรงกับสถานการณ์เสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
- ครั้งที่ 10 ความต้องการแท้จริง
: รู้จัก รู้ใจ รู้เท่าทันความต้องการภายในของตน
- ครั้งที่ 11 สัญญาพรหมจรรย์
: ความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน
- ครั้งที่ 12 ปัจฉิมนิเทศ ความหมาย คุณค่า ความสำคัญของพรหมจารี

**ตารางกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติ
ด้านคุณค่าพรหมจารี ของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ครั้งที่	ชื่อ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค
1	ปริศนาแห่งหัวใจ (ปฐมนิเทศ)	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ วิธีการ บทบาท หน้าที่ของผู้วิจัยและบทบาท หน้าที่ของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง	เกมและการอภิปราย กลุ่ม
2	วงล้อพรหมจารี	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจใน ความหมายของคำว่า พรหมจารี พรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญมีคุณค่า	เกมและการอภิปราย กลุ่ม
3	ถุงเท้าแสนรัก	1. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงคุณค่าและ ความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง 3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรักและหวงแหน ในพรหมจารี	เกมและการอภิปราย กลุ่ม
4	ก็เธอง่ายเอง	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงผลกระทบที่ เกิดขึ้นจากการไม่รักษาพรหมจรรย์	การอภิปรายกลุ่มและ กรณีตัวอย่าง

**ตารางกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติ
ด้านคุณค่าพรหมจรรย์ ของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)**

ครั้งที่	ชื่อ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค
5	เหตุการณ์ที่ไม่ คาดคิด???...	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง 3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรัก และหวง แหนในพรหมจรรย์ของตน 4. เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงผลเสียและภาระที่ จะตามมาของการไม่รักษาพรหมจรรย์	กรณีตัวอย่าง
6	ไม่มีวัน เหมือนเดิม	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของพรหมจรรย์	เกมและการอภิปราย กลุ่ม
7	“รักแท้... วาเลนไทน์”	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักสังเกตสถานการณ์ และสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเสีย พรหมจรรย์	การอภิปรายกลุ่มและ กรณีตัวอย่าง
8	รู้..รักษา...พาตัว รอด	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถประเมิน แยกแยะสถานที่และสถานการณ์ที่จะ นำไปสู่การเสียพรหมจรรย์ได้	การอภิปรายกลุ่ม
9	เลี้ยงอย่างไร ให้รอด	1. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการปฏิบัติที่ดีและเหมาะสม 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และใช้หลักการปฏิบัติที่ตรงกับ สถานการณ์เสี่ยงได้อย่างเหมาะสม	บทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่มและ เกม

**ตารางกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติ
ด้านคุณค่าพรหมจรรย์ ของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)**

ครั้งที่	ชื่อ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค
10	“ความต้องการ แท้จริง”	1. เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันความต้องการที่อยู่ภายในของตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางอื่นๆ ในการตอบสนองความต้องการภายในของตนได้อย่างเหมาะสม	การอภิปรายกลุ่ม
11	“สัญญา พรหมจรรย์”	1. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงคุณค่าความสำคัญของการรักษาพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนมีสิ่งเตือนใจในความตั้งใจจริงที่จะเก็บรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงเวลาอันสมควร	เกมและการ อภิปรายกลุ่ม
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการรักษาคุณค่าพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนรู้ และเข้าใจความหมายของคำว่าพรหมจรรย์และพรหมจรรย์ 3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการรักษา พรหมจรรย์ของตนไว้จนถึงเวลาอันสมควร 4. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกพอใจ มีความสุข และภาคภูมิใจในการรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงเวลาอันสมควร 5. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิเสธได้อย่างเหมาะสมเมื่อเพื่อนหรือคนรักชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์	การอภิปรายกลุ่ม

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจและแนวทางในการหล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ เป็นการหล่อหลอม และปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีให้กับนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นกิจกรรมที่หล่อหลอมและปลูกฝังเจตคติด้านความคิดและความรู้สึกมากกว่าด้านแนวโน้มนำการกระทำ

กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 1

การปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม ปริศนาแห่งหัวใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้วิจัย และระหว่างสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ วิธีการ บทบาท หน้าที่ของผู้วิจัยและบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

เวลา

50 นาที

สื่อที่ใช้

1. ภาพจิ๊กซอว์รูปหัวใจ 4 ชุดๆละ 1 ดวง ตัดแบ่งรูปหัวใจออกเป็นรูปละ 3 ชิ้นย่อยซึ่งรวมทั้งหมด 4 ชุด คือ 12 ชิ้น คละรวมกันในกล่อง
2. กระดาษรูปหัวใจชิ้นใหญ่
3. ปากกาเคมีกลุ่มละ 1 ด้าม
4. กระดาษแข็ง A4 กลุ่มละ 1 แผ่น
5. ซีดีเพลง
6. กาว

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้เทคนิคเกมและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอน

ดังนี้

1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับนักเรียน แนะนำตัวเองและให้นักเรียนแนะนำตัวทีละคน โดยเริ่มจากคนที่นั่งด้านซ้ายมือก่อน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาแห่งหัวใจ” โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
 - 2.2 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงกติกา และวิธีการดังนี้ ทุกคนจะได้รับชิ้นส่วนของหัวใจจากผู้วิจัยคนละ 1 ชิ้น เมื่อได้รับแล้วให้ออกตามหาสมาชิกที่ขาดหายไปอีก 2 ชิ้น ซึ่งสามารถนำมาต่อกันเป็นรูปหัวใจ เมื่อหาเจอแล้วให้นั่งลงเป็นกลุ่ม และให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เช่น ชื่อเล่น งานอดิเรก อาหารที่ชอบ ความประทับใจครั้งสำคัญ

2.3 ผู้วิจัยทำการแจกชิ้นส่วนหัวใจจิกซอว์ให้นักเรียนคนละ 1 ชิ้นจนครบ และให้สัญญาณนักเรียนตามหาจิกซอว์ตัวอื่นเพื่อประกอบเข้ากัน

2.4 เมื่อหมดเวลาและกลุ่มได้ประกอบชิ้นส่วนของหัวใจที่สมบูรณ์แล้ว ให้นำมาติดบนกระดาษรูปหัวใจที่ไม่ได้ตัดแยกซึ่งผู้วิจัยแจกให้ โดยใช้กาวติดให้สนิท

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงสัมพันธภาพที่ดีงามที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมนี้ โดยใช้คำถามดังนี้

- นักเรียนทำกิจกรรมนี้แล้วรู้สึกอย่างไร
- นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้
- นักเรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง

4. ผู้วิจัยแจกตารางกำหนดการและโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม แล้วชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ บทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยและของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

5. ผู้วิจัยชี้แจงถึงเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม กรณีศึกษา การอภิปรายกลุ่ม และบทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจขั้นตอนต่างๆ ในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

6. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ชี้แจง และนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 2

ชื่อกิจกรรม วงล้อพรหมจารี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำว่า พรหมจารี พรหมจรรย์
2. เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

เวลา 50 นาที

สื่อที่ใช้

1. วงล้อคำถาม
2. วงล้อคำตอบ
3. เอกสารความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของ ของพรหมจารี พรหมจรรย์

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเกมและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอน
ดังนี้

1. ขั้นการมีส่วนร่วม

- 1.1 ผู้วิจัยแจกซีทเพลง “น้ำตาพรหมจรรย์” ให้นักเรียนร่วมกันร้อง
- 1.2 ผู้วิจัยซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญและคุณค่าของพรหมจารี พรหมจรรย์ ตามความเข้าใจของนักเรียนแต่ละคน
- 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมที่เคยแบ่งไว้ในการทำกิจกรรมครั้งที่ 1 คือกลุ่มละ 3 คน มีทั้งหมด 4 กลุ่ม
- 1.4 ให้แต่ละกลุ่มเข้าแข่งขัน “วงล้อพรหมจารี” โดยการเลือกคำถามที่วง (ก) และหมุนคำตอบที่อยู่ในวงล้อ (ข) ให้ตรงกับคำถาม แต่ละกลุ่มจะส่งผู้เข้าแข่งขันครั้งละ 2 คน คนที่ 1 อยู่วงล้อ (ก) คนที่ 2 อยู่วงล้อ (ข) คนที่ 1 เลือกคำถามและคนที่ 2 หมุนหาวงล้อคำตอบที่ถูกต้องโดยคำถามและคำตอบของแต่ละวงล้อต้องหยุดตรงกับลูกศรบนยอดเสาที่ตั้งอยู่ กลุ่มที่สามารถหมุนให้คำถามและคำตอบถูกต้องมากที่สุด ถือว่าเป็นผู้ชนะ
- 1.5 ผู้วิจัยแจกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิงให้แต่ละกลุ่มได้ศึกษา

2. ขั้นการวิเคราะห์

นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามและคำตอบที่ถูกต้องของคำถามแต่ละข้อในวงล้อ และสรุปสิ่งที่ได้รับจากการคุยกันสั้นๆ ทีละกลุ่ม

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

3.1 นักเรียนร่วมกันสรุป ความหมาย ความสำคัญและคุณค่าของพรหมจรรย์

3.2 ผู้วิจัยกล่าวเพิ่มเติมถึงสิ่งที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง เพื่อให้นักเรียนเกิด

ความคิดและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

บทสรุป

พรหมจรรย์ หมายถึง สตรีที่บริสุทธิ์ ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดเลยและยึดถือความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์เป็นสิ่งมีค่า ศักดิ์สิทธิ์ มีความประเพณีที่บริสุทธิ์ สะอาด การให้คุณค่ากับความสำคัญของพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ของผู้หญิง ยังคงดำรงอยู่ในสังคมจนทุกวันนี้การรักษาพรหมจรรย์ในวัยอันควรเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการให้เกียรติต่อร่างกายที่มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นการรักษาคุณค่าในตนเอง ฉะนั้นการดูแลรักษาตนเองให้อยู่ในกรอบที่งดงาม จึงเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นถึงความเป็นกุลสตรีที่ดี มีเกียรติ มีคุณค่า รวมทั้งเป็นความภาคภูมิใจของทั้งตนเอง ครอบครัว และบุคคลที่ใกล้ชิด การรักษาตนให้อยู่ในกรอบที่งดงาม จึงเป็นที่มาของความภาคภูมิใจและมีคุณค่าในตนเอง

4. ขั้นประเมินผล

ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วม

กิจกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้นและความร่วมมือของนักเรียนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม

2. สังเกตจากการโต้ตอบข้อซักถาม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบ กิจกรรมครั้งที่ 2

ความหมาย ความสำคัญและคุณค่า “พรหมจรรย์ พรหมจารี”

พรหมจรรย์ หมายถึง สตรีที่บริสุทธิ์ ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดเลย ยึดถือความบริสุทธิ์เป็นสิ่งมีค่า ศักดิ์สิทธิ์ มีความประพฤติที่บริสุทธิ์ สะอาด เป็นช่วงชีวิตที่ประเสริฐ เป็นวัยของการศึกษาหาความรู้ มักใช้คำเรียกสำหรับสตรีพรหมจรรย์ว่า หญิงพรหมจารี หรือพรหมจารีณี หรือเรียกอย่างที่ใช้โดยสามัญทั่วไปว่า สตรีที่ยังเป็นสาว- ยังไม่เสียสาว นอกนั้นคำว่า “พรหมจารี” แปลตามตัวอักษร หมายถึง “ความประพฤติอันบริสุทธิ์สะอาด”

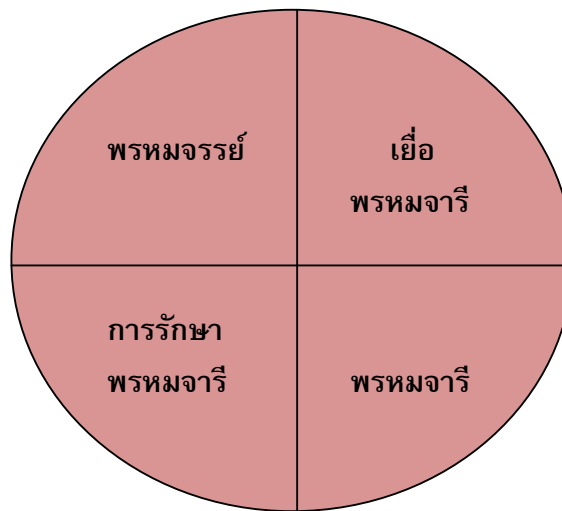
ผู้หญิงไทยถูกสอนมาแต่โบราณเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ “พรหมจรรย์” จึงกลายเป็นเครื่องหมายของ “ผู้หญิงดี” ในสังคมไทยมาช้านาน และยังคงให้บรรทัดฐานความดีงามของฝ่ายหญิงไว้ที่ความบริสุทธิ์ทางร่างกายจนถึงปัจจุบัน สังคมไทยถือมากในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน หากหญิงใดกระทำผิดต่อพรหมจรรย์ จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมอย่างรุนแรง อาทิ การถูกตำหนิว่ากล่าวจากครอบครัว ถูกตำหนิจากเพื่อนบ้าน ถูกประจานจากสังคมรอบข้าง การให้คุณค่ากับพรหมจารี หรือความบริสุทธิ์ของผู้หญิง ยังคงดำรงอยู่ในสังคมจนทุกวันนี้ นั้นหมายความว่า ผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานจะต้องสงวนไว้ซึ่งพรหมจรรย์ เพราะเป็นการแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการให้เกียรติต่อร่างกายของตนที่มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นความภาคภูมิใจที่สามารถเอาชนะใจตัวเอง และดำรงตนเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าในตนเองด้วยการสามารถบังคับกายใจ ให้อยู่ในศีลธรรมอันดีงาม รู้จักเลือกและตัดสินใจกับอนาคตของตนเองอย่างมีสติและช่วยให้ตนเองไม่มีการะเผลอพ้นจากผลกระทบของการไม่รักษาพรหมจรรย์เมื่อยังอยู่ในวัยอันควร เช่น ความทุกข์ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น การขาดความภาคภูมิใจในตนเองและความไว้วางใจจากผู้ใกล้ชิด ขาดความมั่นใจในการคบเพื่อนต่างเพศคนอื่นๆ ท้องก่อนแต่ง การทำแท้ง การติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ การออกจากโรงเรียนกลางคัน การเลี้ยงลูกด้วยความลำบาก เพราะความไม่พร้อม และปัญหาอื่นๆ ที่จะตามมาอีกมากมาย

เอกสารประกอบ
กิจกรรมครั้งที่ 2

วงล้อพรหมจรรย์

วงล้อคำถาม

วงล้อคำตอบ

เอกสารประกอบ
กิจกรรมครั้งที่ 2

เพลงน้ำตาพรหมจรรย์

อ้อย วงกระท้อน

รู้ว่าเธอไม่มีทางออก เจ็บซ้ำใจเพราะน้ำมือเขา
เสียรู้ เสียตัว เสียเวลาเปล่า เชื่อคำ เชื่อเขาเมื่อรักเข้าตา
หวั่นกลัว มืดมิดในห้วงอารมณ์ ตรมเพราะรักหลงพิษเสน่หา
ดิ่งลึก จมทะเลน้ำตา เลือดเนื้อ ก่อเกิดมาไม่ตั้งใจ
ตัดสินใจทำร้ายสายเลือด หมอเถื่อนเชือดชีวิตเขา
ลูกเอ๋ย โลกนี้ไม่ใช่ของเจ้า กลับไปที่เก่าที่เจ้ามา
ฉันเสียใจเมื่อเธอร้องไห้ เธอผิดพลั้งไป เพราะไร้เคียงสา
รักเอ๋ย ไหนว่าล้าเลอค่า แท้จริงเท่าหยดน้ำตาและพรหมจรรย์
ตัดสินใจทำร้ายสายเลือด หมอเถื่อนเชือดชีวิตเขา
ลูกเอ๋ย โลกนี้ไม่ใช่ของเจ้า กลับไปที่เก่าที่เจ้ามา
ฉันเสียใจเมื่อเธอร้องไห้ เธอผิดพลั้งไป เพราะไร้เคียงสา
รักเอ๋ย ไหนว่าล้าเลอค่า แท้จริงเท่าหยดน้ำตาและพรหมจรรย์
รักเอ๋ย ไหนว่าล้าเลอค่า แท้จริงเท่าหยดน้ำตาและพรหมจรรย์

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 3

ชื่อกิจกรรม “ถุงเท้าแสนรัก”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงคุณค่า ความสำคัญของพรหมจรรย์
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรักและหวงแหนในพรหมจรรย์

เวลา 50 นาที

สื่อที่ใช้

1. ถุงเท้าคนละ 1 คู่
2. นกหวีด

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเกมและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอน

ดังนี้

1. ขั้นการมีส่วนร่วม

1.1 ผู้วิจัยเล่าเรื่องชีวิตของปลาให้นักเรียนฟัง และบอกลาโดยรวมว่า นักเรียนคิดอย่างไรกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเล็กน้อยเกี่ยวกับพฤติกรรมของปลาในเรื่องที่เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตัวเองและพรหมจรรย์

1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรม “ถุงเท้าแสนรัก” ดังนี้ นักเรียนทุกคนใส่ถุงเท้าและเมื่อได้ยินเสียงนกหวีด ให้แต่ละคนออกแย่งถุงเท้าจากเท้าของคนอื่นให้ได้มากที่สุด ขณะเดียวกันต้องรักษาถุงเท้าของตนไว้ด้วย เมื่อมีเสียงนกหวีดดังขึ้นอีกครั้ง ให้หยุด และนำถุงเท้าที่แย่งได้กลับมานั่งที่เดิม นับดูว่าได้ถุงเท้ากี่ข้าง ผู้ที่สามารถแย่งถุงเท้าจากคนอื่นได้มากที่สุด และสามารถรักษาถุงเท้าของตนได้ ถือเป็นผู้ชนะ

2. ขั้นการวิเคราะห์

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมที่ทำร่วมกัน โดยผู้วิจัยใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงความคิด ความรู้สึก ของนักเรียนกับเรื่องของการเห็นคุณค่าในตนเองและพรหมจรรย์ ดังนี้

- 2.1 รู้สึกอย่างไรขณะที่กำลังถูกแย่งถุงเท้า
- 2.2 ในขณะที่กำลังถูกแย่งถุงเท้า นักเรียนทำอย่างไร
- 2.3 สิ่งที่น่าประหลาดใจมากที่สุดในขณะที่กำลังถูกดึงถุงเท้าคืออะไร

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และนำไปประยุกต์ใช้ โดยใช้

คำถามดังนี้

3.1 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้

3.2 นักเรียนจะนำความรู้ ข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรมครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร

3.3 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

บทสรุป

พรหมจรรย์ หรือความบริสุทธิ์ของผู้หญิง เป็นสิ่งที่มีค่าที่ผู้หญิงพึงรักและหวงแหน การรัก และหวงแหนในความบริสุทธิ์พร้อมทั้งสามารถรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงเวลาที่เหมาะสมนั้น แสดงถึงการเห็นคุณค่าในตัวเอง เป็นการให้เกียรติกับตัวเอง รู้ว่าตนเป็นผู้มีศักดิ์ศรี รู้จักข่มขืนใจ เอาจนใจตัวเองให้สามารถปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ถูงเท่าที่นักเรียนออกแรงสุดฤทธิ์ เพื่อรักษาไว้ในการทำกิจกรรมนั้น เทียบอะไรไม่ได้เลยกับการรักษาคุณค่าในตนเอง เทียบไม่ได้เลยกับการเจริญชีวิตอย่างรู้คุณค่า เพราะนั่นเป็นการให้เกียรติกับร่างกายของตน เป็นความภาคภูมิใจในตนเอง ขาดความมั่นใจในตนเอง เป็นการแสดงออกถึงว่านักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง โดยไม่ยอมให้ใครมาย่ำยีได้ง่ายๆ คุ่มค่ากับการที่พ่อแม่ได้เลี้ยงเรามาด้วยความถนอม

4. ขั้นประเมินผล

4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้า

ร่วมกิจกรรม

4.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนะและติชมร่วมกัน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคนในขณะที่ทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นใน การตอบคำถามหลังการทำกิจกรรม
3. สังเกตจากบรรยากาศของกลุ่มในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 3

...ชีวิตของปลา...

ปลาเป็นเด็กวัยรุ่นสาว เธออายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปลาเป็นเด็กสาวที่รักสวยรักงาม ปลาจะแต่งหน้าบางๆ และทาปากสีชมพูมาโรงเรียนทุกวัน ปลามาโรงเรียนสายเกือบทุกวัน มีเพียงไม่กี่วันในหนึ่งเดือนเท่านั้นที่ปลามาทันเข้าแถวเคารพธงชาติกับเพื่อนๆ แม่ของปลาได้รับการเลี้ยงดูลูกทั้ง 3 คนตามลำพัง หลังจากที่แม่กับพ่อแยกทางกัน ทุกวันหลังเลิกเรียนปลาและเพื่อนผู้หญิง 2-3 คนไปนั่งเล่นแถวสะพานข้ามแม่น้ำกับกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ซึ่งอยู่ในระแวกนั้น โดยกลุ่มผู้หญิงจะแต่งตัวคล้ายกันคือ ใส่เสื้อนักเรียนกับการเกงขาสั้นมากๆ ตามสมัยนิยมที่แฟชั่นวัยรุ่นกำลังมาแรง ปลาและเพื่อนๆ จะนั่งอยู่แถวสะพานราวๆ เทียงคืนจึงกลับบ้าน ซึ่งบางวันก็อยู่ยาวถึง ตี 2 จึงกลับ บ่อยครั้งที่แม่ต้องออกมาตามปลา เพื่อเรียกปลาเข้าบ้าน และสิ่งที่ชาวบ้านแถวๆ นั้น เห็นจนชินตาก็คือ แม่กับปลามีปากเสียงกันทุกครั้งที่แม่ออกมาตาม

ปลาขาดเรียนบ่อยมาก บางครั้งทั้งแม่และทางโรงเรียนต่างตามหาปลาไม่เจอไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน ที่สุดตอนดึกของแต่วัน ปลาก็กกลับมาเองเสมอๆ ปลาถูกอาจารย์ฝ่ายปกครองเรียกพบ และเชิญแม่มาพูดคุยด้วยเป็นประจำ จนแม่รู้สึกเบื่อและล่าสุดมีโทรศัพท์จากสถานีตำรวจแห่งหนึ่ง แจ้งมาที่โรงเรียนว่า ให้ทางโรงเรียนไปรับนักเรียนด้วย ขณะนี้เด็กอยู่ที่สถานีตำรวจ เมื่ออาจารย์ฝ่ายปกครองไปถึง พบว่าเป็นปลานั้นเอง ปลาถูกจับขณะที่กำลังมั่วสุมอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่มักไปนั่งที่สะพานด้วยกัน นอกนั้นยังมีผู้ชายอีก 5-6 คน อายุราวๆ 12-15 ปีเท่านั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจเชิญอาจารย์เข้าพูดคุยในห้องถัดไป พร้อมกับเจ้าหน้าที่อีก 3 คน ตำรวจเล่าว่า ปลาถูกจับขณะที่กำลังพียา และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายในกลุ่มที่ถูกจับมาด้วยกัน จึงขอให้ทางโรงเรียนพาไปตรวจ เพราะตำรวจเกรงว่าปลาน่าจะมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์และติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เพราะนี่เป็นเหตุการณ์ที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พบ เพราะมีคนแจ้งเบาะแส พร้อมกับให้ข้อมูลว่า นี่ไม่ใช่ครั้งแรกแต่เด็กกลุ่มนี้ มาที่นี้เป็นประจำ

อ้างอิงจาก : สถานการณ์จริงของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 4

ชื่อกิจกรรม	“ก็เธอยายเอง”
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการไม่รักษาพรหมจรรย์
เวลา	50 นาที
สื่อที่ใช้	1. วีดิทัศน์ เรื่อง “ก็เธอยายเอง”
วิธีดำเนินการ	ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม และกรณีตัวอย่างซึ่งมี ขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นการมีส่วนร่วม 1.1 ผู้วิจัยพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้พบเจอ ชีวิตของเด็กสาวหลายคน ที่ต้องพักการเรียนกลางคัน เพราะการมีสัมพันธ์ที่ชั่วสาวกับเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง “ก็เธอยายเอง” 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมที่เคยแบ่งไว้ในกิจกรรมครั้งก่อนๆ 2. ขั้นการวิเคราะห์ 2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมอภิปรายกันในกลุ่ม โดยใช้หัวข้อสนทนาดังนี้ คำถาม ➢ นักเรียนคิดว่าพ่อแม่ของผู้หญิงเหล่านี้รู้สึกอย่างไร ➢ ถ้าเป็นนักเรียนๆ รู้สึกอย่างไร เมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ ➢ ถ้าเป็นนักเรียนๆ อยากพูดอะไรกับพ่อแม่ และอยากบอกอะไรกับเพื่อนๆ มากที่สุดในขณะนี้ ➢ ถ้าเป็นนักเรียนๆ จะตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างไรในที่สุด 2.2 ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอสิ่งที่ได้พูดคุยกัน 2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มใหญ่ จากการสรุปของกลุ่มตั้งหัวข้อในข้อ 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรม และการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันโดย 3.1 ผู้วิจัยชี้ให้นักเรียนเห็นถึงความรู้สึกต่างๆ ของพ่อแม่จากกรณีตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่ตามมาในสิ่งที่ได้กระทำลงไป

3.3 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมในประเด็นที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมและเพิ่มเติมสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติในชีวิตที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

บทสรุป

การเลือกดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า ใช้ชีวิตด้วยความรู้ตัวและประพฤติดนเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและและบุคคลอันเป็นที่รัก นอกนั้นยังเป็นการแสดงออกว่านักเรียนมองเห็นคุณค่าในตนเอง ให้เกียรติกับตนเอง

4. ชั้นประเมินผล

ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
2. สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียนในขณะร่วมกิจกรรม

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 5

ชื่อกิจกรรม	เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด???...
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง 3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรัก และหวงแหนในพรหมจรรย์ของตน 4. เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงผลเสียและภาระที่ตามมาของการไม่รักษาพรหมจรรย์
เวลา	50 นาที
สื่อที่ใช้	1. กรณีตัวอย่าง เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด??? จำนวน 1 เรื่อง 2. ปากกา 3. กระดาษเปล่า A4 4. เอกสาร ภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์
วิธีดำเนินการ	ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นการมีส่วนร่วม 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการสนทนาเกี่ยวกับข่าวกรณีเด็กสาวที่ไม่เห็นคุณค่า ไม่ใส่ใจที่จะรักษาความบริสุทธิ์จากหนังสือพิมพ์ 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารข่าวที่เตรียมมาให้ให้นักเรียน 2. ขั้นการวิเคราะห์ 2.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย แล้วสรุปออกมาเป็นความคิดเห็นของกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดให้ และส่งตัวแทนกลุ่ม ออกมารายงานตามประเด็นต่อไปนี้ ➢ นักเรียนคิดและรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ที่ได้อ่าน ➢ อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเหล่านั้น ➢ หากเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเอง นักเรียนจะอย่างไร ➢ หากย้อนเวลากลับไปได้ จะทำหรือไม่ทำอย่างไร ➢ นักเรียนมีวิธีป้องกันเพื่อไม่ให้เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นกับตนอย่างไร 2.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานในกลุ่มใหญ่ ตามมติที่กลุ่มได้อภิปรายเอาไว้

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปว่าได้รับข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรม
- 3.2 ให้นักเรียนรวบรวมแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์หรืออภิปรายร่วมกันในด้านของผลเสียจากการไม่เห็นคุณค่าในตัวเองและพรหมจรรย์
- 3.3 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติที่แสดงถึงการรักและห่วงแหนในคุณค่าพรหมจารี
- 3.4 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึงแต่สามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวัน

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 4.2 นักเรียนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับประเด็นที่ต้องการเพิ่มเติม
- การประเมินผล**
1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม
 2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในการตอบคำถามหลังการทำกิจกรรม
 3. สังเกตจากบรรยากาศของกลุ่มในขณะร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 5

เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด??? ของ “แก้ว” และ “พี”

“แก้ว” เด็กสาวที่ต้องกลายมาเป็นคุณแม่ ทั้งที่วัยของเธอเพิ่งผ่านร้อนผ่านหนาวมาแค่ 16 เป็นคุณแม่ยังสาวหนึ่งในเกือบ 100 คน เธอกำลังกล่อมลูกน้อยของเธอที่กำลังหลับตาปรืออยู่ในเปลไบน้อย “แก้ว” บอกว่าเธอไม่ได้อยากเป็นคุณแม่ยังสาว และไม่ได้ตั้งใจจะคลอดลูกของเธอ แต่มันเป็นความผิดพลาดที่เธอและแฟนหนุ่มร่วมกันก่อขึ้น เมื่อชีวิตน้อยๆ ลืมตามาดูโลก แล้วไม่รู้ว่าจะทำอะไร ทุกวันนี้ก็ก้มหน้าก้มตาเลี้ยงลูกไปตามกำลังที่เด็กสาววัย 16 ปี อย่างเธอจะทำได้

ความยากจนจากการขาดรายได้ และความไม่ประสีประสากับการใช้ชีวิตบีบคั้นให้เธอต้องเผชิญชีวิตด้วยความยากลำบาก แต่ด้วยสัญชาตญาณแห่งความเป็นแม่ “น้องแก้ว” จึงอยากเลี้ยงลูกของเธอด้วยตัวเองให้ดีที่สุด トラบเท่าที่เธอยังคงมีลมหายใจ แม้จะลำบากยากแค้นเพียงใดก็ตาม

ชะตาชีวิตที่ “น้องแก้ว” กำลังเหยียบย่ำอยู่ทุกวันนี้ คงไม่แตกต่างจาก “พี” เด็กสาวรุ่นราวคราวเดียวกับเธอ ที่กำลังท้องโย้ นับวันรอการเดินทางมาของเลือดเนื้อเชื้อไขที่มีกำหนดลืมตาดูโลกในอีก 3 วันข้างหน้า

“พี” พลาดทำให้เพื่อนชายที่เธอเรียกว่าแฟน ตั้งแต่อายุชั้น ป.6 แม้ว่าที่โรงเรียนจะมีการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่ด้วยความไร้เดียงสาของเด็กสาววัยรุ่น จึงทำให้พีไม่ได้ป้องกัน ประกอบกับเธอไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า ผู้หญิงตั้งครรภ์มีอาการเช่นไร กว่าที่รู้ว่าตัวเองท้อง อายุครรภ์ของเด็กในท้องเธอก็เกือบ 3 เดือนแล้ว

อ้างอิงจาก : ตะลุยข่าว. (2550: , มิถุนายน). “ผม.เอกขเรย์คลองเตย,” คมชัดลึก : 2

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 6

ชื่อกิจกรรม ไม่มีวัน...เหมือนเดิม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของพรหมจรรย์

เวลา 50 นาที

สื่อที่ใช้

1. กระดาษสี A4 กลุ่มละ 1 แผ่น
2. กระดาษแข็งเทา – ขาว ขนาด A4
3. กาวลาเทกกลุ่มละ 1 กระปุก
4. กระดาษอ่อนกลุ่มละ 1 แผ่น
5. เครื่องเล่นซีดี
6. ซีดีเพลง

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้เทคนิคเกมและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอน

ดังนี้

1. ขั้นการมีส่วนร่วม

1.1 ผู้วิจัยร่วมสนทนากับนักเรียนถึงคุณค่าของพรหมจรรย์ว่า เป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่า ผู้รักษาพรหมจรรย์เมื่อยังอยู่ในวัยของการศึกษาเล่าเรียนแสดงออกถึงการเห็นถึงคุณค่าชีวิตของตนเอง เป็นการให้เกียรติกับชีวิตของตนและผู้ให้กำเนิด จากนั้นทบทวนบทสรุปและข้อคิดจากกิจกรรมครั้งที่แล้ว

1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมโดย

1.2.1 ผู้วิจัยแจกกระดาษสี A4 ให้กลุ่มละ 1 แผ่น กระดาษอ่อนสีขาวกลุ่มละ 1 แผ่น เมื่อได้ยินเสียงเพลงให้สมาชิกในกลุ่มพับกระดาษอ่อนสีขาวเป็นกระทง 1 ใบ และฉีกกระดาษสีที่แจกให้ให้ละเอียดที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ โดยใส่ไว้ในกระทง เมื่อเสียงเพลงหยุดให้ทุกคนหยุด ตัวแทนกลุ่มนำกระทงมาเรียงกันด้านหน้า กลุ่มที่สามารถฉีกกระดาษได้ละเอียดที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ

1.2.2 ผู้วิจัยเปิดเพลงเพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 1.2.1 เมื่อได้กลุ่มผู้ชนะแล้วให้เริ่มทำกิจกรรมในข้อ 1.2.3

1.2.3 ผู้วิจัยแจกกาวกลุ่มละ 1 กระปุก พร้อมกระดาษแข็งขนาด A4 กลุ่มละ 1 แผ่น และแจกกระทงกระดาษที่ฉีกคั่นให้แต่ละกลุ่ม เมื่อได้ยินเสียงเพลงให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันนำกระดาษที่ฉีกไว้ในกระทง มาปะให้เต็มกระดาษ A4 โดยให้สภาพกระดาษที่ถูกฉีก

เหมือนเดิมที่สุด เมื่อเสียงเพลงหยุด ให้ทุกกลุ่มหยุดติดกระดาษ และนำกระดาษ A4 แข็งของกลุ่มมาวางด้านหน้า

2. ขั้นการวิเคราะห์

ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องพรหมจรรย์ โดยอาศัยมุมมองจากกิจกรรมที่ได้ทำไป ดังหัวข้อต่อไปนี้

- เมื่อเปรียบเทียบพรหมจรรย์ของผู้หญิงกับกระดาษสีที่ถูกฉีกนักเรียนรู้สึกอย่างไร
- เมื่อเปรียบเทียบความพยายามของตนเองและความช่วยเหลือบุคคลรอบข้างที่เป็นเหมือนกาวที่พยายามจะสมานทุกอย่างให้เหมือนเดิม
- เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการฉีกกับการปะติดกระดาษให้คงเดิม
- เมื่อเปรียบเทียบความรู้สึกขณะที่ฉีกกระดาษกับขณะที่ปะติดกระดาษเป็นอย่างไร
- ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอข้อสรุปของกลุ่ม

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 นักเรียนรวบรวมแ่งคิดที่ได้จากการอภิปรายร่วมกัน
- 3.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมนี้และจะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและแนวปฏิบัติในการรักษาพรหมจรรย์ของตน

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรม

- 4.2 นักเรียนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมนี้

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ตั้งใจ ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการโต้ตอบของนักเรียนในขณะแสดงความคิดเห็น

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 7

ชื่อกิจกรรม	“รักแท้...วาเลนไทน์..”
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักสังเกตสถานการณ์และสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์
เวลา	50 นาที
สื่อที่ใช้	1. เอกสารประกอบกรณีศึกษา เรื่อง “รักแท้...วาเลนไทน์..”
วิธีดำเนินการ	ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้กรณีตัวอย่างและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นการมีส่วนร่วม 1.1 ผู้วิจัยทักทายและสนทนาถึงค่านิยมของวัยรุ่นหญิงที่มีก้มอบความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ของตนให้กับชายคนรักในคืนวันลอยกระทงหรือวันวาเลนไทน์ ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อค่านิยมในเรื่องนี้ 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้ากลุ่ม 1.3 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง “รักแท้...วาเลนไทน์” ให้แต่ละกลุ่มอ่าน 2. ขั้นการวิเคราะห์ 2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างที่ให้อ่าน โดยใช้คำถาม ➢ ถ้านักเรียนเป็นอู๋ม นักเรียนรู้สึกอย่างไร ➢ ถ้านักเรียนเป็นอู๋มนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร ➢ ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนสนิทของอู๋ม นักเรียนจะแนะนำอู๋มอย่างไร 2.2 ผู้วิจัยสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นในแต่ละข้อพอสมควร 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ ให้นักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางในการปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียพรหมจรรย์

4. ชั้นประเมินผล

นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมครั้งนี้

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 7

กรณีตัวอย่าง เรื่อง

“รักแท้...วาเลนไทน์..”

อ๋มและเสมเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เสมเป็นรุ่นพี่ 1 ปี ทั้งสองคนคบหาสนิทสนมกันมานานเกือบ 3 เดือน

อ๋มอาศัยอยู่กับครอบครัวของอา ซึ่งมีบุตรสาววัยไล่เลี่ยกัน 3 คน เนื่องจากบ้านของอ๋มอยู่ต่างจังหวัด เธอเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัว พ่อกับแม่ของเธอมืออาชีพขายข้าวแกง อ๋มไม่ใช่คนสวยผิวออกคล้ำ กิริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบสูง การเรียนอยู่ในระดับดี เธอตั้งความหวังไว้ว่าจะเรียนให้จบมหาวิทยาลัย หางานดีๆ ทำ และจะช่วยพ่อแม่ส่งเสียน้องๆ ได้เรียนสูงๆ ด้วย ทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเธอมาก

เสมเป็นเพื่อนรุ่นพี่ของอ๋ม เขาเป็นคนหน้าตาดี เป็นนักกีฬาคล่องแคล่ว ช่างคุยเป็น “ดาวเด่น” ประจำโรงเรียน ไม่มีใครคิดว่าเสมจะชอบอ๋มเพราะในกลุ่มของเขามีเพื่อนที่หน้าตาดีหลายคน เสมพยายามชวนอ๋มไปเที่ยวสองต่อสองหลายครั้ง ซึ่งเธอจะปฏิเสธทุกครั้ง เธอจะระมัดระวังตัวและเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า “การเรียนมีความสำคัญที่สุด การมีความรักในขณะที่เรียนจะทำให้เสียการเรียนได้”

กระทั่งเมื่อวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา เสมได้นำดอกไม้ช่อใหญ่มามอบให้อ๋มทำให้เธอมีความรู้สึกที่ดีต่อเสมมากยิ่งขึ้น

เป็นครั้งแรกที่อ๋มไปกับเสมสองต่อสอง เขาพาเธอไปดูหนัง ทานข้าวร้านดีๆ และตกเย็นทั้งสองไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะ กิริยาของเสมสุภาพมากจนอ๋มคลายกังวล เธอรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขที่ได้ใกล้ชิดเขา วันนั้นเสมกระซิบบอกเธอว่าเขารักเธอ แต่เธอหวังเหินห่างที่จะตอบว่าเธอรู้สึกอย่างไร เธอบอกว่าขอให้คบกันไปสักระยะก่อน อ๋มยอมให้เสมจับมือและนั่งเบียดจนชิดกันในสวนสาธารณะจนค่ำ อ๋มจึงขอให้เสมพาเธอกลับ เสมอ้อนวอนให้อยู่ต่อ อ๋มบอกว่าที่นั่นเปลี่ยวและอาจมีอันตราย เสมจึงบอกว่าเขาจะพาเธอไปหาที่คุยกันที่อื่นซึ่งมีเราเพียงสองคน อ๋มตกตะลึงและหวาดหวั่น นึกถึงคำเตือนของแม่ที่ว่า “อย่าไว้วางใจผู้ชาย เพราะผู้ชายทุกคนมักไวต่อความรู้สึกทางเพศและเมื่อได้ใกล้ชิดผู้หญิงมักล่วงเกินอยู่บ่อยๆ” อ๋มดึงมือกลับและบอกเสมตรงๆ ว่า หากรักเธอจริงก็ต้องให้เกียรติ ไม่ล่วงเกินเธอซึ่งเสมก็ยอมรับ

หลังจากวันนั้น อ๋มไม่ยอมไปไหนมาไหนตามลำพังกับเสม ซึ่งทำให้เสมทุกข์ร้อนใจ กังวลหนัก เขามีสีหน้าหม่นหมองจนอ๋มรู้สึกสงสาร หลายครั้งที่เสมตัดพ้อว่าอ๋มไม่รักเขาจริง ทำให้อ๋มยิ่งรู้สึกสงสารเขามากขึ้น วันหนึ่งเสมมาชวนอ๋มไปงานวันเกิดเพื่อนรุ่นพี่ของเขาที่รีสอร์ทแถวชานเมือง

แห่งหนึ่ง มีเพื่อนๆ ของเธอไปด้วยหลายคน เธออยากให้อุ้มไปด้วย แต่เธอลังเลใจ เธอว่า
ความสัมพันธ์จะเกินเลยในสถานการณ์เช่นนั้น จึงขอเวลาตัดสินใจ 2-3 วัน

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 8

ชื่อกิจกรรม รู้..รักษา...พาตัวรอด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถประเมิน แยกแยะสถานที่ และสถานการณ์ ที่จะนำไปสู่การเสียพรหมจรรย์ได้

เวลา

50 นาที

สื่อที่ใช้

1. เอกสาร “เสียง” ที่เกี่ยวกับสถานที่และสถานการณ์ ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์
2. ข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับความไม่ปลอดภัยทางเพศของผู้หญิง

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการใช้การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการมีส่วนร่วม

- 1.1 ผู้วิจัยพูดคุยกับนักเรียนถึงข่าวในหนังสือพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ และสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์
- 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนสะท้อนภาพของตนเองว่า ตนมีโอกาสเสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์อย่างไรบ้าง มากน้อย หรือไม่มีเลย เพราะเหตุใด
- 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม และแจกเอกสาร “เสียง” ที่เนื้อหาแตกต่างกันให้แต่ละกลุ่มศึกษา

2. ขั้นการวิเคราะห์

- 2.1 ให้แต่ละกลุ่ม แสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม ถึงสถานที่ สถานการณ์ และแนวทางการเอาตัวรอดจากสถานที่หรือสถานการณ์เสี่ยงนั้นได้อย่างไร
- 2.2 ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอในกลุ่มใหญ่ว่ากลุ่มของตนได้สถานที่ที่ไหนบ้างที่เป็นสถานที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการเอาตัวรอดจากสถานที่ และสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์ ที่สามารถนำมาใช้ได้

จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีแนวทางดังนี้

- การเอาตัวรอดเมื่อถูกชักชวนให้อยู่สองต่อสองกับเพศตรงข้าม ในบรรยากาศที่เป็นใจ

- การเอาตัวรอดเมื่อถูกชวนให้ร่วมในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทาง

เพศ

- การรู้จักสังเกตสถานที่และสถานการณ์เสี่ยงต่างๆรอบตัว

4. ชั้นประเมินผล

- 4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้า

ร่วมกิจกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน การให้ความร่วมมือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเข้ากลุ่มและร่วมทำกิจกรรม

2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นการอภิปรายการซักถามและการสรุป

ข้อคิดเห็น

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

“สถานที่ เสียงเสียสาว”

สถานที่ที่เสียงต่อการเสียสาวมากที่สุด มีที่ไหนบ้างนะ....

โรงพยาบาล

นะ สงสัยละสิว่าโรงพยาบาลเนี่ยนะ อันตรายตรงไหน คนก็เยอะ
ทำไมถึงเป็นสถานที่เสียงอันดับ 1 เลย เคยได้ยินไหมจ๊ะ ที่เค้า
บอก "ที่ ๗ ปลอดภัย คือที่ ๗ อันตรายที่สุด" ด้วยบรรยากาศใน
โรงหนังมันทั้งมืด และมีเบาะสูง ๆ กันระหว่างแถว แถมคนที่มาดู
หนังก็หันหน้าสนใจจออยู่นั่นแหละ ใครจะไปรู้ว่าหนุ่มข้าง ๆ เรา อาจจะ
แปลงร่างเป็นปลาหมึก มียั่วเย้าแอบมากอดจูบลูบคลำเราได้โดย
ไม่ทันตั้งตัว

วิธีรับมือ

กับสถานการณ์อย่างนี้ ต้องแสดงอาการปฏิเสธโดยทันทีเช่น
เอามือปิดออก ชักสีหน้าหงุดหงิดใส่หรือโวยวายเสียงดัง ถ้า
เค้าไม่บ้าหื่นเกินไปคงรู้ว่าเราไม่ชอบแต่ถ้ามันยังทำต่อไป
ก็ลุกเดินออกมาเลยดีกว่า เพราะเค้าคงไม่หวังดีกับเราแน่ ๆ

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

สวนสาธารณะ

แม้จะเป็นที่โล่งแจ้ง แต่ด้วยบรรยากาศดีดี
อาจทำให้อารมณ์พาเพลินเพลินหัวเหียนกันได้ไม่รู้ตัว
สังเกตให้ดี หากเค้าชวน เดินไปนั่งเล่นในที่ลับตาผู้คน
มืด ๆ เงียบ ๆ แล้วละก็ ไม่ต้องสับสนเลย
ตอนนั้นจะตะโกนร้องให้ใครช่วย คงยาก

ทางที่ดีการรับมือ

กับสถานการณ์แบบนี้ ควรเลี่ยงขอตัวไปเข้าห้องน้ำ
และแอบโทรบอกเพื่อนสนิทเรา ให้โทรมาหาเราใหม่
ในตอนที่เรายู่กับเค้า และแกล้งทำเป็นมีเรื่องสำคัญ
ขอปลีกตัวกลับมาก่อน

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

สถานที่เที่ยวกลางคืน

การไปเที่ยวกันในที่แบบนี้แน่นอน
ต้องเต็มไปด้วยผู้คนเยอะแยะมั่วสุม เหล้า เบียร์ ดื่มกันไป
เคลิ้มกันไปเต้นกันไป อันตรายสุด ๆ

วิธีแก้สถานการณ์

ยิ่งถ้าเป็นสถานที่ที่เราไม่คุ้นเคยด้วยแล้วละก็
ให้โทรบอกที่บ้านไว้ หรือให้พาเพื่อนไปด้วย
หรืออาจจะแอบให้เพื่อนไปซุ่มอยู่โต๊ะข้าง ๆ
ช่วยดูพฤติกรรมว่าไวใจได้ไหม
จะได้ช่วยเหลือดึงเรากลับบ้านได้ทันเวลา

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

โรงแรม

ไม่มีเหตุผลใดเลยนะ ที่หนุ่ม ๆ เค้าจะ
พาเราเข้าโรงแรม จะอ้างว่าพามาทานข้าว
หรือไปพักผ่อนมัน ไม่ใช่ขอเดือนเลย
ว่าอย่าไปเด็ดขาด ปฏิเสธไปเลย
โดยไม่ต้องคิด เพราะถ้าเกิดอะไรขึ้น
เรารู้แรงผู้ชายไม่ไหวแน่ ๆ
ยิ่งสถานที่สวย ๆ บรรยากาศดี ๆ
ชวนให้น่าหลับนอนยิ่งไม่ได้เด็ดขาด

บ้านของเค้า...หวาน...ดั่งลาบปากมาโปรด ... อาจจะคิดว่ามันคงไม่มีอะไร
น่าอันตรายแต่มันมีอะไรมากกว่าที่เราคิดนะ เพราะการที่ผู้หญิงยินยอมเข้า
บ้านผู้ชายนั้น เท่ากับเราเข้าถ้ำเสือ ที่ ๆ เค้า ทำอะไรเราก็ได้ง่าย ๆ สบายเลย
เหมือนว่าเราเสนอตัวให้แก่เค้า ทั้ง ๆ ที่เราเองไม่ได้คิดแบบนั้น ยิ่งถ้าพลาดเข้า
ห้องนอนเค้าละก็ รายไหนรายนั้น หากพลาดพลั้งเสียสาวไปแล้ว ทั้งเสียใจ พุด
อะไรไม่ได้เพราะเจ้าหนุ่มนั้น ก็อ้างได้ว่าเรามาเอง ทางที่ดีชวนมาบ้านเรา
ดีกว่า อ๊ะ..แต่ต้องตอนที่มีคนอยู่บ้านเราด้วยนะ ไม่ใช่ชวนมาบ้านเรา แต่ไม่มี
คนอยู่ นี่ก็อันตรายเหมือนกัน

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

แท็กซี่

แท็กซี่ดี ๆ ก็มีมาก แต่ร้าย ๆ ก็มีปะปน ถ้าคุณเห็น
วีแววไม่น่าไว้วางใจ ก็ให้ระวังไว้ให้ดี วิธีของคนขับที่ไม่
ประสงค์ดี คือการพยายามปล่อยสารหรือยา
บางอย่างที่เขาทาไว้ที่มือให้แอร์เป่ามาด้านหลัง แล้ว
จะทำให้ผู้โดยสารเกิดอาการมึนงงและสลบได้

วิธีป้องกัน

ควรจดจำทะเบียนรถที่ขึ้น เลือกนั่งเบาะหลังคนขับชิด
ประตูด้านขวา เวลาลงก็ให้ลงที่ประตูซ้ายเพราะจะยาก
ต่อการที่คนขับจะเข้ามาจะจู่โจมได้ อย่าเผลอหลับบน
รถ ถ้าเห็นทำไม่ดี
ก็ควรรีบลงทันที

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

ลิฟต์

ในลิฟต์ที่อำนวยความสะดวกในการขึ้นลงอาคารสูง แม้เพียงชั่วพริบตา ก็อย่าประมาท เพราะคนร้ายก็ทำอันตรายคุณได้ เหมือนกับที่พรพรรณเคยเจอ เธออาศัยอยู่ชั้น 7 ของแมนชั่น เธอขึ้นรอลิฟต์อยู่ที่ชั้นล่าง เมื่อลิฟต์ประตูเปิดออก เห็นชายวัยรุ่นคนหนึ่งยืนอยู่ในลิฟต์ แต่ไม่ยอมเดินออกมา เธอจึงเดินเข้าไปเพื่อกลับขึ้นห้องพัก ขณะนั้นภายในลิฟต์มีเธอและคนร้ายแค่ 2 คนเท่านั้น ชายคนนั้นกดปุ่มไปที่ชั้น 6 และเมื่อลิฟต์ถึงชั้น 6 ประตูลิฟต์เปิดออก คนร้ายก็ตรงเข้ามาล็อกคอเธอ

วิธีป้องกัน

พยายามหาเพื่อนผู้หญิงหรือคนไว้ใจขึ้น-ลงเป็นเพื่อน
อย่าขึ้นลิฟต์ประตูเปิดเพราะอาจถูกคนร้ายผลักหรือดึงได้
เมื่อประตูลิฟต์เปิด
ควรรีบเข้าไปยืนในจุดที่ใกล้กับแผงสวิตช์กดลิฟต์ที่สุด หากเกิดกรณีฉุกเฉินสามารถกดปุ่ม Emergency ขอความช่วยเหลือได้ง่าย

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

ข้างถนน

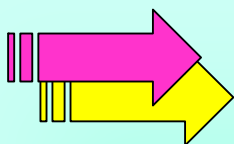
ผู้หญิงเรามีความใจดีเป็นหลัก เมื่อเห็นใครเดือดร้อนก็อยากให้ความช่วยเหลือ มิฉะนั้นจึงใช้ความใจดีนี้ล่อลวงผู้หญิงมาให้ติดกับ ดังเรื่องราวจากฟอร์เวิร์ดเมลล์เรื่องนี้ ขณะที่ ดวงดาว ขับรถมาคนเดียว เธอเห็นเด็กคนหนึ่งร้องไห้อยู่ข้างถนน จึงรู้สึกสงสาร เลยลงจากรถเดินเข้าไปถามว่าเกิดอะไรขึ้น เด็กคนนั้นบอกว่า “หนูหลงทาง ช่วยพาหนูกลับบ้านหน่อย” แล้วเด็กก็ยื่นกระดาษที่มีที่อยู่ให้แก่เธอ ดวงดาวก็พาเด็กไปส่งตามที่อยู่ในกระดาษ พอไปถึงบ้านของเด็กคนนั้น เธอกดกริ่งที่ประตู แล้วหลังจากนั้นเธอไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะว่าที่กริ่งมีกระแสไฟแรงสูงอยู่ ตื่นมารู้สึกตัวอีกทีก็อีกวันหนึ่งพบว่า ตัวเองนอนอยู่ในบ้านร้าง แคมไม่มีเสื้อผ้าอีกด้วย

วิธีป้องกัน

ไม่ว่าเรื่องนี้จะจริงหรือไม่จริง แต่สิ่งที่จริงคือทุกวันนี้ มิฉะนั้นมีอยู่ทุกซอกมุมของสังคม และจะพยายามใช้กลลวงทุกวิถีทาง ถ้าใครเจอเหตุการณ์ในลักษณะนี้ ควรพาเด็กไปส่งตำรวจและให้ตำรวจเป็นคนพาไปส่งที่บ้านจะดีกว่า

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

ห้างสรรพสินค้า, ฟาสต์ฟู้ด

ไม่ว่าวันแม้แต่ในห้างสรรพสินค้า ที่คนร้ายจะสรรหาวิธีมาใช้กับเหยื่ออยู่ตลอดเวลา บ้างก็แอบเอายามาใส่ในอาหารขณะที่เป้าหมายเดินไปซื้อน้ำ บ้างก็เอายาใส่ไว้ในหลอด แล้วเอาหลอดไปวางไว้ที่เดิมตรงที่กดหลอด เมื่อคนมาหยิบหลอดไปใช้ก็จะได้อันที่มียาไป พอคนร้ายเห็นคุณเริ่มมีอาการจากฤทธิ์ยา ก็จะแกล้งเข้าไปช่วยพยุง จากนั้นจะพาไปปลดทรัพย์ หรือข่มขืน หรือขณะที่คุณใช้รถเข็นข้อปึง เมื่อคุณเผลอปล่อยรถเข็นไว้ คนร้ายก็อาจนำยาบางอย่างมาป้ายตรงราวจับรถเข็นของคุณได้ เมื่อคุณจับที่ราวนั้น ก็จะทำให้เกิดอาการชา มึนงง เหมือนจะเป็นลม และจากนั้นพวกคนร้ายก็จะลงมือกับคุณได้

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 8

“เสียง”

บ้าน, ที่พัก

สถานที่ที่เกิดเหตุมีทุกแห่ง รวมถึง ‘บ้าน’ สถานที่ที่ (คุณคิดว่า) ปลอดภัยที่สุด อย่างเหตุการณ์สาวโรงงานถูกข่มขืนในห้องพักของตัวเอง สาเหตุเกิดจากคนร้ายเห็นว่าเหยื่อพักอยู่คนเดียวตามลำพังแล้วเปิดหน้าต่างทิ้งไว้ เลยสบโอกาสให้เป็นเส้นทางปีนหน้าต่างเพื่อเข้าไปก่อเหตุข่มขืน หรือกรณีสาวหอพักถูกเพื่อนข่มขืน โดยแกล้งมาเคาะห้องก่อน พอสาวเจ้าแฉึมประตู ฝ่ายชายก็ดันประตูเข้ามาในทันที

วิธีป้องกัน

ควรเลือกที่พักที่มีระบบความปลอดภัยดี ไม่ควรเลือกที่พักซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมของพวกขี้ยา หมั้น ตรวจสอบกลอน ประตู หน้าต่างให้ดี ควรติดตั้งกลอนประตูแบบมีโซ่คล้อง เพื่อป้องกันไม่ให้คนร้ายบุกเข้ามาในห้องได้ ระหว่างเปิดประตูคุยกัน อย่าไวใจใครง่าย ๆ แม้จะเป็นคนรู้จักก็ตาม ควรติดตามแมวเพื่อส่องดูก่อนว่าใครมาอยู่หน้าห้อง ควรหลีกเลี่ยงใช้ห้องที่มีหน้าต่างบานเกล็ด เพราะจะง่ายต่อการตัดเหล็กเข้ามาเปิดกุญแจได้ ถ้าเป็นบ้านพัก ควรเลี้ยงสุนัขไว้เพื่อเตือนภัย

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 9

ชื่อกิจกรรม	เสี่ยงอย่างไรให้รอด
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในหลักการปฏิเสธที่ดีและเหมาะสม 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และใช้หลักการปฏิเสธที่ตรงกับสถานการณ์เสี่ยงได้อย่างเหมาะสม
เวลา	50 นาที
สื่อที่ใช้	1. เอกสารประกอบ “ฉันรู้...เสี่ยงอย่างไร” 2. เอกสารประกอบ “หลักการปฏิเสธ” 3. ปากกา 4. ฉลากสถานการณ์ที่กำหนด 4 สถานการณ์ คือ ➢ ปฏิเสธเมื่อได้รับการชักจูงให้พูดคุยเรื่องเพศขณะเข้าห้องสันทนา ➢ ปฏิเสธเมื่อเพื่อนชายหรือคนรักชักชวนให้อยู่สองต่อสองใน
บรรยากาศที่เป็นใจ	➢ ปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนอ่านการ์ตูน/หนังสือที่มีรูปโป๊ เปลือย การมีเพศสัมพันธ์ หรือมีคำพูดประกอบที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ➢ การปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนให้แต่งตัวโป๊ หรือโชว์สัดส่วน
วิธีดำเนินการ	ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยการจับทบาทสมมติ การอภิปรายกลุ่ม และเกม 1. ขั้นการมีส่วนร่วม 1.1 ผู้วิจัยเริ่มด้วยการสนทนาสั้นๆ ถึงบทสรุปในกิจกรรมครั้งที่แล้ว สถานการณ์เสี่ยงต่อการสูญเสียพรหมจรรย์ 1.2 ผู้วิจัยให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม และเริ่มกิจกรรมด้วยการกำหนดให้มีสร้อย 3 เส้นในกลุ่ม ถือเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนชีวิตของผู้ที่ได้ครอบครองเป็นเจ้าของ เพราะสร้อยนั้นให้พรแก่ผู้ที่สวมใส่ตามคำอธิษฐาน ในขั้นแรกมีคน 3 คนที่ได้รับพรจากเทวดาได้สิทธิ์ในการครอบครอง เมื่อทุกคนรู้ก็อยากได้มาเป็นเจ้าของ จึงเกิดการแย่งชิงกันอย่างอลม่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งการครอบครอง 1.3 ผู้วิจัยปล่อยให้การแย่งชิงดำเนินไปสักครู่ จึงให้สัญญาณเพื่อหยุด 1.4 ผู้วิจัยเรียกผู้เป็นเจ้าของสร้อย 3 คน มายืนด้านหน้าเพื่อถามความรู้สึกในการหาหนทางหนีจากการถูกแย่งชิงสายสร้อย

1.5 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 3 คน ผู้วิจัยแจกเอกสารประกอบ “หลักการปฏิบัติ” ให้แต่ละกลุ่มศึกษา

1.6 ผู้วิจัยอธิบายเอกสารประกอบ “หลักการปฏิบัติ” เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

1.7 ผู้วิจัยแจกเอกสาร “ฉันรู้เลียงอย่างไร” เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ทั้งหมดโดยคร่าวๆ

1.8 ผู้วิจัยให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากสถานการณ์ เพื่อเตรียมแสดงบทบาทสมมติกลุ่มละ 1 สถานการณ์ จากสถานการณ์ที่จับฉลากได้ โดยอาศัยหลักการปฏิบัติที่ได้ศึกษาก่อนหน้านี้

1.9 ผู้วิจัยให้เวลาเพื่อแต่ละกลุ่มได้ปรึกษาและซักซ้อมบทบาทสมมติสักครู่

1.10 ให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติ

1.11 เมื่อแต่ละกลุ่มแสดงเสร็จ ให้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทสมมติที่กลุ่มได้แสดง และผู้วิจัยทำการจดบันทึกไว้ โดยใช้คำถามในขั้นวิเคราะห์

2. ขั้นการวิเคราะห์

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยผู้วิจัยใช้คำถามดังนี้

➤ หลักการปฏิบัติที่แต่ละกลุ่มแสดงนั้น เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ส่วนใดที่ต้องมีการปรับปรุง

➤ ในแต่ละสถานการณ์มีวิธีการปฏิบัติอื่นๆ อีกหรือไม่ อย่างไร

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการในการใช้เทคนิคปฏิบัติแบบต่างๆ

3.2 ผู้วิจัยสรุปสาระและประเด็นสำคัญจากการแสดงบทบาทสมมติ

4. ขั้นประเมินผล

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมครั้งนี้และนำไปประยุกต์ใช้โดยใช้คำถามดังนี้

➤ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการทำกิจกรรมนี้

➤ นักเรียนจะนำความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมไป

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากความตั้งใจในการฝึกปฏิบัติบทบาทสมมติ
3. สังเกตจากการเลือกใช้เทคนิคการปฏิบัติแบบต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 9

“หลักการปฏิเสธ”

ทักษะการปฏิเสธ เป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร เป็นความสามารถของบุคคลในการใช้คำพูด และท่าทางเพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง และรับรู้ความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง ในการที่จะปฏิเสธการถูกชักชวนจากเพื่อน หรือคนรัก และการหาทางออกเมื่อถูกชักจูง เข้าซื้อ หรือสับประมาทได้อย่างเหมาะสม โดยไม่เสียสัมพันธภาพกับเพื่อน

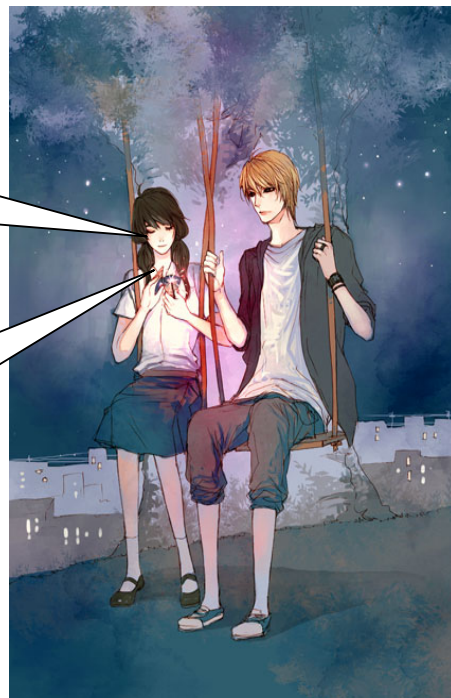
การปฏิเสธที่ดีจะต้องจริงจังทั้งท่าทาง คำพูด น้ำเสียง เพื่อแสดงความตั้งใจอย่างชัดเจนที่จะขอปฏิเสธ ซึ่งหลักการในการปฏิเสธมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้ความรู้สึกเป็นข้ออ้างประกอบเหตุผล เพราะการใช้เหตุผลอย่างเดียวอาจถูกโต้แย้ง

โดยเหตุผลอื่นได้ การใช้ความรู้สึกเข้าร่วมกับเหตุผลจะทำให้โต้แย้งได้ยากขึ้น เช่น การปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้อยู่สองต่อสองกับเพศตรงข้าม ในบรรยากาศที่เป็นใจ โดยการปฏิเสธไปว่า

ฉันรู้สึกอึดอัดเมื่อเราอยู่ในสถานที่แบบนี้ และตอนนี้ฉันมีธุระที่ต้องรีบทำให้เสร็จด้วย

ฉันรู้สึกไม่สบายใจเลยที่เราอยู่กันสองต่อสองในบรรยากาศแบบนี้...

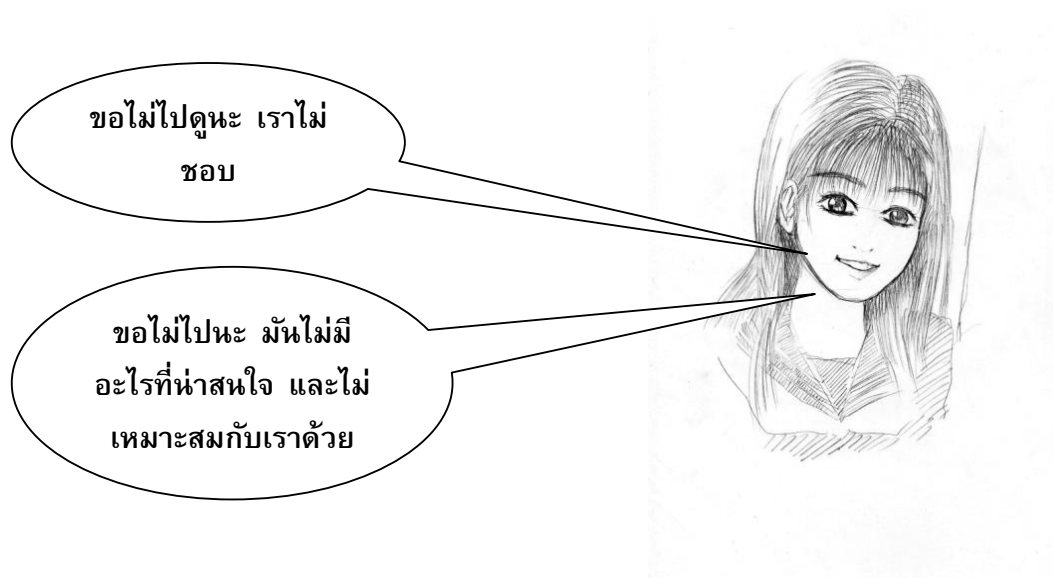

ตัวอย่างของคำพูดที่ใช้แสดงความรู้สึก

- ฉันคิดว่า (ตัวอย่าง : ฉันคิดว่าฉันไม่ไปดีกว่า)
- ฉันรู้สึกว่ (ตัวอย่าง : ฉันรู้สึกว่เรากำลังทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำนะ)
- ฉันรู้สึกไม่สบายใจที่ (ตัวอย่าง : ฉันไม่สบายใจที่กลับบ้านผิดเวลา กลัวพ่อแม่เป็นห่วง)
- ฉันไม่อยากให้เกิด (ตัวอย่าง : ฉันไม่อยากมีเพศสัมพันธ์เลยนะ)

2. การขอปฏิเสธ เป็นการบอกปฏิเสธให้ชัดเจนเป็นคำพูด เมื่อถูกชักชวนไปดูสื่อ อนาจาร

หรือการมีเพศสัมพันธ์ สามารถปฏิเสธโดยพูดว่า

ตัวอย่างการใช้คำพูดเพื่อ “การปฏิเสธ”

- ไม่เอา เราไม่อยากดู
- ฉันเสียใจ คือฉันไม่ต้องการ
- อย่างนะ ฉันจะตะโกนให้ลั่นเลย
- ฉันไม่ต้องการ ฉันไม่พร้อม

3. การขอความเห็นชอบ เพื่อรักษาน้ำใจของผู้ชวน และควรกล่าวคำขอบคุณเมื่อผู้ชวน ยอมรับ เช่น

เธอดังไม่ว่าอะไรนะ
ขอบคุณที่เข้าใจ

คงไม่ว่ากันนะ

เธอดังเข้าใจ
เรานะ

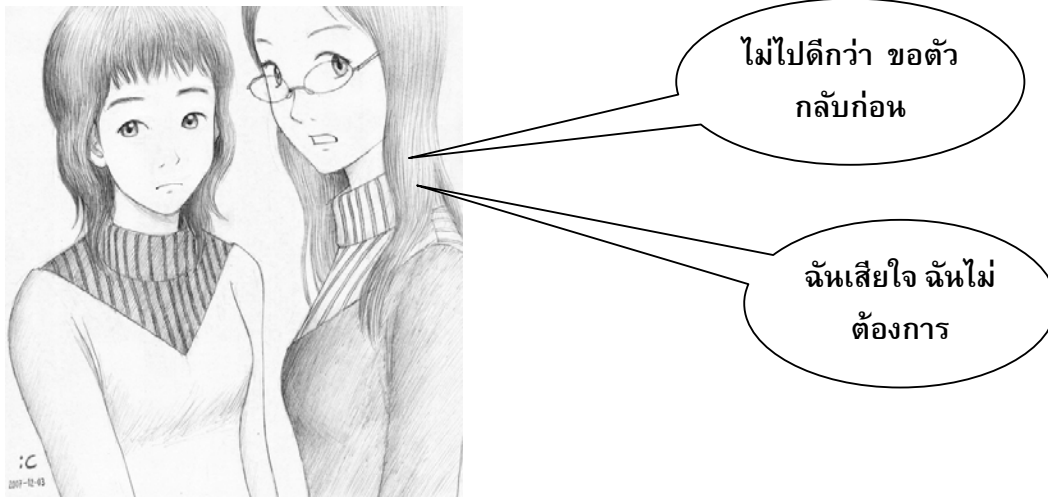
ตัวอย่างคำขอบคุณเพื่อสรุปเรื่องและอำลา

- ขอบคุณที่เข้าใจ
- เอาตามนี้นะ ขอบคุณจริงๆ
- ฉันสบายใจขึ้นมากเลยที่คุณเข้าใจ
- ดีใจที่เราคิดตรงกัน

การหาทางออกเมื่อถูกเข้าชี้หรือสบประมาท

บางครั้งผู้ชวนพูดเข้าชี้ต่อเพื่อให้ชวนสำเร็จ ผู้ถูกชวนไม่ควรหวั่นไหวไปกับคำพูด เพราะจะทำให้ขาดสมาธิในการหาทางออก ควรยืนยันการปฏิเสธด้วยท่าที่มั่นคง และหาทางออกโดยเลือกวิธีการดังต่อไปนี้

1. ปฏิเสธซ้ำ โดยไม่ต้องใช้อ้ออ้าง พร้อมทั้งบอกลา แล้วเดินจากไปทันที เช่น

2. การต่อรอง โดยการชักชวนไปทำกิจกรรมอื่นที่ดีกว่ามาทดแทน เช่น

ตัวอย่างคำพูดเพื่อ “การต่อรอง”

- เราทำอะไรเกินไปมากแล้วนะ
- อย่าทำให้ฉันต้องรู้สึกผิดเลย
- ฉันขอทำใจก่อนได้ไหม
- คุณไม่รักฉันจริง ไม่ให้เกียรติฉันเลย
- ไร้อีกาสอนดีกว่า
- ดีไหม (ตัวอย่าง : ฉันว่าเราไปกินไอศกรีมกันดีไหม)
- พอรับได้ (ตัวอย่าง : พอรับได้ใช่ไหม ถ้าฉันไม่ไป)
- คุณคิดว่ายังไง (ตัวอย่าง : ฉันว่าไปเดินเล่นจัตุจักรดีกว่า เธอคิดยังไง)
- คงไม่เป็นไรมากนะ (ตัวอย่าง : ฉันไม่ไปคงไม่เป็นไร)

3. การผัดผ่อน โดยการขอยืดเวลาออกไป เพื่อให้ผู้ชวนเปลี่ยนความตั้งใจ เช่น

ฉันไม่ไปละนะ ไว้วัน
หลังก็แล้วกัน
(แล้วเดินออกจาก
สถานการณ์นั้น)

การใช้เทคนิค “การฝึกทักษะทางอารมณ์”

วิธีการ

1. ปลดปล่อยใจให้ว่าง เพื่อยอมรับกับอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ
- 2.
3. ยอมรับความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความเข้าใจ
4. พยายามผ่อนคลายกล้ามเนื้อ
5. แยกแยะความรู้สึกที่ไม่ดีหรือทางลบออก แล้วคิดในเชิงบวกหรือในทางสร้างสรรค์

(หยุดคิดในทางไม่ดี)

6. สูดลมหายใจลึกๆ ยาวๆ
7. นับ 1 – 10 หรือนับไปเรื่อยๆ อย่างช้าๆ
8. พยายามหาทางออกหรือทางแก้ไข

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 9

“ฉันรู้..เสี่ยงอย่างไร”

คำชี้แจง

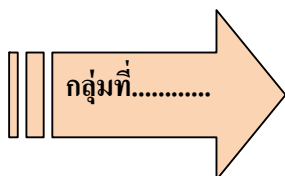
ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันระดมสมองคิดบทสนทนาการปฏิเสธ ที่เหมาะสมเมื่ออยู่ในสถานการณ์เสี่ยงที่กำหนดให้ โดยเลือกใช้เทคนิคที่ได้ศึกษามาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ตนพ้นจากสถานการณ์เสี่ยงนั้น และนำเสนอโดยการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

สถานการณ์ที่ 1 ปฏิเสธเมื่อได้รับการชักจูงให้พูดคุยเรื่องเพศขณะเข้าห้องสนทนา (Chat Room)

สถานการณ์ที่ 2 ปฏิเสธเมื่อเพื่อนชายหรือคนรักชักชวนให้อยู่สองต่อสอง ในบรรยากาศที่เสี่ยงต่อการเสียพรหมจรรย์

สถานการณ์ที่ 3 ปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนอ่านการ์ตูน/หนังสือที่มีรูปโป๊ เปลือย การมีเพศสัมพันธ์ หรือมีคำพูดประกอบที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

สถานการณ์ที่ 4 การปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนให้แต่งตัวโป๊ หรือโชว์สัดส่วน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 10

ชื่อกิจกรรม “ความต้องการแท้จริง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันความต้องการที่อยู่ภายในของตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนมีวิธีอื่นๆ ในการตอบสนองความต้องการภายในของตนได้
อย่างเหมาะสม

เวลา 50 นาที

สื่อที่ใช้

1. บัตรคำความต้องการ จำนวน 24 ใบ
2. บทความเรื่อง “ฉันต้องการเธอ..จริงหรือ”

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม

1. ขั้นการมีส่วนร่วม

1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูรูปข่าวจากเหตุการณ์ทำร้ายตัวเอง หรือคู่กรณี
เนื่องจากความหึงหวงหรือผิดหวังในความรัก

1.2 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนถึงสาเหตุของการทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น
เพราะความผิดหวังจากประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะความรัก และตัวอย่างจากบุคคลที่ต้องยอมเสีย
พรหมจรรย์ให้กับคนรัก เพราะกลัวการขู่จะเลิกคบหากไม่ได้สิ่งที่ต้องการ

1.3 ให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง “ฉันต้องการเธอ..จริงหรือ”

1.4 ผู้วิจัยให้นักเรียน นั่งหลับนิ่งๆ สักครู เพื่อทบทวนบทความที่ได้อ่าน

2. ขั้นการวิเคราะห์

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนนั่งเป็นครึ่งวงกลม ให้ทุกคนหลับตา สงบนิ่ง
เพื่อทบทวนว่าความจริงผู้หญิงในบทความที่ได้อ่านนั้นต้องการอะไรกันแน่

2.2 ผู้วิจัยแจกไฟ “ความรู้สึก” ให้นักเรียนอ่านและอธิบายความหมาย ตาม
ด้วยไฟ “ความต้องการ” พร้อมทั้งอธิบายพูดคุยกันถึงความหมายของทั้งสองคำ

2.3 แจกไฟความต้องการให้สมาชิกคนละ 2 ใบ

2.4 ผู้วิจัยอธิบายว่าไฟในมือของนักเรียนเป็นไฟความรู้สึก ที่แทนความรู้สึก
ของผู้หญิงในบทความ นักเรียนจะได้รับไฟความรู้สึกคนละ 2 ใบที่แตกต่างกัน เป็นความรู้สึกที่
หลากหลายให้นักเรียนเลือกวางไฟที่ถืออยู่ ที่นักเรียนคิดว่าเป็นความต้องการภายในที่แท้จริงของ
ผู้หญิงคนนี้ ที่ทำให้เธอยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เมื่อเธอถูกเขาขู่ว่าจะเลิกหากไม่ได้สิ่งที่ต้องการ
โดยนักเรียนอาจเลือกวางไฟเพียงใบเดียว หรือสองใบก็ได้

2.5 ให้นักเรียนเริ่มวางเป้าหมายใจตัวเองในบทความ ที่ละเอียดๆ ด้วยความสงบนิ่ง โดยเริ่มจากคนแรกทางขวามือของผู้วิจัยก่อน

2.6 เมื่อสมาชิกทุกคนวางเป้าหมายความต้องการหมดแล้ว ผู้วิจัยเปิดประเด็นอภิปรายว่าทำไมนักเรียนจึงคิดว่า ผู้หญิงในบทความมีความต้องการในสิ่งนั้นๆ

2.7 ให้สมาชิกทุกคนร่วมระดมสมอง ว่ามีวิธีการอื่นอีกหรือไม่ ในการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงนั้น นอกเหนือจากการยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริง

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปและเพิ่มเติมสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการภายในที่นอกเหนือจากที่บอกไปแล้ว

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมในเรื่องการรู้จักค้นพบความต้องการที่แท้จริง และการตอบสนองความต้องการภายในอย่างถูกต้องและเหมาะสม

บทสรุป

การรู้ความต้องการที่แท้จริงของตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์มาก เพราะหากเรารู้ใจตัวเอง รู้ความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง ก็จะช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหา เพื่อหาวิธีตอบสนองความต้องการนั้นๆ ในทางที่เหมาะสม ถูกต้อง ปลอดภัย และความต้องการนั้นๆ ก็ได้รับการตอบสนองตรงจุดด้วย

4. ขั้นประเมินผล

4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมร่วมกัน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนะและติชมร่วมกัน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเสนอความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน
3. ประเมินผลจากความสามารถในการหาความต้องการที่แท้จริงและสามารถตอบสนองความต้องการนั้นๆ ในทางที่เหมาะสม

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 10
ไฟความต้องการ

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 10

“ฉันต้องการเธอ..จริงหรือ”

ฉันไม่ได้อยากเข้าไปพัวพันหรือข้องเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์เลยจริงๆ ฉันเพียงแค่ต้องการให้เพื่อน ๆ มารักหรือชอบฉัน

มันเป็นสิ่งสำคัญมากต่อฉันที่จะมีใครมาชอบ นักเรียนมัธยมปลายส่วนใหญ่ก็คิดเช่นนั้น การมีคนมาชอบพอนั้นสำคัญตรงที่ว่า ต้องเป็นคนดัง เป็นเซียร์ลิตเดอร์ เล่นกีฬา และมีแฟน ฉันมีสิ่งที่กล่าวมานี้ทั้งหมดตลอดช่วงระยะเวลาของการเรียนมัธยมปลาย

และแล้วพวกเรา ก็แยกย้ายจากกันไป ฉันได้ไปเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายอีกแห่งหนึ่ง ฉันไม่รู้จากใครเลย ฉันรู้สึกถึงความว่างเปล่า อ้างว้าง ฉันไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรถึงจะได้รับการยอมรับ ฉันหมดหนทางและสิ้นหวังเหลือเกิน แต่แล้วฉันก็ได้พบชายหนุ่มคนหนึ่ง เขามาชอบฉัน และทำให้ฉัน “ตกหลุมรัก”

ประมาณ 3 เดือนที่เราคบกัน เราเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศ (have sex : มีเซ็กส์) มันดูเหมือนเป็นสิ่งที่ธรรมดาสามัญเกี่ยวกับเรื่องอย่างนี้ แต่ว่าตามที่แฟนฉันบอกและฉันก็ไม่ได้คิดอะไรอย่างลึกซึ้งเลยในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศนี้ เพราะฉันก็เพิ่งจะเคยเป็นครั้งแรก

ทุกครั้งที่เรามีเซ็กส์กัน ฉันรู้สึกได้ใกล้ชิดเขา และรู้สึกอบอุ่นอยู่ลึกๆ แต่มันเป็นเพียงความสัมพันธ์ชั่วคราวชั่วคราว พอเสร็จแล้วเราก็ต่างตัว และฉันก็จะกลับบ้าน ไม่มีความรู้สึกผูกมัดใดๆ ทั้งสิ้น ไม่มีความแน่นอนในวันพรุ่งนี้ และฉันไม่มีความรู้สึกรับรู้ถึงความรักแท้เลย ฉันรู้สึกเจ็บปวดอยู่ลึกๆ สภาพจิตใจค่อนข้างแย่ขณะนั่งรถกลับบ้าน

เมื่อฉันตื่นขึ้นในเช้าวันต่อมา ฉันรู้สึกเหมือนตนเองเป็นเศษขยะชิ้นหนึ่ง ในส่วนลึกของหัวใจฉันบอกว่าฉันกำลังทำสิ่งที่ผิด แต่ฉันก็เฝ้าปล่อยตัวเองว่า “ไม่เป็นไรหรอก ก็ฉันมอบความรักให้กับใครสักคนอยู่นี่นา”

ยิ่งฉันโกหกตัวเองมากเท่าไร มันก็ยิ่งเลวร้ายมากขึ้น และยิ่งฉันติดเขามากขึ้น ฉันก็สูญเสียสิ่งที่เป็นการเคารพตัวเองที่เคยมี ฉันจะบอกกับตัวเองว่า “ฉันจำเป็นต้องทำอย่างนี้ เพราะฉันเปล่าเปลี่ยวไม่มีใครเลย และความสัมพันธ์อันนี้กำลังช่วยให้ฉันรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจมากยิ่งขึ้น”

เราคบกันได้ปีครึ่ง และแล้วเขาก็ทิ้งฉันไป ฉันไม่คาดคิดเลยว่ามันจะเป็นเช่นนี้ ฉันไม่อยากจะเชื่อเลยว่าคนคนเดียวที่ฉันมั่นใจว่า เขาใส่ใจฉัน แคร่ฉันอย่างแน่ๆ กลับไม่ใช่ ไม่ใช่ว่าฉันที่คิด ฉันรู้สึกเหมือนชีวิตไม่เหลืออะไรอีกต่อไปแล้ว ความรู้สึกที่ว่าตอนนี้ไม่มีใครเลยสักคน มันเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมเป็นทวีคูณ

ฉันคิดและบอกตัวเองว่า “ฉันทนสภาพแบบนี้ไม่ได้ ฉันต้องทำให้ตัวเองดูดี” สิ่งเดียวที่ฉันได้เสนอให้ใครต่อใครก็คือ ร่างกายของฉัน ดังนั้นเพื่อที่จะพยายามจุดตัวเองให้ขึ้นมาจากความมั่วร้าย ฉันก็เริ่มออกเที่ยวกับผู้ชายคนอื่นๆ เพื่อค้นหาความรักและการยอมรับ ฉันได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเหล่านั้นด้วย

ฉันคบผู้ชายคนแล้วคนเล่า แต่ฉันไม่เคยได้พบกับความรักที่ฉันค้นหาเลย ฉันไม่จดจำความรู้สึก การรับรู้ถึงความรักอีกต่อไป! ฉันคิดว่า “มันควรจะมียะไรมากกว่านั้น....”

อ้างอิงจาก : จอร์จ บี. อีเกอร์. (มปป.) คุณค่าหนุ่มสาว. (กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 3. เดลฟี) 11-13.

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 11

ชื่อกิจกรรม	“สัญญาพรหมจรรย์”
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงคุณค่าความสำคัญของการรักษาพรหมจรรย์ 2. เพื่อให้นักเรียนมีสิ่งเตือนใจในความตั้งใจจริงที่จะเก็บรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงเวลาอันสมควร
เวลา	50 นาที
สื่อที่ใช้	1. กระดาษสีทำบัตร 2. สีเมจิก 3. สีไม้ 4. ปากกาปากเพชร 5. กาว 6. อุปกรณ์ตกแต่งการ์ด 7. พลาสติกเคลือบ 8. กรรไกร 9. คัตเตอร์
วิธีดำเนินการ	ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเกมและการอภิปรายกลุ่ม 1. ขั้นการมีส่วนร่วม 1.1 ให้นักเรียนทุกคนนั่งเป็นวงกลมเพียงวงเดียว รวมทั้งผู้วิจัยด้วย 1.2 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนถึงแนวทางในการปกป้อง ดูแล และรักษาพรหมจารีของแต่ละคน 1.3 ผู้วิจัยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการทำบัตรพกติดกระเป๋าส่วนตัว เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจให้ซื่อสัตย์ต่อความตั้งใจที่จะรักษาพรหมจรรย์ของตนไว้จนถึงวันแต่งงาน 1.4 ผู้วิจัยยกอุปกรณ์ในการทำบัตรตั้งไว้ตรงกลาง และกล่าวเชิญชวนให้เข้ามาหยิบกระดาษและเริ่มทำบัตรด้วยตัวเอง พร้อมทั้งเขียนคำสัญญาไว้ว่า “ฉันสัญญาจะปกป้องรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงวันแต่งงาน” 1.5 เมื่อทำเสร็จ ให้นักเรียนนำบัตรมาเคลือบพลาสติกให้สวยงาม

2. ขั้นการวิเคราะห์

2.1 เมื่อทำบัตรเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนค่อยๆ ทอยกันเข้ากลุ่มใหญ่หนึ่งวงกลมเหมือนเดิม

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งปันความคิด ความรู้สึกต่อกันถึงเหตุผลในการตัดสินใจทำบัตรพกดิจกระเป๋ เพื่อเป็นการเตือนใจให้ตนซื่อสัตย์ต่อการรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันถึงแนวทางในการรักษาพรหมจรรย์ เพื่อเป็นการสนับสนุนความคิด ความรู้สึก ความตั้งใจที่เข้มแข็งร่วมกัน

3.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่ง และเมื่อทุกคนสงบนิ่งแล้วให้อ่านสิ่งที่ตนได้เขียนไว้ในบัตรที่ละคน จนครบทุกคน เพื่อเป็นการยืนยันในความประสงค์ของตนในการที่จะรักษาพรหมจรรย์ของตนไว้ ต่อหน้าเพื่อนสมาชิกทุกคน

4. ขั้นประเมินผล

4.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

4.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนะและติชมร่วมกัน

การประเมินผล

1. สังเกตจากความตั้งใจ สนใจในการทำบัตรและร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการร่วมอภิปรายแบ่งปัน ความคิด ความรู้สึกร่วมกัน

เอกสารประกอบกิจกรรมครั้งที่ 11

ตัวอย่างบัตรความซื่อสัตย์

ด้านหน้า

บัตรแห่งความซื่อสัตย์
 ฉันเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์ของฉัน
 ที่ฉันจะซื่อสัตย์ต่อการรักษา
 พรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน
 ลงชื่อ.....วันที่.....

ด้านหลัง

สัญญาแห่ง
 ความซื่อสัตย์
สัญญาพรหมจรรย์...

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ครั้งที่ 12

ปัจจัยมีเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการรักษาคุณค่าพรหมจรรย์
2. เพื่อให้นักเรียนรู้ และเข้าใจความหมายของคำว่าพรหมจารีและพรหมจรรย์
3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการรักษาพรหมจรรย์ของตนไว้จนถึงเวลาอันสมควร
4. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกพอใจ มีความสุข และภาคภูมิใจในการรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงเวลาอันสมควร
5. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิเสธได้อย่างเหมาะสมเมื่อเพื่อนหรือคนรักชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์

เวลา

50 นาที

สื่อที่ใช้

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมโดยใช้การอภิปรายกลุ่ม

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่ม

3. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงความหมาย คุณค่า ความสำคัญและแนวทางในการปกป้อง ดูแลและรักษาพรหมจารีของตน

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์และข้อคิดที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารี ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติในชีวิตจริงได้ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ

5. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

6. ผู้วิจัยกล่าวปิดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในขณะร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการอภิปรายและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

ภาคผนวก ค

หนังสือราชการ

ที่ ศธ 0519.12/ ๐๖๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2552

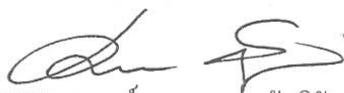
เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นางสาวชลธิชา ฤทธิเนติกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนวัดธาตุทอง สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง ในระหว่างเดือนมกราคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวชลธิชา ฤทธิเนติกุล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-392-9572, 080-133-0372

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักการศึกษา (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา โทร. 0 2437 6631-5 ต่อ 3465 โทรสาร 0 2437 2696)

ที่ กท 0805/ 1581

วันที่ 23 ต.ค. 2552

เรื่อง ขอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตวัฒนา

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีหนังสือที่ ศร 0519.12/0285 ลงวันที่ 14 มกราคม 2552 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ นางสาวชลธิชา ฤทธิเนติกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาสารนิพนธ์ เรื่อง " ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง" เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง สำนักงานเขตวัฒนา ในระหว่างเดือนมกราคม 2552 รายละเอียดคดีผู้วิจัยจะได้ประสานกับทางโรงเรียนโดยตรงต่อไป

สำนักการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในการดูแลตนเอง สมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

2/ลอม. วัฒนา

(นางสาวมาสวิมล รักบ้านเกิด)

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ที่ ศธ 0519.12/8.2 |

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๙ พฤษภาคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระแม่มาลีพระโขง

เนื่องด้วย นางสาวชลธิชา ฤทธิเนติกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอใช้สถานที่ห้องโสต ในระหว่างเวลา 13.00 – 14.00 น. เพื่อทดลองใช้โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ และ พัฒนาเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง และ แบบสอบถามเจตคติด้านคุณค่าพรหมจารีของนักเรียนหญิง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 62 คน ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตและได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวชลธิชา ฤทธิเนติกุล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-1380-372

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อชื่อสกุล	นางสาวชลธิชา ฤทธิ์เนติกุล
วันเดือนปีเกิด	27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนพระแม่มาลีพระโขนง 26 สุขุมวิท แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้รับผิดชอบงานด้านคุณธรรม จริยธรรมและงาน อภิบาลของโรงเรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพระแม่มาลีพระโขนง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ประถมศึกษา จากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบูรณ์
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพระแม่มาลี
พ.ศ. 2544	ศึกษาระดับบัณฑิต (ประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร